

421
7160
92.

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาศรุศาสตรบัณฑิตภาทยทลังบทเรียนการเขียนเพื่อสื่อ
ความหมายและการเขียนเรียงความแบบเติม

29 ส.ค. 2531

ปริญญาานิพนธ์

ของ

สมบุรณ วิภาวินกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ ๒๕๒๘

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวมีชื่อ และคณะกรรมการรอบ ได้พิจารณาปฏิญานพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒให้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
..... กรรมการ

..... ประธาน
..... กรรมการ
..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ตลอดเวลาในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือคำแนะนำและกำลังใจอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์สุไร พงษ์ทองเจริญ และอาจารย์ศรีภูมิ แฉันทน์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพาศน์ พฤทธิประภา ที่ให้ความรู้ด้านการวิเคราะห์ข้อบกพร่อง และกระตุ้นให้ผู้วิจัยมีกำลังใจในการศึกษาค้นคว้าจนเป็นผลสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์อ้อยยา ภานุพงศ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจแก้ อย่างละเอียด ผู้วิจัยรู้สึกเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ อาจารย์สุพาศน์ จรกล อาจารย์ศิริกุล ศุภวัชชะ และอาจารย์ ประทุม กาญจนาคาร ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจอย่างดียิ่ง

ขอขอบใจนักศึกษาครุศาสตร์บัณฑิต เอกภาษาอังกฤษ ปี 3 ปีการศึกษา 2526 วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่กรุณาอนุมัติทุนส่งเสริมการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ พ่อ แม่ และขอขอบคุณน้อง ๆ ที่ให้กำลังใจ และเป็นห่วง

ตลอดมา

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของบุคคลทั้งกล่าวข้างต้น หากปราศจากท่านเหล่านั้นแล้ว ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้คงไม่สำเร็จลุล่วงลงได้

สมบุญ วิภาวีบุญถ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	9
ความสำคัญในการศึกษาครั้งนี้	10
ขอบเขตในการศึกษาครั้งนี้	10
คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	13
งานวิจัยในต่างประเทศ	28
งานวิจัยในประเทศ	34
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	39
กลุ่มประชากร	39
บทเรียนที่ใช้ในการทดลอง	39
วิธีรวบรวมข้อมูล	41
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
การวิเคราะห์ลักษณะข้อบกพร่อง	47
การวิเคราะห์จำแนกข้อบกพร่อง	57
การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่อง	93

5 สรุปผลการค้นคว้า	99
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	99
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	99
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	100
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	101
อภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า	111
ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน	116
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป	119
บรรณานุกรม	121
ภาคผนวก	127

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 1 (Written Greetings) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	58
2 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของการเขียนเรียงความ บทที่ 1 (Written Greetings) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	59
3 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของการเขียนเรียงความ บทที่ 1 (Written Greetings) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	61
4 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมของการเขียนเรียงความ บทที่ 1 (Written Greetings) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	62
5 สรุปจำนวนข้อบกพร่องการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษหลังใช้ บทเรียนที่ 1 (Written Greetings) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในการใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความ ต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสม	63
6 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 2 (Letter of Complaint) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	64
7 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของการเขียนเรียงความ บทที่ 2 (Letter of Complaint) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	65

8	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของการเขียนเรียงความ บทที่ 2 (Letter of Complaint) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	66
9	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมของการเขียนเรียงความ บทที่ 2 (Letter of Complaint) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	67
10	สรุปจำนวนข้อบกพร่องการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษหลังเรียน บทเรียนที่ 2 (Letter of Complaint) ของนักศึกษากลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม ในการใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสม.....	68
11	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 3 (Describing People) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	69
12	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของการเขียนเรียงความ บทที่ 3 (Describing People) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	70
13	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของการเขียนเรียงความ บทที่ 3 (Describing People) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	71
14	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมของการเขียนเรียงความ บทที่ 3 (Describing People) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	72

15	สรุปจำนวนข้อบกพร่องการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 3 (Describing People) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม ในการใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความ ต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสมดังนี้	73
16	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 4 (Narrative : Telling a Story) ของนักศึกษา กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	74
17	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของการเขียนเรียงความ บทที่ 4 (Narrative : Telling a Story) ของนักศึกษา กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	75
18	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของการเขียนเรียงความ บทที่ 4 (Narrative : Telling a Story) ของนักศึกษา กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	76
19	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมของการเขียนเรียงความ บทที่ 4 (Narrative : Telling a Story) ของนักศึกษา กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	77
20	สรุปจำนวนข้อบกพร่องการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทเรียนที่ 4 (Narrative : Telling a Story) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในการใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความ ต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสม	78
21	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 5 (Writing a Report) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	79

22	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของการเขียนเรียงความ บทที่ 5 (Writing a Report) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	80
23	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของการเขียนเรียงความ บทที่ 5 (Writing a Report) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	81
24	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมของการเขียนเรียงความ บทที่ 5 (Writing a Report) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	82
25	สรุปจำนวนข้อบกพร่องการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษหลังการสอน บทเรียนที่ 5 (Writing a Report) ของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในการใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความ ต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสม	83
26	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 6 (Note-taking and Summarising) ของนักศึกษา กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	84
27	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของการเขียนเรียงความ บทที่ 6 (Note-taking and Summarising) ของนักศึกษา กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	85
28	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของการเขียนเรียงความ บทที่ 6 (Note-taking and Summarising) ของนักศึกษา กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	86
29	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมของการเขียนเรียงความ บทที่ 6 (Note-taking and Summarising) ของนักศึกษา กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	87

30	สรุปจำนวนข้อบกพร่องการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 6 (Note-taking and Summarising) ของนักศึกษาในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในการใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความ ต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสม	88
31	การเปรียบเทียบจำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำของการเขียน เรียงความหลังการทดลองสอนแต่ละบทของกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม	89
32	การเปรียบเทียบจำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของ การเขียนเรียงความหลังการทดลองสอนแต่ละบทของกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม	90
33	การเปรียบเทียบจำนวนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของ การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษหลังการทดลองสอนแต่ละบท ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	91
34	การเปรียบเทียบจำนวนข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมในการ เขียนเรียงความภาษาอังกฤษหลังการทดลองสอนแต่ละบทของ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	92
35	สรุปจำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ทั้ง 6 บทเรียนของนักศึกษาในกลุ่มทดลอง	102
36	สรุปจำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ทั้ง 6 บทเรียนของนักศึกษาในกลุ่มควบคุม	102
37	สรุปจำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างในการเขียนเรียงความ ภาษาอังกฤษทั้ง 6 บทเรียนของนักศึกษาในกลุ่มทดลอง	104
38	สรุปจำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างในการเขียนเรียงความ ภาษาอังกฤษทั้ง 6 บทเรียนของนักศึกษาในกลุ่มควบคุม	105

39	สรุปจำนวนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องในการเขียนเรียงความ ภาษาอังกฤษทั้ง 6 บทเรียนของนักศึกษากลุ่มทดลอง	107
40	สรุปจำนวนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องในการเขียนเรียงความ ภาษาอังกฤษทั้ง 6 บทเรียนของนักศึกษากลุ่มควบคุม	107
41	สรุปจำนวนข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมในการเขียนเรียงความ ภาษาอังกฤษทั้ง 6 บทเรียนของนักศึกษากลุ่มทดลอง	108
42	สรุปจำนวนข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมในการเขียนเรียงความ ภาษาอังกฤษทั้ง 6 บทเรียนของนักศึกษากลุ่มควบคุม	109
43	สรุปจำนวนข้อบกพร่องทั้งหมดของกลุ่มทดลอง โดยจำแนกเป็นด้าน การใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และ การใช้ภาษาที่เหมาะสม	110
44	สรุปจำนวนข้อบกพร่องทั้งหมดของกลุ่มควบคุม โดยจำแนกเป็นด้าน การใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และ การใช้ภาษาที่เหมาะสม	110

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายเพื่อแสดงถึงความคิดและการกระทำของมนุษย์ (สุริ พงษ์ทองเจริญ 2525 : 3) เพราะภาษาทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง หรือผู้อ่านกับผู้เขียน ดังนั้นผู้ที่สามารถใช้ภาษาคือ ผู้ที่มีทักษะในการแสดงความคิดออกมาเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน หากผู้ที่มีความคิด แต่ขาดทักษะในการพูดและเขียนก็ไม่สามารถสื่อความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในความคิดของบุคคลทั่วไปนั้นก็เพื่อเป็นสื่อช่วยให้เข้าถึงวิทยาการใหม่ ๆ รอบตัว ทำให้ทราบถึงความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในโลก หวังความก้าวหน้าในอาชีพและประสงค์จะรอบรู้เรื่องราวให้ทันต่อเหตุการณ์ในด้านการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมาก เพราะตำราทางวิชาการในแขนงต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นภาษาอังกฤษ แต่สำหรับนักศึกษาครุวิชาเอกภาษาอังกฤษนั้น การเรียนภาษาอังกฤษมีความมุ่งหมายเฉพาะนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วนั้นคือ เพื่อนำความรู้และความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษไปสอนนักเรียนในระดับประถมและมัธยมได้ความหลักสูตรที่กระทรวงได้กำหนดไว้ การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูจึงนับว่ามีสำคัญต่อตนเองและเด็กนักเรียนของตนในอนาคต

การสอนหรือการฝึกทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยุ่งยากมาก เพราะนอกจากต้องมีทักษะในการคิดแล้ว ยังต้องเขียนให้ถูกต้องตามหลักภาษาและรู้จักใช้ถ้อยคำสำนวนให้ถูกต้องตามสถานการณ์ แต่การศึกษาขั้นนี้เกี่ยวกับการฝึกทักษะการเขียนมีน้อยมากทั้งนี้เพราะ นักภาษาศาสตร์มักเห็นความสำคัญของภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน และกล่าวว่าภาษาเขียนคือการถ่ายทอดภาษาพูดออกมาเป็นตัวอักษรนั่นเอง ฉะนั้นถ้าสอนให้ผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างดีแล้ว ก็จะสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ดีด้วย ดังเช่น

งานวิจัยของ อุไร แฉล้ม (อุไร แฉล้ม 2521 : 36 - 39) จึงสรุปไว้ว่า นักศึกษาที่ได้คะแนนการพูดสูง คะแนนการเขียนก็สูงด้วย

อันที่จริงแล้วภาษาพูดและภาษาเขียนมีลักษณะต่างกัน ภาษาเขียนมีแบบแผน (formal) มากกว่าภาษาพูด การเขียนต้องเขียนให้กระจำง มีฉะนั้นจะเกิดความกำกวม ผู้อ่านไม่สามารถตีความจากบริบทได้อย่างเช่นการพูด (Phinit Aksorn. 1976 : 76 - 85)

โครงสร้างของภาษาเขียนจะแตกต่างจากภาษาพูด ประโยคในภาษาเขียนมักจะยาวกว่าภาษาพูด การฝึกทักษะเขียนจึงต้องมีการฝึกเชื่อมประโยคหลาย ๆ ประโยคด้วยคำเชื่อม (Arapoff. 1975 : 234)

การสอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับฝึกหัดครูนั้น ผู้สอนในแต่ละวิทยาลัยมีอิสระในการเลือกสื่อการเรียนการสอน โดยอิงหลักสูตรที่ได้เขียนไว้อย่างกว้าง ๆ ผู้สอนส่วนใหญ่จะจัดทำเอกสารประกอบบทเรียนโดยรวบรวมจากตำราหลาย ๆ เล่ม เมื่อได้ทดลองสอนหลาย ๆ ครั้งแล้วอาจจะจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มของหนังสือ ส่วนแนวการสอนมักเน้นโครงสร้างของการเขียนเรียงความและเน้นการสอนให้ผู้เรียนเขียนให้ถูกหลักไวยากรณ์ แต่เมื่อนานมานี้แนวการสอนเพื่อสื่อความหมาย (Communicative Approach) กำลังเป็นที่นิยมและมีนักภาษาศาสตร์ประยุกต์หลายท่าน เช่น เดล ไชมส์, ที เอ วิลกินส์, เอช จี วิกโคสัน, และ เจ ซี ริชาร์ด ต่างกล่าวว่าแนวการสอนภาษาที่น่าจะได้ผลดีที่สุดในปัจจุบันนี้คือ แนวการสอนเพื่อสื่อความหมาย

ในปี พ.ศ. 2521 ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในระดับประถมศึกษาตอนปลาย และมีธยมศึกษาตอนต้น โดยให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกถ้าโรงเรียนประสงค์จะสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ก็อาจจัดในรูปประสบการณ์ชีวิตได้ ทั้งนี้โรงเรียนควรคำนึงถึงความรู้ความสามารถของครูและจำนวนครูที่เพียงพอจะทำให้การสอนเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง (กรมสามัญศึกษา 2519 : 7) จะสังเกตเห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรนี้ไม่ได้เน้นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์เป็นหลัก แต่เน้นการสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันได้ โดยวัดผู้เรียนและกิจกรรมเป็นศูนย์กลางในการสอน (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 30) ตำราเรียนในแนวการสอนเพื่อสื่อความหมายที่กระทรวงศึกษาธิการได้ผลิตออกมาในระดับประถมได้แก่

"English Is Fun" และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เช่น "Keep Talking" และ "Writing to Communicate" แต่การสอนภาษาอังกฤษในระดับฝึกหัดครูยังมีแนวการสอนแบบเก่าบ้าง คือ สอนเน้นโครงสร้างไวยากรณ์และมีแนวการสอนใหม่ที่เน้นการสอนเพื่อสื่อความหมายบ้าง เช่น การใช้สื่อการเรียนรู้ชุด "Breakthrough" เขียนโดย ไมเคิล ลอง (Michael Long) กับ แจ็ค ริชาร์ด (Jack Richards) "Mainline" เขียนโดย แอล จี อเล็กซานเดอร์ (L.G. Alexander) ซึ่งเขียนขึ้นโดยยึดหัวใจของภาษาที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ในชีวิตจริง เช่น การขอร้อง การแสดงความคิดเห็น เนื้อหาจะเป็นภาษาที่ใช้จริงหรือใกล้เคียงของจริง (authentic materials) สำหรับการเขียนบทเรียนในระดับวิทยาลัยครูในแนวดังกล่าวยังมีน้อย อย่างไรก็ตามก็ยังมีสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งพยายามจัดทำขึ้น เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ผลิตตำราการเขียนชื่อ "Writing English for Academic Purpose" (Pongsurapipat, 1983 : Mimeograph)

แนวการสอนการเขียนเรียงความที่เน้นโครงสร้างและไวยากรณ์ จะแตกต่างจากแนวการสอนเพื่อสื่อความหมายในลักษณะต่อไปนี้

1. ลักษณะการจัดเนื้อหาวิชา

1.1 การจัดเนื้อหาในแนวคิดในการเขียนแบบเดิมซึ่งเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์และรูปแบบในการเขียนเรียงความ เช่น การเขียนอนุเจตต้องประกอบด้วย Topic sentence และ Supporting details การเขียนอนุเจตต้องมีเอกภาพ (Unity) เป็นต้น สำหรับการเขียนประโยค ต้องเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ฉะนั้นจะมีการฝึกเขียนเรียงความโดยเน้นไวยากรณ์เป็นเรื่อง ๆ ไป เช่น การเขียนโดยใช้ Past tense ในการเล่าเรื่องที่ผ่านมาแล้ว การเขียนโดยใช้ Continuous Tense ในการเล่าเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ หรือการสอนเรื่อง Time clause การเขียนในชั่วโมงนั้นก็จะฝึกแต่การเขียน Time clause พร้อมทั้งตัวอย่างความเรียงที่เกี่ยวข้องกับ Time clause ทั้งสิ้น

หัวข้อหลัก ๆ ที่มีปรากฏในบทเรียนการสอนเขียนมีดังต่อไปนี้

Guided Composition

- Punctuation
- Structure practice
- Sample paragraph or composition based on certain structure
- Exercises :
  - Completion
  - Combining sentences
  - Ask and answer questions
  - Choose the correct words

Free Composition

- Unity
- Topic sentence
- Supporting sentences
- Coherence and order
- Choosing a usable topic
- Organizing themes
- Using effective ways of developing your composition
  - Introductory paragraphs
  - Developing paragraphs
  - Concluding paragraphs
- Types of composition
  - Narration
  - Description
  - Exposition
  - Argumentation

- Idea and Writing

Sample composition

Topic for free composition

1.2 การจัดเนื้อหาตามแนวคิดในการสอนเขียนเพื่อสื่อความหมาย

ในระยยะ 10 ปีนี้ แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาได้เปลี่ยนไปเน้นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บทเรียนไม่ได้ยึดเนื้อหาไวยากรณ์เป็นหลักตั้งแต่ก่อน แต่ยึดจุดประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายเป็นหลัก (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 21)

แนวการสอนเพื่อสื่อความหมายอิงประมวลการสอนที่เน้นการจัดเนื้อหาภาษาเป็นสำคัญที่เรียกว่า Functional - Notional Syllabus ซึ่งเป็นผลงานของ The Council of Europe และเผยแพร่โดย ที เอ วิลกินส์ ในหนังสือชื่อ "Notional Syllabus" (Wilkins. 1976 : 18 - 19) หรืออีกนัยหนึ่งคือใช้ประมวลการสอนภาษาที่อิงหน้าที่ของภาษา (Language Functions) หรือวธิปฏิบัติ (Speech acts) มากกว่าอิงไวยากรณ์ หรือสถานการณ์อิงไวยากรณ์ (Situation Grammar) จึงมีผู้สงสัยว่า ถ้าการสอนที่ไม่เน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์ ผู้เรียนนำจะใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์นั้นมาก หรืออาจจะใช้ภาษาที่ไม่สามารถสื่อความหมายได้ วิลกินส์ กลับอธิบายไว้ว่าผู้ที่เรียนภาษาตามแนวการสอนเพื่อสื่อความหมายจะสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากกว่าผู้เรียนภาษาแบบอิงไวยากรณ์และสถานการณ์ ทั้งนี้ เพราะแนวการสอนเพื่อสื่อความหมายไม่ได้ละทิ้งการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์เลย แต่ยังคงต้องสอนไวยากรณ์แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนและพูดภาษาได้อย่างถูกต้อง

การจัดเนื้อหาโดยยึดแนวการสอนเพื่อสื่อความหมายนั้นมีผู้เสนอแนะไว้ เช่น

วิลกินส์ (Wilkins. 1976 : 21 - 23) จัดเนื้อหาตามหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมาย (Communicative Functional Categories) ดังนี้

- การพิจารณาและการประเมินผล (Judgement and evaluation)
- การชักจูงให้ผู้อื่นคล้อยตาม (Suasion)
- การออกความคิดหรือการโต้แย้ง (Argument)

- การหาเหตุผลและการอธิบาย (Rational inquiry and exposition)
- การแสดงความรู้สึกส่วนตัว (Personal emotion)
- การแสดงความรู้สึกที่มีต่อผู้อื่น (Emotional relations)

เจ เอ แวน เอ็ก (van Ek. 1976 : 25) จัดเนื้อหาโดยแบ่งตามประเภทหน้าที่ของภาษาดังนี้

- การให้และการหาข้อเท็จจริง (Imparting and seeking factual information) เช่น การรายงาน การชี้แจง
  - การแสดงออกและการถามความคิดเห็นหรือทัศนคติ (Expressing and finding out intellectual attitudes) เช่น การเห็นด้วย การขัดแย้ง
  - การแสดงออกถึงความรู้สึก (Expressing and finding out emotional attitudes) เช่น การแสดงความพอใจ การแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ
  - การแสดงออกในด้านจริยธรรม (Expressing and finding out moral attitudes) เช่น การขอโทษ การให้อภัย
  - การขอร้องหรือการชักชวน (Suasion) หรือ การแนะนำ (advice)
  - การแสดงออกทางด้านสังคม (Socializing) เช่น การท้าทาย การกล่าวลา
- ประมวลการสอนที่มีการจัดเนื้อหาในรูปของหัวข้อความคิด (Notions) เรียกว่า "Notional Syllabus" และประมวลการสอนที่จัดเนื้อหาในรูปของหน้าที่ภาษา (Functions) เรียกว่า "Functional Syllabus" เช่น การสอบถาม (Asking information) การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing people) การสอนแต่ละหน้าที่ภาษาจะประกอบด้วยหัวข้อความคิด (Notions) ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ เวลา สถานที่และอื่น ๆ ที่แสดงด้วยรูปแบบของโครงสร้างทางไวยากรณ์

วิดโดสัน (Widdowson. 1978 : 18 - 19) จัดเนื้อหาในแนวการสอนเพื่อสื่อความหมาย โดยเน้นความรู้ด้านการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร (language use) ซึ่งเขาเชื่อว่าผู้เรียน จะสามารถเรียนรู้ภาษา (language usage) ได้ในขณะเดียวกัน วิดโดสัน กล่าวว่า ความสามารถในการพูดหรือเขียนประโยคที่เรียบเรียงถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เป็นจำนวนมากมายนั่น แทบจะไม่มีประโยชน์ถ้าไม่สามารถนำประโยคเหล่านั้น

ไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ฉะนั้น ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้เรียบเรียงความคิดต่าง ๆ ออกมาเป็นเนื้อความซึ่งเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา ในลักษณะของการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร (language use) และฝึกให้ผู้เรียนใช้เนื้อความที่มีความต่อเนื่องกัน (discourse) ฉะนั้น วิดโกลสัน จะเน้นการสื่อสารด้วยข้อความต่อเนื่องอย่างมีสัมพันธภาพ (coherence)

มันบี้ (Munby. 1983 : 1 - 2) จัดเนื้อหาวิชาการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายโดยมีส่วนประกอบ 3 ส่วนคือ ความรู้ด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ความรู้ด้านวัฒนธรรมและสังคม (Sociocultural Competence) และความรู้การใช้ภาษาระดับข้อความต่อเนื่อง (Discourse Competence)

ในการวิจัยครั้งนี้ การสอนเขียนในกลุ่มทดลองจะสอนตามแนว Communicative Approach โดยยึดหลักการดังต่อไปนี้

- เน้นจุดประสงค์ในการเขียนเพื่อนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง หัวข้อการเขียนยึดความเหมาะสมในฐานที่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาฝึกหัดครูวิชาเอกภาษาอังกฤษ หน้าที่ภาษาที่ได้เลือกมาทำการทดลองสอนจึงเกี่ยวกับการสื่อสารด้วยภาษาทั่ว ๆ ไปที่นักศึกษาอาจจำเป็นต้องใช้ เช่น การเขียนจดหมายถึงเพื่อนต่างประเทศการเล่าเรื่อง การเขียนรายงาน เป็นต้น ทั้งยังเป็นหน้าที่ภาษาที่นักศึกษาสามารถนำไปคิดแปลงเพื่อสอนนักเรียนในระดับมัธยมได้

- เน้นการสอนความรู้ด้านการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย (language in use) มากกว่าการสอนความรู้ทางไวยากรณ์และศัพท์ (language in usage)

- เน้นเรื่อง "cohesion" การเขียนเรียงข้อความการใช้ภาษาระดับข้อความต่อเนื่อง

- เน้นการเขียนเพื่อสื่อสารด้วยภาษาที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา (Appropriateness and Conventionality)

2. วิธีสอน

2.1 แนวการสอนเขียนแบบเดิมซึ่งเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์และรูปแบบการเขียนเรียงความ

2.1.1 ยึดเอาตัวผู้สอนและแบบเรียนเป็นศูนย์กลาง

2.1.2 เน้นการสอนองค์ประกอบทั่ว ๆ ไปของการเขียนเรียงความ และฝึกให้ผู้เรียนเขียนภาษาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

2.2 แนวการสอนเขียนเพื่อสื่อความหมาย

2.2.1 การเรียนการสอนยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner Centered Approach)

2.2.2 เน้นการสอนด้วยการเรียบเรียงความคำให้เป็นหน่วยของภาษาในการสื่อสารซึ่งเป็นที่ยอมรับ

2.2.3 วิธีสอนเน้นกิจกรรมเพื่อสื่อความหมาย และการใช้ภาษาในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การตรวจแก้ข้อบกพร่อง

การเขียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนในชั้นเรียนนั้น ย่อมต้องมีข้อบกพร่อง ในแนวการสอนที่เน้นไวยากรณ์ ผู้สอนมักจะตั้งความหวังไว้ว่า ผู้เรียนจะต้องเขียนภาษาโดยไม่มีที่ผิด ฉะนั้น จึงพยายามสอนหลักไวยากรณ์และแก้ไขข้อบกพร่องทุกจุดที่ปรากฏในงานเขียนเรียงความ ส่วนการตรวจแก้การใช้คำ สำนวน และโครงสร้างให้เหมาะสมกับหน้าที่ภาษาในการสื่อสารนั้น เป็นเรื่องค่อนข้างยาก ถึงแม้จะตรวจแก้ข้อบกพร่องเฉพาะไวยากรณ์ และคำศัพท์ ผู้เรียนก็มักเห็นรอยแก้ด้วยหมึกแดงเต็มหน้ากระดาษที่เขียนเรียงความ เบิร์ท และ คิมพาร์สกี (Burt and Kiparsky. 1972 : 6 - 7) ได้เสนอการตรวจแก้ข้อบกพร่องทางไวยากรณ์เฉพาะที่สำคัญโดยยึดหลักความเข้าใจของผู้อ่าน เช่น ถ้าการแก้ไขข้อบกพร่อง A จะทำให้ประโยคที่ไม่เข้าใจนั้นเป็นที่เข้าใจได้ดีขึ้น ผู้สอนก็ควรแก้ A แทนที่ข้อบกพร่อง B นั้น ถึงแม้จะไม่ได้แก้ไขให้ถูกต้อง แต่ถ้าผู้อ่านสามารถเข้าใจได้แล้วผู้สอนก็ไม่ควรแก้ข้อบกพร่อง B

การตรวจแก้ข้อบกพร่องแบบนี้มีผู้วิจารณ์ว่า ผู้สอนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาจะตรวจได้ลำบากมาก เพราะความเข้าใจในประโยคที่มีข้อบกพร่องเขียนโดยนักเรียนไทย ครูไทยมักจะเข้าใจความหมายได้ ในขณะที่เจ้าของภาษาอาจไม่สามารถเข้าใจได้เลย ทั้งนี้เพราะ

ภาษาแม่ของผู้เรียนกับผู้สอนเป็นภาษาเดียวกัน จึงเข้าใจการถ่ายโยงของสองภาษาได้ไม่ยากนัก

ผู้เรียนภาษาต่างประเทศมีความกังวลว่าจะพูดหรือเขียนผิดอยู่เสมอ ฉะนั้นผู้สอนต้องพิจารณาว่าเทคนิคหรือวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องของตนจะส่งเสริมหรือทำลายความมั่นใจและแรงจูงใจในการใช้ภาษาของผู้เรียนด้วย วอล์คเกอร์ ศึกษาพบว่า ผู้เรียนไม่ชอบให้ครูตรวจแก้ข้อผิดพลาดทุกแห่ง นอกจากข้อผิดพลาดที่สำคัญเท่านั้น (Walker. 1973 : 102) เพราะนอกจากจะทำให้ผู้เรียนไม่มีความมั่นใจในการเขียนและพูดแล้ว ยังทำให้ผู้เรียนต้องใช้ความพยายามมาศึกษาข้อผิดพลาดอย่างละเอียด จนทำให้ละเลยการฝึกการใช้ภาษาในด้านอื่น ๆ

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การตรวจแก้ข้อบกพร่อง โดยศึกษาจากงานวิจัยของ เจมส์ เฮนดริคสัน (Hendrickson. 1977 : 6) จากบทความเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อบกพร่องของ ฟิท คอร์ดเดอร์ (Corder. 1974 : 123 - 124) และจากคำแนะนำของ เอ็ม เอ็น ลอง (M.N. Long) เกณฑ์ดังกล่าวประกอบด้วย 4 หัวข้อ คือ คำศัพท์ (Lexis) โครงสร้าง (Syntax) ข้อความต่อเนื่อง (Discourse) และภาษาที่เหมาะสม (Appropriateness)

ในการวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาเปรียบเทียบจำนวนและลักษณะของข้อบกพร่องของกลุ่มทดลองที่ใช้แนวการสอนเขียนเพื่อสื่อความหมายกับกลุ่มควบคุมที่ใช้แนวการสอนแบบเดิมซึ่งเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์และรูปแบบของการเขียนเรียงความ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิตปีที่ 3 ภายหลังการเรียนบทเรียน ซึ่งยึดแนวการสอนเขียนเพื่อสื่อความหมายและบทเรียนการเขียนเรียงความแบบเดิม โดยจำแนกข้อบกพร่องออกเป็น

4 ลักษณะ ดังนี้

1.1 การใช้คำ

1.2 การใช้โครงสร้าง

1.3 การใช้ข้อความต่อเนื่อง

1.4 การใช้ภาษาที่เหมาะสม

2. เพื่อเปรียบเทียบข้อบกพร่องแต่ละลักษณะของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยคำนวณเป็นร้อยละ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษในด้านการใช้คำ โครงสร้าง ข้อความต่อเนื่อง และภาษาที่เหมาะสม ของนักศึกษาศรีสุทธรบัตติศึกษา หลังการเรียนบทเรียนซึ่งยึดแนวการสอนเพื่อสื่อความหมายและบทเรียนการเขียนเรียงความแบบเดิม

2. เป็นประโยชน์สำหรับผู้สอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษระดับครูศรศาสตร์บัณฑิต ในการปรับปรุงแบบเรียนและวิธีสอนเขียนภาษาอังกฤษต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาจากนักศึกษาศรีสุทธรบัตติศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษปีที่ 3 วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ปทุมธานี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 40 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 20 คน และกลุ่มทดลอง 20 คน

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสอนเองทั้งสองกลุ่ม โดยใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 6 สัปดาห์

นักศึกษากลุ่มทดลองใช้หนังสือ "Writing Power" เขียนโดย Long and Nation แนวการเขียนบทเรียนยึดหน้าที่ภาษาและกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้วิจัยเลือกมาสอน 6 บทเรียน

นักศึกษากลุ่มควบคุมใช้บทเรียนที่ผู้วิจัยรวบรวมขึ้น โดยยึดหัวเรื่องเดียวกับกลุ่มทดลองจำนวน 6 บทเรียน แต่แนวการเขียนบทเรียนยึดโครงสร้างภาษาและรูปแบบการเขียนเรียงความ

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา คือ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัยเอกภาษาอังกฤษปีที่ 3 วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ
2. กลุ่มทดลอง คือ กลุ่มนักศึกษาที่สอนโดยแนวการสอนเพื่อสื่อความหมาย
3. กลุ่มควบคุม คือ กลุ่มนักศึกษาที่สอนโดยแนวการสอนเขียนเรียงความแบบเดิม ซึ่งเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์และรูปแบบของการเขียนเรียงความ
4. แนวการสอนเขียนเพื่อสื่อความหมาย หมายถึง การสอนที่ยึดการจัดเนื้อหา รายวิชาโดยอิงหน้าที่ภาษา เน้นการสอนเขียนด้วยภาษาที่ใช้ในการสื่อความหมาย และสอนให้ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทสังคม กิจกรรมการเรียนรู้ใช้กิจกรรมภาษาแบบต่าง ๆ เพื่อฝึกทักษะแบบผสมผสาน (Integrated skills)
5. แนวการสอนเขียนเรียงความแบบเดิม หมายถึง การสอนที่ยึดการจัดเนื้อหา รายวิชาโดยเน้นการฝึกเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ กิจกรรมการเรียนรู้การใช้การฟังคำบรรยาย การฝึกโครงสร้างและคำศัพท์ที่จะใช้ในการเขียนเรียงความเรื่องนั้น ๆ และในรูปแบบของการเขียนเรียงความ เช่น การเขียนอนุเจตต้องประกอบด้วย ประโยคหัวเรื่อง (Topic sentence) ประโยคเสริมความ (Supporting sentence) และประโยคสรุป (Conclusion) เป็นต้น
6. ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ หมายถึง ข้อบกพร่องของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในด้านการใช้คำ (Lexis) การใช้โครงสร้าง (Syntax) การเขียนข้อความต่อเนื่อง (Discourse) และการใช้ภาษาที่เหมาะสม (Appropriateness)
7. คำศัพท์ หมายถึง คำศัพท์ที่มีความหมายของศัพท์ตามพจนานุกรม และตามบริบท
8. โครงสร้างทางไวยากรณ์ หมายถึง ระเบียบวิธีการเรียบเรียงคำในประโยค ตลอดจนการเปลี่ยนรูปของคำให้สอดคล้องกับหน้าที่และความสัมพันธ์ในประโยค
9. ข้อความต่อเนื่อง หมายถึง การใช้ถ้อยคำหรือข้อความที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคภายในอนุเจต

10. ภาษาที่เหมาะสม หมายถึง ภาษาที่ใช้ในการเขียนที่เหมาะสมกับสถานการณ์
วัฒนธรรม และสังคม ของภาษานั้น ๆ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. เกี่ยวกับการจัดเนื้อหาวิชา

1.1 แนวความคิดในการสอนยึดโครงสร้างทางไวยากรณ์

การจัดเนื้อหาแบบโครงสร้าง จะเน้นการเลือกและการจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาสาระของไวยากรณ์ และการจัดลำดับของคำโดยศึกษาคำศัพท์ที่มีความถี่ในการปรากฏสูงโดยมีความเชื่อว่า ถ้าผู้เรียนได้เรียนรู้โครงสร้างทางภาษาอย่างถูกต้องแล้วผู้เรียนจะสามารถนำคำศัพท์ไปใช้กับโครงสร้างของภาษา ทำให้สามารถ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ประโยคต่าง ๆ ได้มากมาย วิธีการสอนสมัยนั้นจึงนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนซึ่งมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีแปล วิธีตรง วิธีพูด - ฟัง (Audio - lingual method) และ Language as a Cognitive Code

แรนควิสต์ เคอร์ริก (Quirk. 1966 : 84 - 86) มีความเห็นว่า การจัดเนื้อหาวิชาตามระบบโครงสร้างเป็นวิธีที่มีความเที่ยงตรงในตัวภาษาเอง เพราะภาษามีระบบโครงสร้างและมีกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการสื่อสาร

จูน เดอร์ริก (Derrick. 1966 : 5 - 15) กล่าวว่า การจัดเนื้อหาตามระบบโครงสร้าง โดยการแยกย่อยโครงสร้างของภาษาออกเป็นลักษณะ ๆ และจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เป็นการช่วยให้ผู้เรียนรู้โครงสร้างได้เร็วและง่ายขึ้น

เจ เอ ไบรท์ (Bright. 1970 : 13 - 26) กล่าวว่า ไวยากรณ์สำคัญมากและเป็นปัจจัยที่จะช่วยการเขียนให้ชัดเจนขึ้น เพื่อที่จะสามารถสื่อความคิดกับผู้อ่านและผู้ฟังได้ และยังเป็นเครื่องแสดงระดับความสามารถในการเขียนและการพูด

แอล จี อเล็กซานเดอร์ (Alexander. 1981 : 249) กล่าวว่า การจัดเนื้อหาวิชาโครงสร้างประกอบด้วย 2 ส่วน คือ โครงสร้างและคำศัพท์

จุดประสงค์หลักคือ การจัดเนื้อหาครอบคลุมไวยากรณ์ที่กำหนดไว้ในรายวิชานั้น ๆ โดยใช้คำศัพท์ที่มีความถี่ในการปรากฏสูง ส่วนทักษะในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์จริงเป็นผลพลอยได้จากการสอนไวยากรณ์

แอลเลน และ วิคโคสัน (Allen and Widdowson. 1979 : 136) กล่าวว่า การสอนเขียนสมัยก่อนจะสอนในลักษณะที่ว่า ครูจะมอบหมายให้นักเรียนไปเขียนภาษาอังกฤษเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามที่ครูกำหนดให้ หรือนักเรียนสนใจ แล้วนำงานเขียนมาส่งครู ครูก็จะตรวจแก้ไข ซึ่งตามปกติจะปรากฏข้อผิดพลาดมากทั้งด้านไวยากรณ์ การใช้ศัพท์ และการเรียบเรียงความคิด การเขียนแบบนี้จัดเป็นการเขียนอิสระ (free writing) หรือ การเขียนแบบสร้างสรรค์ (creative writing) แอลเลนและวิกโคสันเห็นพ้องกันว่า เทคนิคการเขียนนี้ไม่มีประโยชน์นัก เป็นเพียงการเขียนเพื่อแสดงลีลาการเขียนของแต่ละบุคคล โดยไม่คำนึงถึงหน้าที่ของสังคม หรือลักษณะของภาษาที่จะนำไปใช้ในสังคมและในชีวิตจริง

แนวการสอนที่ยึดโครงสร้างนี้ ผู้สอนจะยึดเนื้อหาหรือบทเรียน (Material - Centered Approach) เป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนมีโอกาสดแสดงความสามารถทางภาษาด้วยตนเองน้อยมาก (Jenks. 1981 : 216)

1.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดเนื้อหาวิชาตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย

ในปี ค.ศ. 1965 นักภาษาศาสตร์ โนม ชอมสกี (Chomsky. 1965 : 24) พูดถึงภาษาที่มนุษย์ใช้ว่ามี 2 ระดับ คือ ความรู้ในภาษา (Competence) และ การใช้ภาษา (Performance) ความรู้ในภาษา คือสิ่งที่ทำให้ผู้พูดภาษาสามารถใช้ภาษาได้ และการใช้ภาษา คือ การพูดภาษาจริง ๆ ของผู้ใดภาษา แต่ผู้พูดอาจจะพลั้งเผลอพูดประโยคที่เรียบเรียงอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ออกมาอย่างกระต่อนกระแตก็ได้

เกล ไฮม์ส (Hymes. 1972 : 38 - 71) วิจัยชอมสกีว่า ศึกษาแต่เฉพาะภาษาของผู้พูด และผู้ฟังในอุดมคติ และทั้งองค์ประกอบที่สำคัญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร แนวความคิดของชอมสกีในเรื่องการใช้ภาษา (Linguistic performance) จำกัดอยู่

ในวงของจิตวิทยา คือการใช้ภาษาที่ขึ้นอยู่กับความจำ ซึ่งอาจทำให้ประโยคที่ใช้ไม่สมบูรณ์แบบ ไชมส์ มีความเห็นว่า คำพูดที่เราใช้อยู่เป็นประจำนั้น มีใช้เพียงแต่จะท่องใช้ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษา แต่ต้องให้เหมาะกับบริบทด้วย ฉะนั้นการศึกษานภาษาโดยมีเป้าหมาย เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารก็ต้องวิเคราะห์ว่า ประโยคนั้น ๆ ถูกกล่าวขึ้นเพื่อแสดงวัตถุประสงค์อะไรของผู้พูด เพราะประโยคที่มีโครงสร้างเหมือนกัน อาจทำหน้าที่สื่อสารต่างกัน และในทำนองเดียวกันประโยคที่มีลักษณะโครงสร้างต่างกันทำหน้าที่เดียวกันได้ ไชมส์ ยังเป็นผู้กล่าวว่า ทฤษฎีการศึกษาศาสามารถในการใช้ภาษา เพื่อสื่อสาร ควรมุ่งในเรื่องของแนวความคิด 3 ประการ ดังนี้

- ความสามารถในการใช้ภาษาในสังคม เช่น ภาษาที่ใช้กับบุคคลในระดับต่าง ๆ กัน เช่น ลูกกับพ่อ ลูกศิษย์กับครู ลูกจ้างกับนายจ้าง เป็นต้น ย่อมมีภาษาและลีลาต่างกัน

- ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อกิจวัตรประจำวัน เช่น การหักหาญ การแสดงความดีใจ หรือเสียใจ การเล่าเหตุการณ์

- ขอบเขตของพฤติกรรมทางภาษา ซึ่งหมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาแบบต่าง ๆ กับใคร เมื่อไร และที่ใด

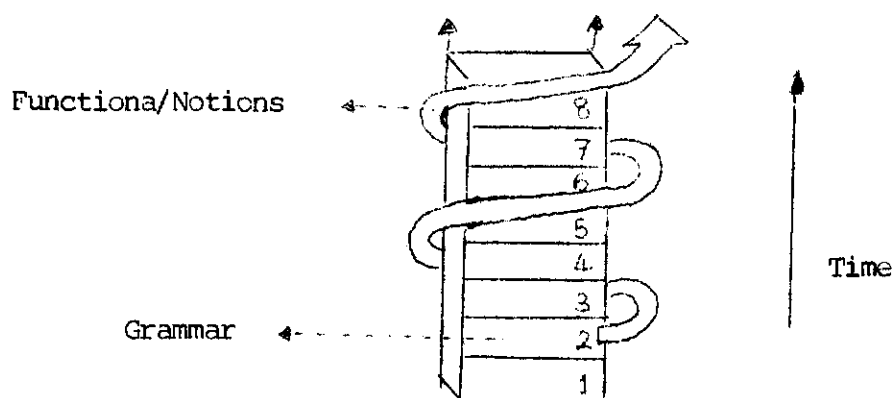
ทฤษฎีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารของไชมส์ ได้มีผู้นำมาใช้ประยุกต์กับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศต่อมา วิลกินส์ (Wilkins. 1973: 87) ได้เขียนรายงานภายใต้หัวข้อว่า "Grammatical, Situational, and Notional Syllabus" เสนอต่อ The Third International Conference of Applied Linguistics ที่เมืองโคเปนเฮเกน ในรายงานได้กล่าวถึงประมวลการสอนอิงไวยากรณ์ว่า ผู้สอนได้พยายามสอนความรู้ด้านไวยากรณ์ แต่ความรู้ที่ได้นี้จะนำไปใช้ประโยชน์ได้เพียงส่วนน้อยเท่านั้น และมีผู้เรียนบางส่วนเท่านั้นที่จะนำความรู้ไวยากรณ์ไปใช้ได้จริงในสังคม ส่วนประมวลการสอนอิงสถานการณ์ ผู้สอนเน้นบริบทสังคม (Social context) และผู้เรียนสามารถทำนายว่าจะพูดอะไรจากบริบทสังคม วิลกินส์ ยังได้เห็นว่า การสอนเริ่มเปลี่ยนจากการสอนที่อิงเนื้อหา (Subject - based) มาเป็นการสอนยึดผู้เรียน (Learner - based) เมื่อมาถึงยุคของ Notional Syllabus ซึ่งเน้นการสอนให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย

วิลกินส์ (Wilkins. 1976 : 18) ได้กล่าวว่า การสอนแนว Grammatical และ Situational Syllabus ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนน้อยมาก ไม่ว่าความรู้ด้านไวยากรณ์ หรือด้านการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร เพราะการจัดเนื้อหารายวิชา ไม่ได้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาเพื่อสื่อสาร สำหรับการจักเนื้อหาแบบ Notional Syllabus นั้น การสอนให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อความหมายจะไม่รบกวนกระทั่งผู้เรียนเรียนรู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์และรู้คำศัพท์มาก ๆ แต่จะสอนตั้งแต่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ โดยอาศัยโครงสร้างและคำศัพท์เบื้องต้นในการสื่อสาร ฉะนั้น National Syllabus จึงเน้นการสอนเนื้อหาที่มีจุดประสงค์ในการสื่อสารมากกว่าการสอนรูปแบบภาษา (Form)

วิลกินส์เสริมว่าการเรียนที่ยึด National Syllabus จะไม่ทำให้ผู้เรียนอ่อนเรื่องไวยากรณ์ แต่ผู้เรียนกลับจะมีความสามารถด้านไวยากรณ์สูงกว่าการเรียนแบบยึดไวยากรณ์เป็นหลักเสียอีก เพราะการสื่อสารด้วยภาษาทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ไวยากรณ์ในระดับสื่อความหมายจริงได้ดี และทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูงกว่า ทั้งการสอนไวยากรณ์ยังต้องมียู่เสมอ แต่มิได้ยึดเป็นหลักสำคัญในการจัดเนื้อหาเท่านั้น

เอช จี วิดโดสัน (Widdowson. 1978 : 18 - 19) กล่าวว่าผู้เรียนภาษาที่เรียนแต่ความรู้ด้านตัวภาษา (knowledge of usage) แต่ไม่เรียนรู้เพื่อความรู้ด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (knowledge of use) การเรียนภาษาของผู้เรียนนั้นก็ไม่มีความหมาย สำหรับ วิดโดสัน ใช้คำว่า "usage" หมายถึง โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และระบบการจัดการกับภาษา ส่วนคำว่า "use" หมายถึงทักษะการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ที่เป็นจริงซึ่งผู้เรียนจะได้นำไปใช้ในชีวิตจริง

วิดโดสัน และ บรัมฟิท (Widdowson and Brumfit. 1981 : 209) ได้กล่าวว่า การจัดหลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองนั้น ควรเริ่มด้วยการสอนโครงสร้างหลัก (Structure core) เพื่อวางพื้นฐานของภาษาและประสบการณ์ ในขณะที่เกี่ยวกับการสอนเนื้อหาตามหน้าที่ภาษาในการสื่อความหมายก็จะดำเนินไปตามปกติ โดยยึดหลักความต้องการของผู้เรียน ความเหมาะสมกับสถานภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ดังที่ วิดโดสัน และบรัมฟิทได้แสดงในภาพดังนี้

วิคโตสันเน้นการสื่อสารระดับข้อความต่อเนื่อง (Discourse) คือการใช้ภาษาที่มีความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในข้อความ ฉะนั้น การสอนหน้าที่ภาษาในการสื่อสารจำเป็นต้องมีสัมพันธภาพ (Coherence) และมีความสัมพันธ์ในข้อความ (Cohesion) วิคโตสัน จึงเน้นการสอนการใช้ตัวเชื่อม และการลำดับข้อความ

อเล็กซานเดอร์ (Alexander, 1981 : 249) พูดว่าการสอนยึด Functional-Notional Syllabus ต้องมีปัจจัยในการสอนอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- Functions หรือ Language acts หมายถึง หน้าที่ของภาษาในการสื่อสารความหมาย เช่น การแสดงความเห็นด้วยการปฏิเสธ การรับข้อเสนอ ขอโทษ และการแสดงความคาดหวัง

- Notions หมายถึง หัวข้อที่กำหนดขึ้นตามหัวเรื่อง (Topic) อาจจะประกอบด้วย สถานที่ เวลา สถานการณ์ เช่น at a bank, near here, in the morning

- Setting หมายถึง สภาพการณ์ของการใช้ภาษา ภาษาที่ใช้ติดต่อสนทนาขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ซึ่งเป็นองค์ประกอบทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา สภาพการณ์นี้สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมและระยะเวลาที่ใช้ภาษาด้วย

- Social, sexual and psychological roles หมายถึง ลักษณะของกลุ่มสนทนาว่าเป็นใครพูดกับใคร มีความสัมพันธ์กันอย่างไร และความรู้เกี่ยวกับเวลาสนทนาเป็น

อย่างไร ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อภาษาที่ใช้อย่างไร

- Style and Register หมายถึง สลีลาและทำเนียบภาษา วิธีที่ผู้พูดใช้ภาษา เพื่อสะท้อนให้รู้ทัศนคติของเขา เช่น มีแบบแผนหรือไม่มี (formal / informal) สุภาพหรือไม่สุภาพ (courteous / rude) เคร่งขรึมหรือร่าเริง (serious / jocular)
- Stress and intonation หมายถึง การพูดเสียงสูงต่ำ เพื่อแสดงทัศนคติหรืออารมณ์

- Grammar หมายถึง เป็นวิธีที่จะใช้ภาษาในการแสดงความหมายต่าง ๆ โดยเฉพาะ General notions มักจะใช้ไวยากรณ์ในการจัดเนื้อหาของ Notion ซึ่งอเล็กซ์เดอร์ เรียกว่า Grammatical Content

- Vocabulary หมายถึง คำศัพท์ที่ต้องการใช้ตามหัวข้อข้างต้น

- Paralinguistic features หมายถึง การสื่อความหมายที่ไม่เป็นคำพูดหรือไม่เป็นตัวอักษร แต่เป็นกริยาท่าทาง สีหน้า เป็นต้น

ฉะนั้นการจัดเนื้อหาวิชาตามแนว Functional - Notional Syllabus จึงมีได้ยึดเนื้อหาทางไวยากรณ์เป็นหลัก แต่ยัดหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมายเป็นหลัก และในการใช้ภาษาติดต่อกัน ย่อมสัมพันธ์กับสถานการณ์ทางสังคม ของผู้ใช้ภาษาทั้งฝ่ายรับสารและฝ่ายส่งสาร เพราะภาษาที่ใช้แตกต่างกันไปตามสภาพการณ์ทางสังคม และอารมณ์ของบุคคล ซึ่งทำให้การเน้นและน้ำเสียงแตกต่างกันด้วย

ในการตัดสินใจว่าควรสอนเนื้อหาอะไรนั้น ขึ้นกับว่าผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาในหัวข้อนั้นไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารได้มากน้อยแค่ไหน วิลกินส์ได้แนะนำหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมายไว้ 6 ประเภทดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในหน้าที่ 6 - 7 ในบทนำ

นอกจากนี้ แมรี ฟินอคชีอาโร (Finocchiaro. 1979 : 13) ก็ได้กล่าวถึงหน้าที่ของภาษาไว้ 5 ประเภทดังนี้

- การแสดงความรู้สึกส่วนตัว เช่น ความรัก ความสนุกสนาน ความผิดหวัง
- การแสดงความรู้สึกที่มีต่อผู้อื่น เช่น แสดงความเห็นอกเห็นใจในความทุกข์ของผู้อื่น แสดงความยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น
- การแสดงความต้องการให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม เช่น การออกคำสั่ง การชักชวน

... การแสดงความรู้สึกหรือความเห็นเกี่ยวกับสภาวะรอบตัว เช่น การบอกเล่าให้ผู้อื่นทราบ

- การแสดงจินตนาการ เช่น การแต่งเรื่อง การบรรยายถึงสิ่งที่ตนคิดฝัน

จอห์น มัมบี้ (Munby. 1983 : 1 - 4) มีความเห็นเช่นเดียวกับ วิลกินส์ และคนอื่น ๆ ที่คัดค้านการจัดเนื้อหาวิชาโดยยึดไวยากรณ์เป็นหลัก มัมบี้กล่าวว่า การเรียนการสอนไวยากรณ์กับความต้องการในการใช้ภาษาในการสื่อสารของผู้เรียนไม่มีความสัมพันธ์กัน แม้จะมีการปรับปรุงให้เป็นการจัดเนื้อหาอิงสถานการณ์ (Situational Syllabus) แล้วก็ตาม การสอนไวยากรณ์ยังคงถือว่าเป็นหลักสำคัญ เพราะสถานการณ์ที่สอนนั้นเป็นเครื่องมือที่ทำให้การสอนไวยากรณ์มีความหมายมากขึ้น แต่ไม่ได้คำนึงถึงสถานการณ์ในชีวิตจริง ในขณะเดียวกันเริ่มมีผู้ศึกษา "การวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง" (Discourse analysis) มากขึ้น วิโคสัน (1979) และมัมบี้ (1978) จึงได้นำเข้ามาในการปรับปรุง การจัดเนื้อหาวิชาสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย การจัดเนื้อหาวิชาของมัมบี้มุ่งในการจัดทักษะย่อย (micro - skills) หรือหน้าที่ของภาษาย่อย (micro - functions) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนภาษาเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่าง (Specific purposes) เช่น นักศึกษาช่างกล นักศึกษารัฐกิจ จำเป็นต้องเรียนภาษาเพื่อใช้ในกิจกรรมเฉพาะอย่าง และเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีความจำเป็นในการใช้ภาษาในหน้าที่ต่าง ๆ กัน

Communicative Syllabus ของ มัมบี้ ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

- ความรู้ด้านไวยากรณ์ (Grammatical competence) เช่น ระบบหน่วยคำ (Morphology) การใช้โครงสร้าง (Syntax) ระบบเสียง (Phonology) และความหมายอ้างอิง (Referential meaning)

- ความรู้ด้านวัฒนธรรมและสังคม (Sociocultural competence) เช่น กฎเกณฑ์การใช้ภาษา จุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาในการสื่อสารของผู้เรียน และหน้าที่ภาษาในการสื่อสารมีอะไรบ้าง (Communicative functions)

- ความรู้ภาษาระดับข้อความต่อเนื่อง (Discourse competence) กฎเกณฑ์ของข้อความต่อเนื่อง (Rules of discourse) เช่น ระบบเชื่อมประโยค (Cohesion system) และลักษณะความสัมพันธ์ของข้อความต่อเนื่อง (Coherence feature)

แนวการสอนต่าง ๆ ที่กล่าวมาตั้งแต่ Notional Syllabus, Functional Syllabus และ Communicative Syllabus นั้น มีลักษณะร่วมที่เห็นได้ชัดคือ

- การเน้นหน้าที่ของภาษา (Functions) และเน้นความหมาย (Semantics) มากกว่าการเน้นรูปแบบของภาษา (Forms)
- ให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse)
- สนใจภาษาในประโยค หรือสนใจภาษาที่มีบริบท
- เน้นการใช้ภาษาในชีวิตจริง (Pragmatic meaning) มากกว่าภาษาที่มีความหมายแค่การอ้างอิง (Referential meaning)

แจ๊ค ริชาร์ดส์ (Richards. 1983 : 111 - 119) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความรู้ในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Communicative competence) ของการเรียนภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้

- การสื่อสารยืความหมายเป็นหลักสำคัญ (Communication is meaning based) แม้ผู้เรียนจะรู้ศัพท์ (Active vocabulary) ราว 200 คำ เท่านั้น ซึ่งขึ้นอยู่กับในชั้นตอน หรือชั้น "survival language needs" และรู้โครงสร้างที่จำกัคมากก็สามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายในขั้นต้นได้ เช่น เรียกชื่อสิ่งของต่าง ๆ ได้ เล่าเหตุการณ์ง่าย ๆ ได้สามารถนำเอาคำต่าง ๆ ที่รู้จักมาเรียงเป็นข้อความ (Propositions) ได้ เช่น This book is red. ในบางข้อความที่ถือว่าผิดไวยากรณ์ แต่ถ้าผู้ฟังหรือผู้อ่านรู้เรื่องก็สามารถจะสื่อความหมายกันได้ เช่น แม้จะเข้าใจลูกน้อยที่พูดว่า "Hungry." หมายถึงว่า "I am hungry." และ "No hungry." หมายถึง "I am not hungry." หรือผู้รับโทรเลขสามารถเข้าใจใจความเขียนว่า "No money, send draft."

ความสามารถในการสื่อความหมายเป็นเรื่องที่สำคัญอันดับแรกในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนต้องมีความอดทนเมื่อได้ยินข้อผิดพลาดของผู้เรียน

- การสื่อสาร คือการใช้ภาษาที่เป็นแบบแผนอันเป็นที่ยอมรับโดยเจ้าของภาษา (Communication is conventional) ในระยะ 10 ปีนี้ นักภาษาศาสตร์ และนักภาษาศาสตร์ประยุกต์ ได้ศึกษาและค้นคว้าเรื่องของ "Creative property of grammatical systems" นั่นคือ เชื่อว่าผู้ที่ใช้ภาษาจะมีความสามารถในการสร้างประโยคได้ในจำนวนไม่จำกัดด้วยระบบไวยากรณ์ในจำนวนที่จำกัด

ริชาร์ดส์ กล่าวว่า ความจริงผู้เรียนมีความสามารถทางไวยากรณ์พอที่จะสร้างประโยคเพียงจำนวนจำกัดที่ใช้ในการสื่อสารได้ เพราะประโยคที่ใช้ในการสื่อสารต้องเป็นประโยคที่เจ้าของภาษายอมรับ เช่น เวลา 2.40 น. จะพูดว่า "It's two forty." หรือ "It's twenty to three." แต่จะไม่พูดว่า "It's ten after two thirty" ในการขอให้คนไปส่งจดหมายให้จะพูดว่า "Please post this letter for me." หรือ "Would you mind posting this letter for me." แต่จะไม่พูดว่า "I request you to post this letter." หรือ "It's my desire that this letter be posted by you." ทุกประโยคที่กล่าวมานั้นถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ แต่มีบางประโยคเท่านั้นที่ใช้ได้ในการสื่อสารตามบริบทสังคม หรือสถานการณ์

ฉะนั้นการสอนภาษาต้องเน้นเรื่องภาษาที่เป็นที่ยอมรับ โดยการสอนให้ผู้เรียนได้รับรู้ภาษา (acquire) ด้วยความสำนึกของตนเอง มากกว่าการท่องจำสิ่งที่ครูสอน ทั้งนี้ นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ก็ได้พยายามรวบรวมข้อมูลภาษาที่เป็นที่ยอมรับไว้ให้สมบูรณ์ที่สุดโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง และการแจกแจงความถี่ของการเกิดของคำศัพท์ หรือโครงสร้างเหล่านั้น เพื่อประโยชน์ในการจัดประมวลการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายต่อไป

3. การสื่อสารต้องมีภาษาที่เหมาะสม (Communication is appropriate)

การเรียนรู้ภาษาเพื่อสื่อความหมายนั้น ผู้ส่งสารและผู้รับสาร และบริบทสังคม มีความสัมพันธ์กับภาษาที่ใช้สื่อสาร อายุ เพศ และความคุ้นเคยระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารเป็นข้อมูลที่สามารทำให้ผู้พูดหรือผู้เขียนตัดสินใจว่าจะพูด หรือเขียนประโยคแบบใด เช่น เมื่อผู้รับโทรศัพท์จะถามชื่อของผู้ที่โทรศัพท์มาว่า "May I know who is calling?" แทนที่จะถามว่า "What's your name?" หรือจะเขียนในลักษณะเป็นแบบแผน (formal) ว่า "During my early childhood I....." และไม่เป็นแบบแผน (informal) ว่า "When I was young I...." เช่น พูดกับเพื่อนสนิทได้ว่า "Give me a match." แต่จะพูดกับผู้ใหญ่หรือผู้ที่เราไม่คุ้นเคยว่า "Could you give me a match?" แต่ถ้าพูดสุภาพเกินไปกับคนที่คุ้นเคยก็จะกลายเป็นการพูดเยาะเย้ยถากถางไปได้ ฉะนั้นการพูดและเขียนภาษาต่างประเทศควรพึงระวังในข้อนี้ด้วย

4. การสื่อสารต้องมีการแลกเปลี่ยนและการตอบโต้ของคู่สนทนา (Communication is interactional) ในที่นี้ ริชาร์ดส หมายถึงวิธีการที่ทำให้การสนทนาเป็นไปด้วยความราบรื่น มีการประนีประนอมกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง รู้จักเลือกเรื่องที่จะพูดให้เหมาะกับผู้ฟัง เช่น เมื่อพูดกับคนแปลกหน้า อาจเลือกพูดเรื่องลมฟ้าอากาศ การจราจรในเมือง อันเป็นหัวข้อสนทนาที่จะไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทั้งสองฝ่าย หรือเรียกว่าเป็น "Phatic communion" หรือ การทักทาย "Good morning." "How are you?" เป็นต้น กลไกของ "Phatic communion" มีดังนี้

- คำพูดหรือท่าทางที่แสดงว่าผู้ฟังสนใจสิ่งที่ผู้พูดกำลังพูดอยู่ เช่น mmm, uh-uh, yeah, really
  - การพูดเรื่องที่ไม่มีความสำคัญ (small talk) หรือพูดเรื่องสั้น ๆ ที่ฟังแล้วสบายใจ ผู้พูดต้องมีเรื่องเหล่านี้เก็บสะสมไว้เพื่อนำออกมาใช้ในโอกาสที่เหมาะสม
  - ผู้พูดต้องระมัดระวังเรื่องกาลเวลาที่เหมาะสมในการใช้ "Phatic communion"
- ผู้พูดภาษาต่างประเทศที่ไม่มีทักษะในการสนทนาโต้ตอบ หรือการใช้ภาษาที่เรียกว่า "small talk" มักจะหลีกเลี่ยงการพูดสนทนาซึ่งไม่มีทักษะ เรื่องนี้มีความสำคัญในการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย เพราะถ้าผู้เรียนไม่สามารถทำให้การสนทนาต่อเนื่องไปตลอด ก็จะทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จ

5. การสื่อสารต้องประกอบด้วยโครงสร้าง (Communication is structured) การสื่อสารแต่ละอย่างจะประกอบด้วยข้อความต่อเนื่องหลายประเภท (genres of discourse) เช่น การสนทนา การโต้เถียง การอภิปราย การพรรณนา การเล่าเรื่อง และการแนะนำ ในข้อความแต่ละประเภทจะมีการเลือกใช้คำ และการลำดับความแตกต่างกันออกไป เช่น การเล่านิทาน ต้องมีสภาพการณ์ (setting) และมีเรื่องราวที่แบ่งเป็นตอน (episodes) มีผู้แสดง มีเหตุการณ์ต่อเนื่องกัน มีปฏิกิริยาโต้ตอบ (reaction) ต่อเหตุการณ์ข้างในบางตอน นิทานส่วนใหญ่จะดำเนินไปตามโครงสร้างดังกล่าวนี้ และผู้อ่านจะสังเกตได้ทันทีว่าเป็นการเล่านิทาน นอกจากนั้นข้อความมีความสัมพันธ์กัน (coherence) โดยประโยคที่เขียนมีเนื้อความต่อเนื่องกัน เรียงประโยคให้มีความคิดต่อเนื่องเป็นลำดับไม่สับสน

ส่วนการจะพรรณนาตัวทัศน์ ผู้เรียนต้องเลือกหยิบเฉพาะสิ่งที่รู้สึกประทับใจ และต้องการถ่ายทอดออกเป็นคำพูดหรือตัวอักษร จัดลำดับการบรรยายให้ผู้อ่านเกิดมโนภาพที่ชัดเจน ไม่สับสน และทำให้เกิดสัมพันธภาพ โดยใช้กฎเกณฑ์ของข้อความต่อเนื่อง

2. เอกสารเกี่ยวกับวิธีสอน

แนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายนั้น วิธีสอนจะเน้นกิจกรรมเพื่อสื่อสารมาก (Communicative activities) วิลกินส์ ได้พูดถึงบทบาทสมมติ (role play) และเทคนิคในการฝึกบทสนทนาในชั้นเรียน (Wilkins. 1976 : 77) แมรี ฟีนอค-ค็อดโร ก็ได้อธิบายกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การเติมบทสนทนาที่เว้นไว้ การรายงาน (พูดหรือเขียน) จากข้อมูลในการสัมภาษณ์ สนทนาหรือวิจารณ์บทความในหนังสือพิมพ์ นิยายสาร การถอดความ (paraphrase) โดยกำหนดให้ใช้ทำเนียบคำ (register) ที่แตกต่างกัน เป็นต้น

อเล็กซานเดอร์ (Alexander. 1981 : 261) ได้กล่าวถึงการสอนกิจกรรมตามแนวการสอนเพื่อสื่อความหมายนั้นต้องมีวิธีแตกต่างกัน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของกิจกรรม การสอนทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน มักจะไม่สอนแยกออกจากกันโดยสิ้นเชิง แต่มีกิจกรรมภาษาในลักษณะของการประสมประสานกัน (integration) เช่น "ฟังเรื่องต่อไปนี้เป็นแล้วเล่าเรื่องย่อ" หรือ "อ่านเรื่องต่อไปนี้เป็นแล้วเขียนย่อเรื่องเฉพาะที่สำคัญ ๆ" เป็นต้น อเล็กซานเดอร์ เน้นการใช้เนื้อหาที่เป็นจริง (authentic material) เช่นกัน และจะเริ่มสอนด้วยเนื้อหาดังกล่าวตั้งแต่ชั้นเริ่มเรียนภาษา ฉะนั้นภาษาที่ใช้ฝึกจะเป็นภาษาที่มีความหมาย และใช้ในการสื่อสารจริงได้ การฝึกก็จะต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ซึ่งกำหนดหน้าที่ภาษา และหัวข้อความก่อกำเนิดโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสอนภาษาระดับสูงขึ้นไป สถานการณ์ที่นำมาให้ผู้เรียนเรียนนั้นเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีพได้ในอนาคต เช่น อาชีพ เลขานุการ นักวิทยาศาสตร์ นักสังคมศาสตร์ ครูสอนภาษา เป็นต้น เมื่อผู้เรียนเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน ทำให้เกิดแรงจูงใจสูงในการเรียน

ดักกลาส บราวน์ (Brown. 1981 : 113) กล่าวว่า ปัจจัยในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นประกอบด้วยแรงจูงใจ (Motivation) และการนับถือตัวเอง (Self esteem) บราวน์ ยกตัวอย่างงานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจของ การ์ดเนอร์ และ แลมเบอร์ต ซึ่งพบว่า แรงจูงใจที่เรียกว่า แรงจูงใจด้านวัตถุนิยม (Instrumental Motivation) มีความสำคัญต่อการเรียนภาษามาก เพราะผู้เรียนเรียนภาษาเพื่อจุดประสงค์ที่จะได้อาชีพที่ดีในอนาคต เพื่ออ่านตำราทางเทคโนโลยี เพื่อเป็นนักแปล เป็นต้น ในประเทศอินเดียคนที่เรียนภาษาที่สอง โดยมีแรงจูงใจดังกล่าวสูง ทำให้การเรียนภาษาได้ผลดี คนไทยส่วนใหญ่ก็ยังมีแรงจูงใจทำนองนี้เช่นกัน ฉะนั้นการเรียนการสอนโดยใช้ Functional - Notional Syllabus จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูงกว่าการใช้แบบเรียน Structural Syllabus

ซูซาน ซาลิมเบเน (Salimbene. 1983 : 2) กล่าวว่า ครูต้องมีบทบาทในการให้กำลังใจแก่นักเรียน ให้นักเรียนสามารถพูดหรือเขียนภาษาโดยไม่กังวลว่าจะมีข้อบกพร่องมากหรือน้อย แม้ครูจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ให้ความรู้แก่นักเรียน แต่การเรียนการสอนภาษาต้องยอมให้นักเรียนเป็นผู้แสดงความคิดเห็นให้มากที่สุด ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายเป็นขบวนการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างครูกับนักเรียน

มันนี่ คำนึงการยิควิธีสอนแบบใดแบบหนึ่งโดยไม่พิจารณาถึงความเหมาะสมของผู้เรียน ผู้สอน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้นในบางครั้งผู้สอนต้องเป็นผู้นำ และควบคุมอย่างใกล้ชิด หรือการสอนที่เน้นความสามารถทางภาษาเชิงสังคม (Sociolinguistics) มากกว่าความรู้ทางโครงสร้างไวยากรณ์นั้น ซึ่งบางครั้งผู้สอนต้องเน้นการสอนไวยากรณ์มากกว่ากรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถสร้างประโยคหรือใช้คำศัพท์ให้ถูกต้อง หรือการสอนที่เน้นความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างคล่องแคล่วมากกว่า การใช้ภาษาอย่างถูกต้องนั้นบางครั้งผู้สอนต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้การสื่อสารด้วยภาษาที่ถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วยเหมือนกัน มันนี่กล่าวเปรียบเทียบการสอนภาษาว่าเหมือนการแกว่งลูกตุ้มที่ต้องแกว่งไปมา เช่นเดียวกับการเลือกวิธีสอนของผู้สอนซึ่งเมื่อสอนด้วยวิธีใหม่ และกลับมาหาวิธีเก่าบ้าง แล้วแต่ความเหมาะสม ทั้งนี้การศึกษาต่างยอมรับว่าไม่มีวิธีสอนใดในโลกนี้ที่ได้ชื่อว่าเป็นวิธีสอนที่ให้ผลดีสมบูรณ์ที่สุด วิธีสอนแบบหนึ่งอาจจะ

เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มหนึ่ง แต่ใช้ไม่ได้ผลกับอีกกลุ่มหนึ่ง ผู้สอนจึงต้องเป็นผู้มีความสามารถในการพิจารณาเลือกวิธีสอนและกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนของตนเอง

3. เอกสารเกี่ยวกับการตรวจแก้งานเขียนเรียงความ

มารินา เค เบิร์ท (Burt. 1975 : 53) กล่าวว่า การแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของผู้เรียนนั้น ยังไม่มีการตกลงเป็นที่แน่นอนว่า ควรจะแก้ไขหรือไม่ ถ้าควร จะแก้ไขเมื่อไร ตรงไหน อย่างไร และใครควรจะเป็นผู้แก้ไขข้อผิดพลาด

พิต คอร์ดเดอร์ (Corder. 1967 : 163) กล่าวว่า เวลาที่ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสาร ย่อมต้องมีผิดพลาด ข้อผิดพลาดเหล่านั้นจะเป็นผลย้อนกลับเพื่อบอกให้ผู้สอนรู้ว่า วิธีสอนมีจุดอ่อนที่ใดบ้าง หรือผู้เรียนไม่เข้าใจสิ่งใดบ้าง ข้อมูลเหล่านั้นจะเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปรับปรุงการสอนครั้งต่อไป

จอร์จ (George. 1972 : 80) ได้เสนอขั้นตอนในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความไว้ดังนี้

- บันทึกรายการข้อบกพร่องของผู้เรียนแต่ละคน โดยระบุลักษณะของข้อบกพร่องของแต่ละประเภท
  - จากรายการข้อบกพร่องที่บันทึกไว้นั้น เลือกเอาเฉพาะที่ห้องการแก้ไขโดยด่วน และเท่าที่เวลาจะอำนวยก่อน โดยพิจารณาว่าข้อบกพร่องนั้นทำให้การสื่อความหมายผิดพลาด และเป็นข้อบกพร่องที่เกิดบ่อยครั้ง
  - ศึกษาสาเหตุของข้อบกพร่องที่เลือกไว้ พร้อมทั้งเตรียมวิธีแก้ไขที่ถูกต้องและเหมาะสม
- เจมส์ เฮนดริคสัน (Hendrickson. 1977 : 6) พบว่า การตรวจงานเขียนของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ 2 วิธี คือ วิธีที่แก้ไขข้อบกพร่องทุกแห่งกับวิธีที่แก้เฉพาะแห่งเท่านั้น ไม่ได้ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนแตกต่างกัน

แพทรีเซีย เวสต์พาล (Westphal. 1976 : 42) กล่าวว่า การตรวจแก้งานเขียนของผู้เรียนจุดที่ผิด และปรากฏรายหมึกแดงเต็มหน้ากระดาษที่เขียนนั้น ทำให้ผู้เรียนไม่มีความมั่นใจในการเขียนอีกต่อไป

จอห์น วอล์คเกอร์ (Walker. 1973 : 102) พบว่า ผู้เรียนไม่ชอบให้ผู้สอนตรวจแก้ข้อผิดพลาดทุกแห่ง นอกจากข้อผิดพลาดที่สำคัญ ๆ เท่านั้น เพราะว่ามันนอกจากจะทำให้ผู้เรียนไม่มีความมั่นใจในการเขียนและพูดแล้ว ยังทำให้ต้องใช้ความพยายามมาศึกษาข้อผิดพลาดอย่างละเอียดจนทำให้ละเลยการฝึกการใช้ภาษาซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนแนวการสอนเพื่อสื่อความหมาย

ส่วนปัญหาที่ว่าใครควรจะเป็นผู้แก้ไขข้อบกพร่องนั้น ริงฟิลด์ (Wingfield. 1975 : 311) กล่าวว่า การแก้ไขข้อบกพร่องด้วยตัวผู้เรียนเอง จะช่วยการเรียนรู้ไวยากรณ์ได้ผลดีกว่าครูตรวจแก้ไข แต่ คอร์ดอร์ (Corder. 1973 : 336) ย้ำว่าการแก้ไขข้อบกพร่องควรใช้ทั้ง 2 วิธี คือ ผู้สอนแก้ไขบ้าง และผู้เรียนแก้ไขเองบ้าง

วิทเบค (Witbeck. 1976 : 321) ได้ทำการทดลองการแก้ไขข้อบกพร่องแบบให้เพื่อนร่วมชั้นตรวจ (peer correction) ผลปรากฏว่า ผู้เรียนสามารถเขียนเรียงความได้ดีขึ้น และบรรยากาศในชั่วโมงเรียนเขียนก็ดีขึ้นด้วย

สตีเฟน แครเชน (Krashen. 1981 : 1) กล่าวว่า การรับรู้ภาษา (Language acquisition) ของเด็ก ไม่ว่าภาษาแรกหรือภาษาที่สองจะมีลักษณะคล้าย ๆ กันคือ ต้องมีการใช้ภาษาเป้าหมายที่กำลังเรียนอย่างมีความหมาย นั่นคือใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้ในสถานการณ์จริง (Natural communication) การแก้ไขข้อบกพร่องและการสอนกฎเกณฑ์ไวยากรณ์จะไม่ผลต่อการรับรู้ภาษาเป้าหมายของเด็กมีผู้อ้างสมมติฐานว่า เด็กจะรับรู้โครงสร้างของภาษาตามลำดับ การรับรู้ภาษาไม่ต้องการเรียนรู้กฎเกณฑ์หรือเรียนแบบรู้ตัว (Conscious awareness) เด็กจะรู้จักแก้ไขข้อบกพร่องของตัวเอง เมื่อได้รับข้อมูลที่ถูกต้องมากขึ้น แต่การเรียนรู้ภาษาอย่างรู้ตัว (Conscious language learning) เช่น เด็กไทยเรียนภาษาอังกฤษ หรือการเรียนรู้ภาษาที่สองเมื่อโตแล้วนั้น แครเชน กล่าวว่า การแก้ไขข้อบกพร่องและการสอนกฎไวยากรณ์เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อช่วยในการเรียนรู้ภาษา

แอล ซีลิงเกอร์ (Selinker. 1977 : 35) กล่าวว่า ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ผู้เรียนจะสร้างระบบไวยากรณ์ใหม่ ซึ่งมีลักษณะของการใช้กฎร่วมกันระหว่างสองระบบภาษา ซึ่งได้แก่ระบบของภาษาแม่ และระบบของภาษาที่กำลังเรียนอยู่ (Target language) ซีลิงเกอร์เรียกภาษาของผู้เรียนนี้ว่า "ภาษาระหว่างสองระบบภาษา"

(Interlanguage) เพราะมีลักษณะก้ำกึ่งกันระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สอง

การพูดหรือการเขียนที่มีลักษณะเป็น "ภาษาระหว่างสองระบบภาษา" นั้นเกิดจาก
ขบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษา อันได้แก่

- อิทธิพลของภาษาแม่ของผู้เรียน
- กลวิธีการฝึกในขณะที่ยังเรียนภาษาที่สอง
- วิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนภาษาที่สอง
- วิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการสื่อสาร หรือพูดจากับเจ้าของภาษา
- การสรุปกฎเกณฑ์และความหมายนอกเหนือไปจากที่เจ้าของภาษาใช้อยู่

ส่วน แจ็ค ริชาร์ดส์ (Richards. 1978 : 36) ได้แบ่งประเภท สาเหตุ
ของข้อบกพร่องเป็น 6 ประเภทดังนี้

- การแทรกแซงของภาษาแม่
- การนำกฎไวยากรณ์ของภาษาที่สองไปใช้ไม่ถูกต้อง
- ความพลั้งเผลอ ความเหนื่อยอ่อน อารมณ์ผิดปกติ
- การถ่ายโยงขบวนการรับรู้ภาษาแม่มาใช้ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง
- กลไกการนำกฎเกณฑ์ภาษาที่เรียนมาใช้ในการสื่อความหมาย
- วิธีสอนหรือตำราเรียนที่ครูใช้ในการสอน

การใช้ภาษาในการสื่อสารนั้น ผู้ใช้ภาษาเน้นที่ความหมาย แม้รูปแบบภาษา (Form)
ถูกต้อง แต่การใช้คำ สำนวน โครงสร้างที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์หรือบริบท ก็อาจทำให้
สื่อความหมายผิดได้ คอร์ดเดอร์ (Corder. 1974 : 123 - 124) เรียกความผิดชนิด
นี้ว่า Error of appropriateness ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

- Referential errors คือ การใช้คำผิด โดยใช้คำที่มีลักษณะคล้ายกับคำที่
ต้องการอ้างถึง เช่น เขียนคำว่า "a hat" แทน "a cap"
- Register errors คือ การเลือกใช้คำผิดที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายกัน
แต่จะใช้ต่างกัน สถานการณ์หรือบริบทที่ต่างกัน เช่น "ship" แทนคำ "boat"
- Social errors คือ การใช้คำหรือประโยคที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรม
เช่น ทักทายครูว่า "Well, how are you to-day, old-man?"

- Textual errors คือ การเลือกใช้โครงสร้างที่ผิดในการแสดงความสัมพันธ์ของสองประโยคที่เป็นข้อความต่อเนื่อง เช่น คำตอบที่ไม่ถูกต้องของประโยคต่อไป

A : Who is the man over there?

B : John is.

งานวิจัยในต่างประเทศ

จอห์น ซาลส์ ฟิชเชอร์ (Fisher. 1962 : 23 : 3363 - A) ศึกษาหาวิธีปรับปรุงสมรรถภาพของการเขียนเรียงความให้ดีขึ้น โดยใช้การพรรณนาเกี่ยวกับภาษา (Linguistic Description) และวิธีการสอนรูปแบบประโยคด้วยการฝึกพูดปากเปล่า (Oral Pattern Practice) ในการสอนเสริมวิชาเขียนเรียงความ วัตถุประสงค์ของการวิจัยก็เพื่อที่จะหาวิธีสอนที่เหมาะสมในการสอนเรียงความในวิทยาลัยแทนวิธีการสอนแบบเก่า ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม กลุ่มควบคุมมุ่งเรียนการใช้คำศัพท์และรูปประโยคในภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีแบบภาษาศาสตร์ และเน้นการฝึกพูดปากเปล่า ผลการวิจัยพบว่า วิธีสอนแบบเน้นการฝึกพูดปากเปล่าด้วยวิธีการทางภาษาศาสตร์นี้มีประสิทธิภาพต่อนักเรียนมากกว่าวิธีการสอนแบบเก่า ซึ่งวัดได้โดยคะแนนสอบก่อนและหลังการสอน ปรากฏว่าการประเมินผลทั้งผลยืนยันว่า วิธีใหม่มีประสิทธิภาพสูงกว่า

แอนดรู บอกส์ แรมซีย์ (Ramsey. 1970 : 31 : 3076 - A) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกพูดซึ่งมีต่อการเขียนภาษาอังกฤษ โดยตั้งสมมติฐานไว้ว่าไม่มีความแตกต่างในการเขียนเรียงความระหว่างนักเรียนกลุ่มหนึ่งซึ่งได้รับการฝึกพูดกับนักเรียนกลุ่มที่สองและสามซึ่งไม่ได้รับการฝึกพูด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นนักเรียนนิโกรชั้นประถม 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา เบลเทสทาว์น รัฐฟลอริดา สหรัฐอเมริกา จำนวนแปดคนเป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนนิโกรอีกแปดคน ซึ่งมีภูมิหลังคล้ายคลึงกันกับกลุ่มแรก เป็นกลุ่มควบคุมหนึ่ง และนักเรียนผิวขาวเป็นกลุ่มควบคุมสอง นักเรียนกลุ่มทดลองได้รับการฝึกพูดเป็นเวลา 6 เดือน นักเรียนและครูพบกันทุกวันเป็นเวลา 30 นาที โดยเน้นการศึกษาผู้ที่เป็นรูปแบบประโยคที่ใช้พูดกันในภาษาอังกฤษมาตรฐาน จากนั้นให้นักเรียนทั้งสามกลุ่มเขียนเรียงความสอง

เรื่อง ตอนต้นการทดลองหนึ่งเรื่องและตอนปลายการทดลองอีกหนึ่งเรื่อง นำเอาคะแนนของ
เรียงความฉบับที่หนึ่งและที่สองมาเปรียบเทียบกัน ผลปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีข้อบกพร่อง
ในการเขียนเรียงความฉบับที่สองลดน้อยลงจากฉบับที่หนึ่ง แสดงว่า การฝึกพูดส่งผลอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติต่อการเขียนเรียงความของนักเรียน

แฟรงค์ โอแฮร์ (O'Hare. 1972 : 32 : 6378 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ
ผลของการเขียนประโยคที่มีผลต่อการเขียนของนักเรียนมัธยม 1 โดยที่ไม่ต้องสอนไวยากรณ์
แบบให้กฎเกณฑ์ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะวัดผลของการฝึกเชื่อมประโยคด้วยปากเปล่า กับการ
เชื่อมประโยคด้วยการเขียนโดยใช้เวลาในการทดลอง 8 เดือนเศษ ผลปรากฏว่า นักเรียน
กลุ่มทดลองมีโครงสร้างของประโยคที่ยาวกว่า ผู้วิจัยสรุปว่าการฝึกเชื่อมประโยคด้วยปากเปล่า
และด้วยการเขียน ไม่ได้ขึ้นกับการรู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์

โรแนลด์ วอร์ดอพ (Wardough. 1971 : 227 - 229) ได้ทำการวิจัยเรื่อง
ความสามารถในการเขียนเรียงความกับไวยากรณ์วิวรรต โดยมีจุดมุ่งหมายในการวิจัยคือ
เพื่อที่จะศึกษาว่านักเรียนที่มีความเข้าใจไวยากรณ์ดีจะเขียนเรียงความได้ดีหรือไม่ ทั้งนี้
เพราะปรากฏอยู่เสมอว่า นักเรียนที่เขียนเรียงความไม่ดีจำนวนไม่น้อยเคยเรียนไวยากรณ์
มาแล้วเป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะการเขียนเรียงความเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน และมืองค์
ประกอบหลายด้านด้วยกัน ในการวิจัยของของวอร์ดอพใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับมัธยม
ศึกษาตอนปลายของโรงเรียน โรส เชอบาร์ค ที่เมืองเอ็ดมันตัน ปีการศึกษา 1963 - 1964
ใช้นักเรียนทั้งหมด 120 คน โดยถือเกณฑ์ในการพิจารณาเป็น 3 ระดับด้วยกันคือ ระดับคะแนน
ระดับความสามารถ และเพศ วอร์ดอพ แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 ประเภท คือ เก่ง 30 คน
ปานกลาง 60 คน และอ่อน 30 คน แบบทดสอบแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ แบบ
ทดสอบเรียงความ และแบบทดสอบโครงสร้างซึ่งแบ่งย่อยออกเป็น 3 ชนิดคือ แบบทดสอบ
ไวยากรณ์ แบบโครงสร้าง แบบกฎเกณฑ์ และแบบวิวรรต วอร์ดอพ ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า
ความรู้ในเรื่องกฎเกณฑ์ไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนเรียงความต่ำ
มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ในเรื่องกฎเกณฑ์ไวยากรณ์วิวรรต ไม่มีส่วนสัมพันธ์กับ
ความสามารถในการเขียนแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม วอร์ดอพได้เสนอแนะไว้ว่า การสอน
ไวยากรณ์นั้นควรจะสอนในระยะต้น ๆ ซึ่งจะเกิดผลดีกับนักเรียนมากกว่านำมาสอนในชั้นปลาย

การสอนไวยากรณ์ไม่ว่าจะเป็นแบบใดก็ตาม ยังเป็นที่สงสัยอยู่ว่าจะทำให้เกิดคุณค่าต่อการใช้ภาษาหรือไม่ การเรียนไวยากรณ์จะมีความหมายมากยิ่งขึ้น ถ้าหากการเรียนนั้นมีใช่เป็นไปเพื่อไวยากรณ์ แต่เป็นไปเพื่อที่จะให้เข้าใจภาษาและนำเอาไปใช้ได้ ซึ่งถ้าหากการเรียนไวยากรณ์เป็นไปในรูปแบบนี้ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการเขียนเรียงความของนักเรียน

โรเจอร์ ไฮนด์แมน (Hyndman. 1969 : 30 : 1468 - A) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบบางประการทางด้านทัศนคติ และเชาวน์ปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเรียงความของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 43 คน จากโรงเรียน 2 แห่ง แล้วจัดแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน ทั้งนี้โดยพิจารณาตามความเห็นของผู้สอน ประกอบกับดูจากคะแนนเฉลี่ยการเรียนภาษาอังกฤษในช่วงเวลา 3 ภาคเรียน จากคะแนนเรียงความที่กำหนดให้ เขียน 2 เรื่อง และอยู่ในระดับเชาวน์ปัญญาระหว่าง 105 - 120 หลังจากแบ่งกลุ่มแล้วกำหนดให้ทุกคนเขียนเรียงความอีกคนละ 1 เรื่อง สอดสัมภาษณ์เกี่ยวกับการฝึกฝนเขียนเรียงความ และให้บอกเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเขียน ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มเก่งมีความสามารถในการเขียนสูงมาก และในการเขียนมุ่งทางด้านเรียบเรียงเนื้อความ กลุ่มเก่งมีความเชื่อมั่นที่จะแสดงแนวความคิด พยายามที่จะเขียนอย่างสมบูรณ์และชัดเจน มีความคิดที่กระฉับกระเฉงลงมือเขียน ส่วนกลุ่มอ่อนไม่มีความคิดเพียงพอในการเขียน ด้านทัศนคติปรากฏว่ากลุ่มเก่งให้ความสำคัญเกี่ยวกับลีลาการเขียน (Style) และการเลือกใช้คำ (Word choice) และส่วนอื่น ๆ ที่น่าสนใจ ส่วนกลุ่มอ่อนเห็นว่า การเรียบเรียงเนื้อความนั้นเป็นเรื่องที่น่าสนใจแต่ไม่มีใครเห็นประโยชน์ จึงระมัดระวังแต่การใช้ของค์ประกอบ (Mechanics) เช่นการใช้เครื่องหมายวรรคตอน สรุปได้ว่านักเรียนแต่ละคนจะมีความสามารถในการเขียนแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับวิธีการฝึกฝนในการเขียนและทัศนคติที่มีต่อการเขียน

กริมเมอร์ เพย์ ลอฟเทน (Loften. 1970 : 31 : 3666 - A) ได้ศึกษาเรื่องผลของโครงการเขียนเรียงความที่มีต่อการเขียนของนักเรียนประถมปีที่ 1 และ 2 โดยทำการทดลองเป็นเวลา 1 ปี ผลการทดลองปรากฏว่า ความสามารถและคุณภาพในการเขียนขึ้นอยู่กับ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน เชาวน์ปัญญา และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้เขียน และการเขียนเรียงความให้มีคุณภาพก็ต้องอาศัยการฝึกฝน

ในประเทศซึ่งสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ นั้น ได้มีผู้วิจัยหลายท่านที่ศึกษาเกี่ยวกับ
ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน และพบว่ามีข้อบกพร่องในการเขียนการ
ใช้ภาษาอังกฤษมากเช่นนั้น ดังผลวิจัยของ รูช เบียร์ด (Biard, 1963: 56 : 228, -
235) ได้สำรวจข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยม 5 ระหว่าง
ปี ค.ศ. 1958 - 1959 เปรียบเทียบกับนักเรียนระดับเดียวกันระหว่างปี ค.ศ. 1959 -
1960 ในโรงเรียนรัฐบาล รัฐเทนเนสซี สหรัฐอเมริกา กลุ่มแรกมีนักเรียน 31 คน กลุ่มหลัง
มี 28 คน ทั้งสองกลุ่มจัดเป็นนักเรียนที่มีสติปัญญาสูง เขาได้ทำการศึกษาโดยให้นักเรียน
กลุ่มแรกเขียนเรียงความ 21 เรื่อง กลุ่มหลังเขียน 25 เรื่อง แล้วเลือกเอาเรื่องที่คล้ายคลึง
กันมากกลุ่มละ 13 เรื่อง เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่อง ซึ่งมีได้รวมถึงการสะกดผิด หรือใช้คำ
สับสน วิธีสอนของทั้งสองกลุ่มคล้ายคลึงกัน เมื่อตรวจข้อบกพร่องแล้วครูก็แนะนำให้นักเรียน
เพื่อช่วยกันอภิปรายถึงข้อบกพร่องในชั้นเรียน ครูพบทวนหลักไวยากรณ์อีกครั้ง และให้นักเรียน
ตรวจหาข้อบกพร่องของเรียงความ และแก้ไขให้ถูกต้องโดยอาศัยคู่มือไวยากรณ์ ผลการวิจัย
ปรากฏว่าข้อบกพร่องของนักเรียนได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน คำกริยา การใช้
สรรพนาม และการเลือกใช้คำให้ถูกต้อง เขาได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า

1. การศึกษากฎเกณฑ์ไวยากรณ์ อาจเกิดผลดีได้โดยอาศัยแบบฝึกหัดเป็นจำนวน
มาก แต่ให้คุณค่าต่อการปรับปรุงการเขียนของนักเรียนน้อยมาก
2. จำนวนเรียงความที่นักเรียนเขียนนั้น ไม่มีผลต่อคุณภาพของการเรียน กล่าวคือ
การที่นักเรียนเขียนเรียงความเป็นจำนวนมากขึ้นนั้น ไม่ได้ทำให้การเขียนดีขึ้นแต่อย่างใด
3. การรวบรวมคำสะกดผิดนั้นไม่ช่วยให้นักเรียนสะกดคำได้ถูกต้องเลย
4. การที่ครูให้นักเรียนแต่ละคนรวบรวมข้อบกพร่องของตนในการเขียนไม่ทำให้
การเขียนดีขึ้น
5. นักเรียนจะเขียนโดยปราศจากการคิดอย่างรอบคอบตั้งแต่ต้นต้นไม่ได้
นอกจากนี้ เบียร์ด กล่าวว่า ในการสอนเขียนนั้น ครูจะต้องให้นักเรียนมีโอกาส
ในสิ่งที่นักเรียนเข้าใจ และการแก้ไขข้อบกพร่องของการเขียนนั้น ครูจะต้องเข้าใจว่า
การสอนเขียนที่ดีที่สุดคือ พยายามให้นักเรียนเขียนผิดน้อยที่สุด ดังนั้นครูจึงควรให้
เขียนสิ่งที่ครูคิดว่านักเรียนจะเขียนได้ถูกต้องเสียก่อน ถ้าผิดก็ควรจะเกิดจากส

พลั้งเพลอ มีใช่เพราะขาดความเข้าใจ หรือเพราะความแปลกใหม่ของสิ่งที่จะเขียนข้อสำคัญ ตัวอย่างที่ครูนำมาสอนและฝึก ควรเป็นตัวอย่างที่ถูกต้องและชัดเจนที่สุดด้วย

เคอร์ทิส ออสเบอร์น (Osburn, 1966 : 27 : 1295 + A) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในแนวคล้าย ๆ ของ เบียร์ด ออสเบอร์น ศึกษาข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเขียนของเด็กชายหญิง ประถมปีที่ 3 - 6 จำนวน 819 คน จากโรงเรียนประถม 6 แห่งในเมืองเซลมา รัฐอลาบามา สหรัฐอเมริกา ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้จากงานเขียนข่าวของนักเรียนที่ส่งไปลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ของโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนทั้งหมดมีข้อบกพร่องมากที่สุดในเรื่องต่อไปนี้ตามลำดับคือ กริยาอปกติ (Irregular verbs) กริยาปกติ (Regular verbs) สันธาน (Conjunctions) คำพ้องเสียง (Homonyms) และสรรพนาม (Pronouns)

พล จีเซฟ วิลล์คอตต์ (Willcott, 1973 : 755 - A) ได้ทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่องของผู้เรียนชาวอาหรับ ทางด้านรูปประโยคภาษาอังกฤษ ในการเขียนเขาได้ให้ข้อคิดว่า การวิเคราะห์ข้อบกพร่องของผู้เรียนเป็นความจำเป็นอันดับแรกที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ วิลล์คอตต์ นำผลจากการวิเคราะห์ของตนไปเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษา พบว่า ข้อบกพร่องบางอย่างที่การวิเคราะห์เปรียบเทียบคาดว่า จะเกิดกลับไม่ปรากฏในข้อบกพร่องของผู้เรียน วิลล์คอตต์ จึงสรุปว่าข้อบกพร่องเป็นแหล่งสำคัญ จะให้ข้อมูลในขบวนการเรียน

ไมเคิล สมิทส์ และ ชูซาน โฮลด์เทคท์ (Smithies, 1981 : 57) รายงานการวิเคราะห์ข้อบกพร่องของการเขียนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ปาปัว นิวกินี ซึ่งใช้ภาษาลูกผสม หรือ "Pidgin" 92.6 เปอร์เซ็นต์ ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ของนักศึกษปาปัวเนื่องจากการแทรกซ้อนของภาษา

ข้อบกพร่องชนิดที่สำคัญมีดังนี้

	<u>นักศึกษาปีที่ 1</u>	<u>นักศึกษาปีที่ 2</u>
Articles	11.30 เปอร์เซ็นต์	10.0 เปอร์เซ็นต์
Preposition	10.6 เปอร์เซ็นต์	10.6 เปอร์เซ็นต์
Verb usage	10.7 เปอร์เซ็นต์	9.5 เปอร์เซ็นต์

	นักศึกษาปีที่ 1	นักศึกษาปีที่ 2
Noun errors	7.5 เปอร์เซนต์	11.2 เปอร์เซนต์
Faulty Pronunciation	7.4 เปอร์เซนต์	10.1 เปอร์เซนต์

เมื่อได้ข้อมูลข้อบกพร่องแล้ว เพื่อสะดวกแก่การวิเคราะห์และอภิปรายผล ผู้วิจัยจึงจัดข้อบกพร่องออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ข้อบกพร่องจากการออกเสียงผิด

ผู้วิจัยเชื่อว่า การเขียนผิดของนักศึกษาเกิดจากการออกเสียงผิด เวลาเขียนจะเขียนตามที่ยกเสียงมากกว่า จะผิดเพราะไม่รู้หลักไวยากรณ์ เช่น

They were ask to do .....

2. ข้อบกพร่องเกิดจากการใช้คำ เอกพจน์ และพหูพจน์ คำนามที่นับได้และนับไม่ได้ เช่น

.....every cases appearing in the Supreme Court.

3. ข้อบกพร่องในการใช้ประธานและกริยาให้สอดคล้องกัน และความสอดคล้องของกริยาในภาคแสดง เช่น

These place includes .....

I am a 19 years old person and comes from Rigo.

4. ข้อบกพร่องเกิดจากความประมาทของผู้เขียน เช่น

.....the project the we carried out.....

.....how to check you date.....

Within a few days later he died instantly.

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยนี้ไปใช้ในการพิจารณาปรับปรุงการเรียนการสอนดังนี้

- ผู้สอนพึงระวังการสอนการออกเสียงให้ถูกต้อง
- การสอนโดยครูผู้ชำนาญทางภาษาเป็นสิ่งจำเป็นมาก
- นักศึกษาควรใช้ภาษาด้วยความระมัดระวัง และมีการตรวจสอบข้อผิดพลาดเสมอ

โดยเฉพาะเวลาเขียน

- การสอนให้นักศึกษาสามารถเขียนภาษาที่ค่อนข้างเป็นทางการเป็นสิ่งจำเป็น
- ข้อบกพร่องที่พบมีจำนวนไม่น้อยที่เกิดจากผู้เขียนพยายามเขียนประโยคซับซ้อน
- ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษเกิดจากผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษน้อยมาก
- การใช้ภาษาแบบลูกผสม "Pidgin" มีส่วนทำให้เกิดข้อบกพร่องในการเขียน

ภาษาอังกฤษ

งานวิจัยภายในประเทศ

สำหรับงานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการสอนเขียนตามแนวการเอนเพื่อสื่อความหมาย (Communicative Approach) นั้น ยังไม่ปรากฏ นอกจากงานวิจัยของ เฉลียวศรี จิรสิทธิ์ (เฉลียวศรี จิรสิทธิ์ 2520 : 56) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มนักศึกษาตามแนว Structural - Based Syllabus และ Functional - Notional - Based Syllabus ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้วิจัยได้ให้ข้อสังเกต 3 ประการ ดังนี้

1. นักศึกษากลุ่มทดลองซึ่งเรียนจากบทเรียนที่ยึดหลักการจัดเนื้อหาวิชาตามแนว Functional - Notional - Based Syllabus มีความสนใจในการเรียนมากกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมซึ่งเรียนจากบทเรียนที่ยึดหลักการจัดเนื้อหาวิชาตามแนว Structural - Based Syllabus

2. หลังจากสอนไปชั่วระยะหนึ่ง นักศึกษากลุ่มทดลองมีความสามารถในการใช้ระดับเสียงสูงต่ำ (Intonation) แสดงความรู้สึกสอดคล้องในประโยคที่พูดออกมา ซึ่งอาจเป็นผลจากการฝึกฝนในรูปของการสนทนาโต้ตอบ ลักษณะเช่นนี้ไม่ปรากฏในกลุ่มควบคุม

3. นักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทั้งในแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ วัดทักษะในการฟัง และทักษะในการพูดสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม แต่ไม่มีนัยสำคัญ ทั้งนี้คะแนนเฉลี่ยก่อนการสอบของนักศึกษากลุ่มทดลองต่ำกว่าของนักศึกษากลุ่มควบคุมเล็กน้อย ซึ่งอาจอนุมานได้ว่า บทเรียนที่ยึดหลักการจัดเนื้อหาวิชาตามแนว Functional - Notional Syllabus นี้มีผลช่วยเพิ่มพูนทักษะทางการฟังและการพูดแก่ผู้เรียนพอสมควร

พ.ร.บ.

พ.ร.บ.

พ.ร.บ.

พ.ร.บ.

พ.ร.บ.

นอกจากนั้น แม้นมาศ ลีลสัตยกุล (แม้นมาศ ลีลสัตยกุล 2516 : 34 - 35) ได้เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษาอังกฤษแบบโครงสร้างกับแบบสถานการณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้นักเรียน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน ผลการทดลองปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสถานการณ์ไม่แตกต่างกับผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้าง อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยให้ข้อสังเกตว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสถานการณ์มีความสนใจในการเรียนดีกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างแม้จะใช้อุปกรณ์ช่วยในการสอนเหมือนกันก็ตาม

ถึงแม้ว่าผลการวิจัยของ เฉลียวศรี จิรสิทธิ์ และ แม้นมาศ ลีลสัตยกุล จะไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนนักศึกษากลุ่มทดลอง หรือกลุ่มที่สอนตามแนวสถานการณ์และแนว Functional - Notional - Based Syllabus มีความสนใจในการเรียนมากกว่ากลุ่มที่สอนตามแนวโครงสร้าง นั่นคืออาจสรุปได้ว่า ผู้เรียนคงไม่ชอบการเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์ และการสอนแบบมีกิจกรรมตามแนว Functional - Notional - Based Syllabus หรือแบบสถานการณ์จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูงกว่า ฉะนั้น ถ้ากลุ่มทดลองได้รับการทดลองในระยะยาวผลสัมฤทธิ์ในการเรียนน่าจะสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามแนวโครงสร้าง

งานวิจัยด้านการเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย มีผู้ศึกษาค้นคว้าในด้านความสามารถในการเขียนและด้านการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนดังตัวอย่างงานวิจัยต่อไปนี้

อุไร แฉล้ม (อุไร แฉล้ม 2522 : 14) ศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนของนิสิตและนักศึกษาคู วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครูได้สรุปผลวิจัยเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยว่า

1. นักเรียนไทยในระดับต่าง ๆ ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีข้อบกพร่องในการเขียนเกือบทุกด้าน เช่น การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ ศัพท์ ส่วนวน การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตลอดจนการสะกดคำ เป็นต้น

2. ความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สอง เพศ อายุ เชื้อชาติ ปัญญา ความสามารถในการอ่าน ตลอดจนฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้เรียน มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเขียน

3. การสอนเขียนโดยใช้ฝึกเชื่อมประโยค การฝึกพูดประโยค และการฝึกให้แก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนของผู้เรียนเอง มีส่วนช่วยในการเขียนให้มีคุณภาพดีขึ้น

นภาพร ทรัพย์ทวีผลบุญ (นภาพร ทรัพย์ทวีผลบุญ 2516 : 59 - 71) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษจำนวน 213 คน จากวิทยาลัยครู 10 แห่ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล การวิเคราะห์ข้อมูลพอสรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ว่า ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และถ้อยคำสำนวน การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน นักศึกษามีข้อผิดพลาดด้านถ้อยคำจำนวนมากเป็นอันดับหนึ่ง ด้านการสะกดคำเป็นอันดับสอง ด้านโครงสร้างเป็นอันดับสาม และด้านเครื่องหมายวรรคตอนเป็นอันดับสุดท้าย ด้านการเขียน นักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านการเปลี่ยนประโยคและการตอบและตั้งประโยคคำถามน้อยที่สุด ที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ การแก้ประโยคให้ถูกต้อง การรวมประโยค และการแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ตามลำดับ

✓ พาณี บุญทวี (Panee Boonthavi. 1986 : 2 - 4) ได้ทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตระดับมหาวิทยาลัย พร้อมข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงการเขียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยปีหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ศึกษาภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นเวลาแปดปี โดยทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่องจากรเรียงความภาษาอังกฤษของนิสิตจำนวน 50 ฉบับ ผลการศึกษาปรากฏว่าข้อบกพร่องนั้นเกิดจากการที่นิสิตพยายามใช้ประโยคที่ยาวและซับซ้อนทำให้ใช้คำนำหน้านามหรือ คำบุพบทผิด ข้อบกพร่องทั้งหมดมีทั้งสิ้น 262 แห่ง แยกเป็นข้อผิดพลาดเกี่ยวกับคำกริยา 86 แห่ง เท่ากับ 32 เปอร์เซ็นต์ การรวมประโยค 66 แห่ง เท่ากับ 25 เปอร์เซ็นต์ การใช้ "There is / There are และ "It is" 38 แห่ง เท่ากับ 14 เปอร์เซ็นต์ การใช้คำขยายและการเปรียบเทียบ 27 แห่ง เท่ากับ 10 เปอร์เซ็นต์ และข้อผิดพลาดอื่น ๆ 45 แห่ง เท่ากับ 19 เปอร์เซ็นต์

✓ ประพาศน์ พฤทธิประภา (Prapart Brudhiprabha. 1972 : 35 - 39) ทำการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความจากเรื่องที่ผู้วิจัยกำหนดให้เขียนและให้เลือกเขียน ผลการศึกษาวัดพบว่านักเรียนไทยใช้โครงสร้างประโยคผิดคงต่อไปนี้

ประเภทและตัวอย่างที่ผิด	จำนวนครั้งที่ปรากฏ	จำนวนครั้งที่ผิด	เปอร์เซ็นต์
1. ใช้ "to" ระหว่างคำกริยาช่วย กับคำกริยา เช่น "I will to take a bath."	150	35	23.33
2. ไม่ใช้ "to" ในกรณีที่คำกริยา ซ้อนคำกริยา เช่น "I like play ping - pong."	123	38	30.89
3. ใช้ "to" หลังคำว่า "like" และ "go" ที่ต้องตามด้วยรูปแบบ "- ing" เช่น "The woman like to sewing."	12	12	100.00
4. ใช้ "be" ระหว่างคำกริยาช่วย กับคำกริยา เช่น "I will be swim."	47	19	40.42
5. ใช้ "be to" ระหว่างคำกริยา ช่วยกับคำกริยา เช่น "I will be to study."	25	7	28.00
6. ใช้รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่าง ประธานและกริยาผิด เช่น "I lives with my father."	145	26	17.81
7. ใช้รูปแบบ "...ed" ผิด เช่น "This maked me very sad."	18	6	33.33

ประเภทและตัวอย่าง	จำนวนครั้งที่ปรากฏ	จำนวนครั้งที่ผิด	เปอร์เซ็นต์
8. ใช้รูปแบบ "...ing" หลัง "be" ผิด เช่น "I am go to Chiangmai."	82	31	37.80
9. ใช้ "now" + "...ing" ในความหมายที่เป็น Present Continuous Tense เช่น "Now I studying"	41	5	12.19
10. ใช้ "was" และ "were" เป็นตัวแสดงความเป็น Past Simple Tense เช่น "I was finished Pratom 7."	82	35	42.56
11. ใช้ "had" เป็นตัวแสดงความเป็น Past Simple Tense เช่น "It had happened."	85	29	34.11
12. ใช้รูปแบบ "...ed" ของคำ กริยาหลัง "be" เช่น "I shall be rested."	34	17	50.00

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยครูทั้งชายและหญิง วิชาเอกภาษาอังกฤษระดับครุศาสตรบัณฑิตปีที่ 3 ปีการศึกษา 2526 วิทยาลัยครูเพชรบุรี-วิทยาลัยการณ จำนวน 40 คน แบ่งประชากรออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน โดยยึดคะแนนเฉลี่ยของวิชาภาษาอังกฤษของประชากร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 2 วิชา เป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม

นักศึกษากลุ่มเก่ง คะแนนเฉลี่ย 4 - 2.7 จำนวน 8 คน

นักศึกษากลุ่มปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 2.6 - 1.7 จำนวน 22 คน

นักศึกษากลุ่มอ่อน คะแนนเฉลี่ย 1.6 - 0 จำนวน 10 คน

แบ่งครั้งประชากรทั้ง 3 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยวิธีจับสลาก เมื่อรวมกลุ่มทดลองของทั้ง 3 กลุ่ม จะเป็นจำนวนนักศึกษา 20 คน และกลุ่มควบคุมทั้ง 3 กลุ่ม จะเป็นนักศึกษา 20 คน เท่ากัน

บทเรียนที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรวิชาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ 331 ของกรมการฝึกหัดครู โดยยึดจุดมุ่งหมายในการเรียนวิชานี้คือ

1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถเขียนจดหมายส่วนตัว (Short personal letters) และจดหมายธุรกิจ (Business letters)
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถเขียนย่อความจากเนื้อเรื่องที่ฟังมาให้นักศึกษาอ่าน ซึ่งมีความยาว 300 ถึง 500 คำ และสามารถใช้คำเชื่อมได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อให้นักศึกษาสามารถเขียนเรียงความซึ่งประกอบด้วยหลายอนุเจต โดยมีหัวข้อที่กำหนดให้

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาหน้าที่ภาษาที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาที่จะสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ เช่น นักศึกษาสามารถที่จะบรรยายลักษณะของบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นได้ สามารถเขียนเล่าเรื่องและเขียนรายงานในสิ่งที่พบเห็นได้ ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกหัวเรื่องและเนื้อหาที่จะทดลองสอนเพื่อวิจัยในครั้งนี้จากหนังสือ "Writing Power" ของ ลอง และ เนชั่น (Long and Nation) ได้นำเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ไปทดลองสอนวิชาการเขียนเรียงความ 331 ในวิทยาลัยครู 2 - 3 แห่ง เช่นที่วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เมื่อพิจารณาเนื้อหาแล้ว สามารถคัดเลือกเนื้อหาเพื่อนำมาทดลองสอนให้ครอบคลุมเนื้อหาส่วนหนึ่งของวิชาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ 331 ผลของการคัดเลือกหัวเรื่องที่จะนำมาทดลองสอนมีดังนี้

- บทที่ 1 Written Greetings
- บทที่ 2 Letter of Complaint
- บทที่ 3 Describing People
- บทที่ 4 Narrative : Telling a Story
- บทที่ 5 Writing a Report
- บทที่ 6 Note taking and Summarising

เนื้อหาของบทเรียนทั้งสองกลุ่มมีความง่ายเท่ากัน ความแตกต่างจะอยู่ที่วิธีสอนหรือการนำเสนอบทเรียน กลุ่มควบคุมจะเน้นการสอนให้นักศึกษาเรียนรู้เรื่องโครงสร้างและศัพท์ โดยผู้สอนจะใช้แนวการสอนแบบเดิม คือผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (Teacher - Centered) เน้นการบรรยาย การอธิบาย และการแปล เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหา ส่วนแนวการสอนของกลุ่มทดลองจะยึดการสอนเพื่อสื่อความหมาย โดยผู้สอนได้ศึกษาหลักการและวิธีสอนแบบนักหนังสือและคำร่าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และศึกษาหนังสือ "Writing Power" ซึ่งเขียนโดย ลอง และ เนชั่น (Long and Nation) เป็นบทเรียนที่ยึดหน้าที่ภาษา (Language Function) ผู้เรียนทำกิจกรรมเพื่อสื่อความหมาย (Communicative Activity) และ การสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner - Centered) (ดูตัวอย่างของบทเรียนในภาคผนวก ก และ ข)

วิธีรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอนตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม 2527 ถึงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2527 ตามตารางสอนดังนี้

กลุ่มทดลอง วันจันทร์ 8.30 - 10.10 น.

วันพฤหัสบดี 10.20 - 12.00 น.

กลุ่มควบคุม วันจันทร์ 10.20 - 12.00 น.

วันพฤหัสบดี 8.30 - 10.10 น.

ผู้วิจัยทำการสอนด้วยตนเองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 20 คน รวมนักศึกษาทั้งหมด 40 คน ทุกคนจะเขียนเรียงความให้ตรวจแก้เพื่อนำมาวิเคราะห์ทั้ง 6 บท รวมเป็น 240 ฉบับ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจแก้ข้อบกพร่องทั้งหมด 240 ฉบับ และแยกประเภทข้อบกพร่องออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้
  - 1.1 การใช้คำ (Lexis)
  - 1.2 การใช้โครงสร้าง (Syntax)
  - 1.3 การใช้ข้อความต่อเนื่อง (Discourse)
  - 1.4 การใช้ภาษาที่เหมาะสม (Appropriateness)
2. บันทึกข้อบกพร่องลงในบัตรบันทึกข้อมูล โดยพิจารณาลักษณะข้อบกพร่องที่ตรงกับหัวข้อที่ได้ระบุไว้
3. จำแนกข้อบกพร่องแต่ละประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้
  - 3.1 การใช้คำ (Lexis)
    - 3.1.1 การใช้คำนาม (Noun) เช่น

He was a business in Krung Siam.

(He was a businessman in Krung Siam.)

3.1.2 การใช้คำกริยา (Verb) เช่น

You are learning hard.

(You are studying hard.)

3.1.3 การใช้คำคุณศัพท์ (Adjective) เช่น

Her hair is black and roll.

(Her hair is black and curly.)

3.1.4 คำกริยาวิเศษณ์ (Adverb) เช่น

The thief ran fastly away.

(The thief ran quickly away.)

3.2 การใช้โครงสร้าง (Syntax)

3.2.1 การใช้คำนาม (Noun) เช่น

The police caught the man for investigate.

(The police caught the man for investigation.)

3.2.2 การใช้คำนำหน้านาม (Determiner) เช่น

I did not know its title of his most recent book.

(I did not know the title of his most recent book.)

3.2.3 การใช้คำสรรพนาม (Pronoun) เช่น

When the neighbour heard them fighting, they phoned the police.

(When the neighbour heard them fighting, he phoned the police.)

3.2.4 การใช้คำกริยา (Verb) เช่น

I interested in your book.

(I am interested in your book.)

3.2.5 การใช้กาล (Tense) เช่น

That moment I never think of loving him.

(That moment I never thought of loving him.)

3.2.6 การใช้วาจก (Voice) เช่น

We can be turned our television to a new programme.

(We can turn our television to a new programme.)

3.2.7 การใช้คำในประโยคให้สอดคล้องกัน (Agreement) เช่น

Various items listed beneath was stolen.

(Various items listed beneath were stolen.)

3.2.8 การใช้คำบุพบท (Preposition) เช่น

He was very popular for girls.

(He was very popular with girls.)

3.2.9 การใช้คำเชื่อม (Connectors) เช่น

Although she is beautiful, but she is naughty.

(Although she is beautiful, she is naughty.)

3.2.10 การใช้ Infinitive เช่น

Then he asked the shopkeeper get it to him.

(Then he asked the shopkeeper to get it to him.)

3.2.11 การใช้ Participial phrase เช่น

He went into a store sell radios.

(He went into a store selling radios.)

3.2.12 การใช้ Gerundive phrase เช่น

The man stand there is the shopkeeper.

(The man standing there is the shopkeeper.)

3.2.13 การเรียงลำดับคำในประโยค (Word order) เช่น

I paid for the book 150 baht.

(I paid 150 baht for the book.)

3.2.14 การใช้คำหรือข้อความซ้ำ (Repetition) เช่น

I always like to watch television and I like the programmes which are serious programmes.

3.2.15 การใช้คำหรือข้อความฟุ่มเฟือย (Wordiness) เช่น

I have received a copy of James Parry's recent book when it was delivered to my house.

(I have received a copy of James Parry's recent book.)

3.2.16 การใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์ (Incomplete Structure)

เช่น

She told me that   made her happy and enjoyable.

(She told me that I made her happy and enjoyable.)

3.2.17 การใช้โครงสร้างคู่ขนาน (Parallel Structure) เช่น

She hates corruption and selfish.

(She hates corruption and selfishness.)

3.2.18 การใช้อนุประโยคโดยไม่มีประโยคหลัก (Fragment) เช่น

When she was still alive.

(When she was still alive,.....)

3.2.19 การใช้ประโยคซ้อน (Run - on Sentence) เช่น

She was a beautiful woman she was bright.

(She was a beautiful woman. She was bright)

3.3 การใช้ข้อความต่อเนื่อง (Discourse) เช่น

3.3.1 การเชื่อมข้อความให้ต่อเนื่องด้วยคำต่าง ๆ (Cohesion)

Then the shopkeeper shouted, 'He is a thief!

Everyone attacked him. ('him' ในประโยคข้างต้น

อาจจะหมายถึง 'Shopkeeper' หรือ 'thief' ก็ได้

จึงทำให้ข้อความนี้ไม่ชัดเจน)

3.3.2 การเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตน์ให้มีความคิดต่อเนื่อง เป็นลำดับ (Coherence) เช่น

I would like to see you. If you come here
you will meet me and my new friend. How are
you? I am happy.

(How are you? I miss you very much. If you
come to my party, you will meet my new friend.)

3.4 การใช้ภาษาที่เหมาะสม (Appropriateness)

3.4.1 การใช้คำที่อ้างถึงสิ่งอื่นหรือความหมายอื่น (Referential Error)

He is an unusual man.

(He is an outstanding man.)

3.4.2 การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันอย่างไม่เหมาะสมกับ สถานการณ์ (Register Error)

She has a sweet sound.

(She has a sweet voice.)

3.4.3 การใช้คำหรือประโยคที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ (Social Error)

So I wanted you to send me the book I ordered.
(So I would like you to send me the book I ordered.)

3.4.4 การใช้คำหรือประโยคที่มีโครงสร้างไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับบริบท (Textual Error)

The things were not missing.
(Nothing was missing.)

4. บันทึกและนับความถี่ข้อบกพร่อง 4 ด้านคือ ~~การใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้~~
ข้อความต่อเนื่อง การใช้ภาษาที่เหมาะสม ของบทเรียนทั้ง 6 บท
5. วิเคราะห์ลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ
6. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องเป็นร้อยละ
7. วิเคราะห์ข้อบกพร่องตามสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องนั้น
8. สรุปผลและอภิปรายผล
9. ข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับครุศาสตรบัณฑิต จำนวน 40 คน งานเขียนเรียงความที่ต้องนำมาวิเคราะห์ทั้ง 6 บทเรียน เป็นจำนวน 240 ฉบับ สามารถจำแนกการวิเคราะห์ข้อมูลได้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. การวิเคราะห์จำแนกข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษหลังการทดลองสอนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่ การใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสม

3. การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1. การวิเคราะห์ลักษณะของข้อบกพร่อง

ผู้วิจัยพบลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมดังนี้

1.1 ลักษณะการใช้คำ

1.1.1 การใช้คำนาม

- นักศึกษาใช้รูปคำนามผิด เช่น

He heard a rang at the door.

(He heard a ring at the door.)

- นักศึกษาใช้คำนามผิดเพราะเสียงคล้ายกัน เช่น

She is doing us a fever.

(She is doing us a favour.)

- นอกจากนี้ยังละคำนาม เช่น

He was a business _____ in Krung Siam.

(He was a businessman in Krung Siam.)

1.1.2 การใช้คำกริยา

- นักศึกษาเลือกใช้คำกริยาผิด เช่น

You are learning hard.

(You are studying hard.)

- นอกจากนี้ใช้รูปคำกริยาอดีตกาลผิด เช่น

The man was catched by the policeman.

(The man was caught by the policeman.)

1.1.3 การใช้คำคุณศัพท์

- นักศึกษามักใช้คำกริยาวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์ เช่น

Is it well to study there?

(Is it good to study there?)

- นอกจากนี้ยังใช้คำคุณศัพท์ผิด เช่น

His hair is black and roll.

(His hair is black and curly.)

His nose is plain.

(His nose is flat.)

1.1.4 การใช้คำกริยาวิเศษณ์

- นักศึกษาใช้คำคุณศัพท์แทนคำกริยาวิเศษณ์

Children hard to concentrate on their homework
while the television is on.

(Children hardly concentrate on their homework
while the television is on.)

Everybody knows it very good.

(Everybody knows it very well.)

1.2 ลักษณะการใช้โครงสร้างที่สำคัญ

1.2.1 การใช้คำนาม

- นักศึกษามักใช้คำกริยาหรือคำอื่นแทนคำนาม เช่น

He thought life is adventuring.

(He thought life is an adventure.)

It makes less effort to choose entertainment.

People make less effort to choose entertainment.

- นอกจากนั้นยังใช้คำนามที่แสดงลักษณะความเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์ผิด เช่น

She will do every things for me.

(She will do everything for me.)

1.2.2 การใช้คำนำหน้าคำนาม

- นักศึกษามักละคำนำหน้าคำนามในประโยค เช่น

I am studying in _____ teacher college.

(I am studying in a teacher college.)

- บางครั้งนักศึกษาก็ใช้คำนำหน้าคำนามในประโยค เช่น

TV offers the entertainment about 10 hours a day.

(TV offers entertainment about 10 hours a day.)

- นอกจากนั้นยังเลือกใช้คำนำหน้าคำนามผิด เช่น

You would be the good nurse.

(You would be a good nurse.)

1.2.3 การใช้คำสรรพนาม

- นักศึกษามักสับสนระหว่างคำสรรพนามที่แสดงความเป็นเจ้าของกับคำสรรพนามที่อยู่ในตำแหน่งกรรมของประโยค เช่น

She always makes our laugh.

(She always makes us laugh.)

- นอกจากนั้นยังใช้คำสรรพนามในที่ที่ไม่จำเป็น เช่น

He turned to get the tape-recorder which the man wanted it.

(He turned to get the tape-recorder which the man wanted.)

1.2.4 การใช้คำกริยา

- นักศึกษาจะใช้กริยา "to be" หน้าคำกริยา เช่น

I hope that you are understand.

(I hope that you understand.)

Where will you be visit?

(Where will you visit?)

- นอกจากนั้นใช้คำคุณศัพท์เป็นคำกริยาของประโยค เช่น

While I am studying hard, I often sick.

(While I am studying hard, I often get sick.)

- การใช้กริยา "There is/are" นักศึกษามักใช้คำกริยา "have" แทน "there is/are" เช่น

In my garden had oranges and bananas.

(In my garden there are oranges and bananas.)

- นอกจากนี้ ยังใช้กริยาแสดงความรู้สึก (Psychological Verb) ผิด

I interested in your book.

(I am interested in your book.)

1.2.5 การใช้กาล

- นักศึกษามักใช้คำกริยาที่ไม่แสดงกาลคือ ไม่เปลี่ยนแปลงรูปคำ (base form) เช่น

The man attack him from behind.

(The man attacked him from behind.)

- นอกจากนี้ยังใช้คำกริยา past tense AND present tense และคำกริยา present tense AND past tense

Nowadays, most entertainment was ready-made.

(Nowadays, most entertainment is ready-made.)

That moment I never think of loving him.

(That moment I never thought of loving him.)

1.2.6 การใช้วาทก

- นักศึกษาใช้คำกริยา Passive Voice ในประโยค Active Voice เช่น

I found that you were sent one of his earlier books.

(I found that you had sent one of his earlier books.)

- นักศึกษายังใช้คำกริยา Active Voice ในประโยค Passive Voice เช่น

TV use in school for educational purpose.

(TV is used in school for educational purpose.)

1.2.7 การใช้คำในประโยคให้สอดคล้องกัน

- ความสอดคล้องระหว่างประธานกับคำกริยา เช่น

The people is very kind.

(The people are very kind.)

Everyone have to fight his way to success.

(Everyone has to fight his way to success.)

- ความสอดคล้องระหว่างคำนำหน้าคำนามกับคำนาม

He is one of my new friend.

(He is one of my new friends.)

1.2.8 การใช้คำบุพบท

- นักศึกษาละคำบุพบทในประโยค เช่น

I will wait _____ you.

(I will wait for you.)

- บางครั้งใช้บุพบทในที่ไม่ว่าเป็น เช่น

I should be delighted if you could join with us.

(I should be delighted if you could join us.)

- นอกจากนี้ยังใช้บุพบทผิด เช่น

He was very popular for girls.

(He was very popular with girls.)

1.2.9 การใช้คำเชื่อม

- นักศึกษาใช้คำเชื่อมในที่ไม่ว่าเป็น เช่น

I hope you will send me the book. I ordered and
as soon as possible.

(I hope you will send me the book I ordered as
soon as possible.)

- นอกจากนี้ยังละคำเชื่อมในประโยค เช่น

I am very glad to know _____ you are working
in a company.

(I am very glad to know that you are working
in a company.)

1.2.10 การใช้ Infinitive

- นักศึกษาใช้คำกริยาสองตัวเรียงกันโดย ไม่ทำให้คำกริยาตัวหลังเป็น infinitive ที่มี 'to' เช่น

I want you stay with me.

(I want you to stay with me.)

- แต่นักศึกษาเพิ่ม 'to' หน้าคำกริยาที่คำกริยาช่วย เช่น

I will to wait for you at Don Muang Airport.

(I will wait for you at Don Muang Airport.)

1.2.11 การใช้ participial phrase

- ไม่ปรากฏว่านักศึกษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้ประโยค participial phrase ผู้วิจัยจึงไม่สามารถศึกษาลักษณะของ ข้อบกพร่องในลักษณะดังกล่าวได้

1.2.12 การใช้ gerundive phrase

- ไม่ปรากฏว่านักศึกษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้ประโยค Gerundive Phrase ผู้วิจัยจึงไม่สามารถศึกษาลักษณะของ ข้อบกพร่องในลักษณะดังกล่าวได้

1.2.13 การเรียงลำดับคำในประโยค

- นักศึกษามักสับสนในตำแหน่งของคำต่าง ๆ ในประโยค เช่น

It is good a chance.

(It is a good chance.)

I paid for the book about 150 baht.

(I paid about 150 baht for the book.)

1.2.14 การใช้คำหรือข้อความซ้ำ

- นักศึกษาใช้คำซ้ำ เช่น

He went to the shopkeeper and asked the shopkeeper how much the radio cost.

(He went to the shopkeeper and asked him how much the radio cost.)

1.2.15 การใช้คำหรือข้อความเพิ่มเติม

The robber went upstairs to rob things.

(The robber went upstairs.)

He had money about 5,000 baht.

(He had about 5,000 baht.)

1.2.16 การใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์

- นักศึกษาจะละประธานของประโยค เช่น

I will be your guide and ____ stay with me.

(I will be your guide and you can stay with me.)

- นักศึกษายังละกรรมของประโยค เช่น

I did not tell _____ the title of his recent book.

(I did not tell you the title of his recent book.)

- นอกจากนี้ยังละคำกริยา เช่น

During holidays her family will ____ trip.

(During holidays her family will take a trip.)

1.2.17 การใช้ประโยคคู่ขนาน

- นักศึกษาใช้คำต่างประเภทในตำแหน่งเดียวกันในประโยค เช่น

She hates corruption and selfish.

(She hates corruption and selfishness.)

Then I walked after her and ask her many questions.

(Then I walked after her and asked her many questions.)

1.2.18 การใช้อุปประโยคโดยไม่มีประโยคหลัก

- นักศึกษาจะจบประโยคด้วยอุปประโยค หรืออุปประโยคที่เริ่มด้วยคำเชื่อม เช่น

If you have any problems.

(If you have any problems,.....)

When it was delivered to my house the next day.

(When it was delivered to my house the next day,...)

Because I fall in love with her.

(..... because I fall in love with her.)

1.2.19 การใช้ประโยคซ้อน

- นักศึกษาจะเขียนประโยคเอกกรรตประโยคต่อเนื่องกัน โดยไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน เช่น

We have our New Year it is called Songkran's day.

(We have our New Year. It is called Songkran's day.)

1.3 ลักษณะการใช้ข้อความต่อเนื่อง

1.3.1 การเชื่อมประโยคในอนุเจตให้ต่อเนื่องด้วยคำต่าง ๆ

- เนื่องจากนักศึกษามักเขียนเอกกรรตประโยคมากกว่าอนุกรรตประโยค และสั่งกรประโยค ข้อบกพร่องด้านนี้จึงมีน้อย ตัวอย่าง เช่น

When Mr. Pricha was untied and he phoned the police.

After that the policeman arrived but his nephew

had knocked the thief down.

(Mr. Pricha was untied and he phoned the police.

When a policeman arrived, his nephew had knocked

the thief down.)

1.3.2 การเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตให้มีความคิดต่อเนื่องเป็นลำดับ

ในการเขียนเรียงความหลังการสอนแต่ละบทนี้ นักศึกษามักสามารถ

เรียนเรียงประโยคภายในอนุเจตตามลำดับไวยากรณ์ ทั้งนี้เพราะ
นักศึกษาได้เรียนรู้จากบทเรียน ซึ่งมีตัวอย่างการเขียนเรียงความ
และแบบฝึกการเขียนเรียงความของการเขียนเรียงความแบบนั้น ๆ
แต่ก็มีข้อบกพร่องบ้าง ดังตัวอย่าง

So he jumped down the ladder. Suddenly the
shopkeeper heard the music from his bag.

(Suddenly the shopkeeper heard the music from
the man's bag. So the jumped down the ladder.)

1.4 ลักษณะการใช้ภาษาที่เหมาะสม

1.4.1 การใช้คำที่อ้างถึงสิ่งอื่นหรือความหมายอื่น นักศึกษามักเลือกคำที่มี คำแปลตรงกับภาษาไทย เช่น

He rests at 52 Soi Asoke.

(He lives at 52 Soi Asoke.)

He searched various items in his pockets.

(He found various items in his pockets.)

1.4.2 การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันอย่างไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ คำที่อยู่ในคำพูดมีความหมายใกล้เคียงมาก เช่น "speak" และ "say" นักศึกษาจะเลือกใช้คำไม่ถูกต้องตามสถานการณ์ที่ ต่างกัน ดังตัวอย่างข้อบกพร่องต่อไปนี้

I remember you spoke that you would visit us some
day.

(I remember said that you would visit us some
day.)

I beg you pardon for returning the book.

(I am sorry for returning the book.)

1.4.3 การใช้คำหรือประโยคที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ

การใช้ภาษาเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษานั้น ต้องศึกษาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาคด้วย ภาษาที่ใช้แบบหนึ่งอาจแสดงถึงความรู้สึกภาพภาษาอีกแบบหนึ่งอาจจะแสดงถึงความเป็นกันเอง ความจริงใจมากกว่า เป็นต้น ฉะนั้น การเลือกใช้ประโยคในการเขียนเรียงความนั้น นักศึกษาต้องเข้าใจวัฒนธรรมและการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ลักษณะข้อบกพร่องดังนี้ เช่น

So I wanted you to send me the book I ordered.

(I would like you to send me the book I ordered.)

1.4.4 การใช้ประโยคที่มีโครงสร้างไม่เหมาะสม

Thailand is interesting because there is good weather.

(Thailand is interesting because the weather is good.)

Her body is slender.

(She is a girl of slender build.)

2. การวิเคราะห์จำแนกข้อบกพร่อง

ผู้วิจัยได้จำแนกข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเป็นด้านการใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสม ข้อบกพร่องที่พบปรากฏดังที่แสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 1
(Written Greetings) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้คำ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	คำนาม	6	31.58	6	24.00
2	คำกริยา	8	42.10	12	48.00
3	คำคุณศัพท์	2	10.53	6	24.00
4	คำกริยาวิเศษณ์	3	15.79	1	4.00
	รวม	19	100.00	25	100.00

จากตาราง 1 จะเห็นว่าข้อบกพร่องในการใช้คำทั้งหมดของกลุ่มทดลอง 19 แห่งนั้น ปรากฏว่าข้อบกพร่องเกี่ยวกับคำกริยามีมากที่สุด คือร้อยละ 42.10 และน้อยที่สุด คือข้อบกพร่องด้านคุณศัพท์ซึ่งมีร้อยละ 10.53 สำหรับข้อบกพร่องทั้งหมดของกลุ่มควบคุม 25 แห่งนั้น ปรากฏข้อบกพร่องเกี่ยวกับคำกริยามีมากที่สุด เช่นกัน คือมีร้อยละ 48.00 แต่ข้อบกพร่องที่ปรากฏน้อยที่สุด คือการใช้คำกริยาวิเศษณ์ ซึ่งมีร้อยละ 4.00

ตาราง 2 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของการเขียนเรียงความ บทที่ 1 (Written Greetings) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้าง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำนาม	3	2.21	4	3.21
2	การใช้คำนำหน้านาม	13	9.56	14	11.29
3	การใช้คำสรรพนาม	2	1.47	6	4.84
4	การใช้คำกริยา	3	2.21	7	5.64
5	การใช้กาล	20	14.70	20	16.13
6	การใช้วลก	3	2.21	1	0.81
7	การใช้คำในประโยคให้สอดคล้องกัน	2	1.47	3	2.42
8	การใช้คำบุพบท	25	18.38	19	15.32
9	การใช้คำเชื่อม	4	2.94	1	0.81
10	การใช้ Infinitive	18	13.23	5	4.03
11	การใช้ Participial phrase	-	-	-	-*
12	การใช้ Gerundive phrase	-	-	-	-*
13	การเรียงลำดับคำในประโยค	13	9.56	10	8.06
14	การใช้คำหรือข้อความซ้ำ	1	0.73	-	-
15	การใช้คำหรือข้อความฟุ่มเฟือย	3	2.21	5	4.03
16	การใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์	13	9.56	25	20.16
17	การใช้โครงสร้างคู่ขนาน	5	3.67	2	1.61
18	การใช้อนุประโยคโดยไม่มีประโยคหลัก	5	3.67	1	0.81

ตาราง 2 (ต่อ)

	ข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้าง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
19	การใช้ประโยชน์	3	2.21	1	0.81
	รวม	136	99.99	124	100.00

*ไม่ปรากฏว่านักศึกษาใช้ประโยชน์ประเภทนี้ในการเขียนเรียงความ

จากตาราง 2 พบว่าข้อบกพร่องการใช้โครงสร้างของกลุ่มทดลองจำนวน 136 แห่งนั้น ข้อบกพร่องการใช้พบมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ 18.38 สำหรับกลุ่มควบคุม ข้อบกพร่องการใช้โครงสร้างทั้งหมด 124 แห่ง ปรากฏว่าข้อบกพร่องที่มีมากที่สุดอันดับหนึ่ง คือ การใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์ มี 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.16

ตาราง 3 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของการเขียนเรียงความ บทที่ 1
(Written Greetings) ของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่อง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การเชื่อมประโยคในอนุเจตให้ต่อเนื่องด้วยคำต่าง ๆ	2	66.67	3	60.00
2	การเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตให้มีความคิดต่อเนื่องเป็นลำดับ	1	33.33	2	40.00
	รวม	3	100.00	5	100.00

จากตาราง 3 ข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของกลุ่มทดลอง 3 แห่งนั้น ปรากฏว่าข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเชื่อมประโยคหรือข้อความให้ต่อเนื่องกันด้วยคำต่าง ๆ (cohesion) มีมากกว่า คือมีร้อยละ 66.67 ส่วนข้อบกพร่องในการเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตปรากฏร้อยละ 33.33 สำหรับกลุ่มควบคุมนั้น ข้อบกพร่องทั้งหมด 5 แห่ง เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเชื่อมระหว่างประโยคหรือข้อความให้ต่อเนื่องกันด้วยคำต่าง ๆ ร้อยละ 60.00 และเป็นข้อบกพร่องในการเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตร้อยละ 40.00

ตาราง 4 จำนวนข้อบกพร่องในการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมของการเขียนเรียงความ บทที่ 1
(Written Greetings) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำที่อ้างถึงสิ่งอื่นหรือความหมายอื่น	11	39.28	8	34.78
2	การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์	6	21.43	5	21.74
3	การใช้คำหรือประโยคที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ	5	17.86	4	17.39
4	การใช้ประโยคที่มีโครงสร้างไม่เหมาะสมกับบริบท	6	21.43	6	26.09
	รวม	28	100.00	23	100.00

จากตาราง 4 ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมของกลุ่มทดลอง 28 แห่งนั้น ปรากฏว่าข้อบกพร่องที่เกิดจากการใช้คำที่อ้างถึงสิ่งอื่นหรือความหมายอื่นมีมากเป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ 39.28 และข้อบกพร่องเกิดจากการใช้คำ หรือประโยคที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ ปรากฏน้อยที่สุด คือพบร้อยละ 17.86 สำหรับข้อบกพร่องของกลุ่มควบคุม 23 แห่งนั้น ปรากฏว่าข้อบกพร่องที่เกิดจากการใช้คำที่อ้างถึงสิ่งอื่นหรือความหมายอื่น มีมากเป็นอันดับหนึ่งเช่นกัน คือมีร้อยละ 34.78 และข้อบกพร่องที่ปรากฏน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อบกพร่องในการให้คำหรือประโยคที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง คือมีร้อยละ 17.39

ตาราง 5 ตารางสรุปจำนวนข้อบกพร่องการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษหลังใช้บทเรียนที่ 1 (Written Greetings) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในการใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง การใช้ภาษาที่เหมาะสม ดังนี้

	ข้อบกพร่อง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำ	19	10.22	25	14.12
2	การใช้โครงสร้าง	136	73.12	124	70.06
3	การใช้ข้อความต่อเนื่อง	3	1.61	5	2.82
4	การใช้ภาษาที่เหมาะสม	28	15.05	23	12.99
	รวม	186	100.00	177	99.99

จากตาราง 5 ผลปรากฏว่าข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างมีมากเป็นอันดับหนึ่งในทั้งสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลองพบร้อยละ 73.12 กลุ่มควบคุมพบร้อยละ 70.06 ส่วนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องพบมาเป็นอันดับสุดท้ายทั้งสองกลุ่มเช่นกัน เมื่อ กลุ่มทดลองพบร้อยละ 1.61 และกลุ่มควบคุมพบร้อยละ 2.82

ตาราง 6 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 2
(Letter of Complaint) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้คำ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	คำนาม	-	-	-	-
2	คำกริยา	3	50.00	5	55.56
3	คำคุณศัพท์	1	16.67	1	11.11
4	คำกริยาวิเศษณ์	2	33.33	3	33.33
	รวม	6	100.00	9	100.00

จากตาราง 6 พบว่าข้อบกพร่องในการใช้คำทั้งหมดของกลุ่มทดลอง 6 แห่งนั้น เป็นข้อบกพร่องในการใช้คำกริยามีมากที่สุด คือร้อยละ 50.00 และน้อยที่สุดคือ ข้อบกพร่องในการใช้คำคุณศัพท์ มีร้อยละ 16.67 สำหรับข้อบกพร่องทั้งหมดของกลุ่มควบคุม 9 แห่งนั้น ปรากฏว่าข้อบกพร่องเกี่ยวกับคำกริยามีมากที่สุดเช่นกัน คือมีร้อยละ 55.56 และข้อบกพร่องที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ การใช้คำคุณศัพท์เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง ซึ่งมีร้อยละ 11.11 เป็นที่น่าสังเกตว่าในการเขียนเรียงความบทนี้ นักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่มีข้อบกพร่องในการใช้คำนามเลย

ตาราง 7 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของการเขียนเรียงความ ตอนที่ 2 (Letter of Complaint) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้าง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำนาม	1	1.16	-	-
2	การใช้คำนำหน้าคำนาม	12	13.95	5	5.62
3	การใช้คำสรรพนาม	2	2.33	1	1.12
4	การใช้คำกริยา	4	4.65	1	1.12
5	การใช้กาล	7	8.14	7	7.87
6	การใช้วาจก	8	9.50	5	5.62
7	การใช้คำในประโยคให้สอดคล้องกัน	1	1.16	7	7.87
8	การใช้คำบุพบท	7	8.14	4	4.49
9	การใช้คำเชื่อม	5	5.81	7	7.87
10	การใช้ Infinitive	1	1.16	1	1.12
11	การใช้ Participial phrase	-	..	-	-
12	การใช้ Gerundive phrase	-	..	-	-
13	การเรียงลำดับคำในประโยค	6	6.98	5	5.62
14	การใช้คำหรือข้อความซ้ำ	1	1.16	1	1.12
15	การใช้คำหรือข้อความฟุ่มเฟือย	18	20.93	9	10.11
16	การใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์	10	11.63	29	32.58
17	การใช้โครงสร้างคู่ขนาน	-	..	-	-
18	การใช้ข้ออุปสรรคโดยไม่มีประโยคหลัก	2	2.33	2	2.24
19	การใช้ประโยคซ้อน	1	1.16	5	5.62
	รวม	86	99.99	89	99.99

จากตาราง 7 แสดงว่าจำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของกลุ่มทดลอง 86 แห่งนั้น ข้อบกพร่องในการใช้คำหรือข้อความฟุ่มเฟือยมีค่าสูงสุด คือร้อยละ 20.93 สำหรับข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้าง 89 แห่งนั้น กลุ่มควบคุมพบการใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์มีค่าสูงสุด คือร้อยละ 32.58

ตาราง 8 ข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของการเขียนเรียงความ บทที่ 2
(Letter of Complaint) ของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่อง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การเชื่อมประโยคในอนุเจตให้ต่อเนื่องด้วยคำต่าง ๆ	3	75.00	3	60.00
2	การเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตให้มีความคิดต่อเนื่องเป็นลำดับ	1	25.00	2	40.00
	รวม	4	100.00	5	100.00

จากตาราง 8 แสดงว่าข้อบกพร่องการใช้ข้อความต่อเนื่องของกลุ่มทดลอง 4 แห่งนั้น เป็นข้อบกพร่องการเชื่อมประโยคในอนุเจตให้ต่อเนื่องด้วยคำต่าง ๆ ถึงร้อยละ 75.00 และข้อบกพร่องในการเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตให้มีความคิดต่อเนื่องเป็นลำดับมีเพียงร้อยละ 25.00 ส่วนกลุ่มควบคุมซึ่งมีข้อบกพร่องการใช้ข้อความต่อเนื่อง 5 แห่งนั้น เป็นข้อบกพร่องในการเชื่อมประโยคในอนุเจตร้อยละ 60.00 และเป็นข้อบกพร่องในการเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตร้อยละ 40.00

ตาราง 9 จำนวนข้อบกพร่องในการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมของการเรียนเรียงความ บทที่ 2
(Letter of Complaint) ของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำที่อ้างถึงสิ่งอื่นหรือความหมายอื่น	5	33.33	2	20.00
2	การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์	3	20.00	6	60.00
3	การใช้คำหรือประโยคที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ	4	26.67	2	20.00
4	การใช้ประโยคที่มีโครงสร้างไม่เหมาะสมกับบริบท	3	20.00	-	-
รวม		15	100.00	10	100.00

จากตาราง 9 พบว่าข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมของกลุ่มทดลอง 15 แห่งนั้น ปรากฏว่าข้อบกพร่องในการใช้คำที่อ้างถึงสิ่งอื่นหรือความหมายอื่น มีมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ร้อยละ 33.33 สำหรับกลุ่มควบคุมมีข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาที่เหมาะสมทั้งหมด 10 แห่ง แต่ข้อบกพร่องในการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันอย่างไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ มีมากเป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ 60.00

ตาราง 10 สรุปจำนวนข้อบกพร่องการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษหลังการสอนบทเรียนที่ 2 (Letter of Complaint) ของนักศึกษาจากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสม ดังนี้

	ข้อบกพร่อง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำ	6	5.41	9	7.96
2	การใช้โครงสร้าง	86	77.48	89	78.76
3	การใช้ข้อความต่อเนื่อง	4	3.60	5	4.42
4	การใช้ภาษาที่เหมาะสม	15	13.51	10	8.85
	รวม	111	100.00	113	99.99

จากตาราง 10 ผลปรากฏว่าข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างมีมากเป็นอันดับหนึ่ง ทั้งสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลองพบร้อยละ 77.48 กลุ่มควบคุมพบร้อยละ 78.76 ส่วนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องพบมากเป็นอันดับสุดท้าย ทั้งสองกลุ่มเช่นกัน คือกลุ่มทดลองพบร้อยละ 3.60 และกลุ่มควบคุมพบร้อยละ 4.42

ตาราง 11 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 3
(Describing People) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้คำ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	คำนาม	5	31.25	8	50.00
2	คำกริยา	-	-	-	-
3	คำคุณศัพท์	7	43.75	4	25.00
4	คำกริยาวิเศษณ์	4	25.00	4	25.00
	รวม	16	100.00	16	100.00

จากตาราง 11 แสดงว่าข้อบกพร่องในการใช้คำทั้งหมดของกลุ่มทดลอง 16 แห่งนั้น เป็นข้อบกพร่องในการใช้คำคุณศัพท์มากเป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ 43.75 สำหรับกลุ่มควบคุมนั้น พบข้อบกพร่องในการใช้คำ 16 แห่ง เช่นเดียวกัน แต่เป็นข้อบกพร่องในการใช้คำนามมากที่สุด คือร้อยละ 50.00

ตาราง 12 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของการเขียนเรียงความ บทที่ 3 (Describing People) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้าง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำนาม	5	2.72	11	5.56
2	การใช้คำหน้าคำนาม	26	14.13	26	13.13
3	การใช้คำสรรพนาม	9	4.89	2	1.01
4	การใช้คำกริยา	34	18.48	47	23.74
5	การใช้กาล	16	8.70	12	6.06
6	การใช้วาจก	2	1.09	4	2.02
7	การใช้คำในประโยคให้สอดคล้อง	7	3.80	13	6.56
8	การใช้คำบุพบท	22	11.96	11	5.56
9	การใช้คำเชื่อม	7	3.80	6	3.03
10	การใช้ Infinitive	10	5.43	3	1.51
11	การใช้ Participial phrase	-	-	-	-
12	การใช้ Gerundive phrase	-	-	-	-
13	การเรียงลำดับคำในประโยค	6	3.26	18	9.09
14	การใช้คำหรือข้อความซ้ำ	4	2.17	5	2.53
15	การใช้คำหรือข้อความฟุ่มเฟือย	16	8.70	14	7.07
16	การใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์	13	7.07	12	6.06
17	การใช้โครงสร้างคู่ขนาน	3	1.63	6	3.03
18	การใช้อนุประโยคโดยไม่มีประโยคหลัก	3	1.63	5	2.53
19	การใช้ประโยคซ้อน	1	0.54	3	1.51
	รวม	184	100.00	198	100.00

จากตาราง 12 พบว่าจำนวนข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างของกลุ่มทดลองมีทั้งหมด 184 แห่ง และข้อบกพร่องที่มีมากเป็นอันดับหนึ่งคือ การใช้คำกริยา คือปรากฏร้อยละ 18.48 สำหรับข้อบกพร่องทั้งหมดของกลุ่มควบคุม 198 แห่งนั้น มีข้อบกพร่องที่มีมากเป็นอันดับหนึ่ง คือการใช้คำกริยา เช่นเดียวกัน คือปรากฏร้อยละ 23.74

ตาราง 13 ข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของการเขียนเรียงความ บทที่ 3
(Describing People) ของนักศึกษาจากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่อง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การเชื่อมประโยคในอนุเจตให้ต่อเนื่องด้วยคำต่าง ๆ	2	66.67	3	60.00
2	การเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตให้มีความคิดต่อเนื่องเป็นลำดับ	1	33.33	2	40.00
	รวม	3	100.00	5	100.00

จากตาราง 13 พบว่าข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของกลุ่มทดลอง 3 แห่งนั้น เป็นข้อบกพร่องในการเชื่อมประโยคในอนุเจตให้ต่อเนื่องร้อยละ 66.67 และข้อบกพร่องการเรียบเรียงประโยค ร้อยละ 33.33 สำหรับข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่อง 5 แห่งของกลุ่มควบคุมนั้น เป็นข้อบกพร่องการเชื่อมประโยคในอนุเจตให้ต่อเนื่องร้อยละ 60.00 และข้อบกพร่องการเรียบเรียงประโยค ร้อยละ 40.00

ตาราง 14 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมของการเขียนเรียงความ บทที่ 3
(Describing People) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำที่อ้างถึงสิ่งอื่นหรือความหมายอื่น	4	13.79	3	9.37
2	การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์	14	48.28	10	31.25
3	การใช้คำหรือประโยคที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ	-	-	3	9.37
4	การใช้ประโยคที่มีโครงสร้างไม่เหมาะสมกับบริบท	11	37.93	16	50.00
	รวม	29	100.00	32	99.99

จากตาราง 14 พบว่าข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมของกลุ่มทดลอง 29 แห่งนั้น เป็นข้อบกพร่องที่เกิดจากการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ มีมากเป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ 48.28 สำหรับข้อบกพร่องของกลุ่มควบคุม 32 แห่งนั้น ปรากฏว่าข้อบกพร่องในการใช้ประโยคที่มีโครงสร้างไม่เหมาะสมกับบริบท มีมากเป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ 50.00

ตาราง 15 สรุปจำนวนข้อบกพร่องการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 3 (Describing People) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในการใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสม ดังนี้

	ข้อบกพร่อง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำ	16	6.90	16	6.37
2	การใช้โครงสร้าง	184	79.31	198	78.88
3	การใช้ข้อความต่อเนื่อง	3	1.29	5	1.99
4	การใช้ภาษาที่เหมาะสม	29	12.50	32	12.75
	รวม	232	100.00	251	99.99

จากตาราง 15 ผลปรากฏว่าข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างมีมากเป็นอันดับหนึ่งในทั้งสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลองพบร้อยละ 79.31 กลุ่มควบคุมพบร้อยละ 78.88 ส่วนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องพบมากเป็นอันดับสุดท้ายทั้งสองกลุ่มเช่นกัน คือ กลุ่มทดลองพบร้อยละ 1.29 และกลุ่มควบคุมพบร้อยละ 1.99

ตาราง 16 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 4
(Narrative : Telling a Story) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้คำ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	คำนำ	5	22.73	5	17.86
2	คำกริยา	9	40.91	12	42.85
3	คำคุณศัพท์	5	22.73	6	21.43
4	คำกริยาวิเศษณ์	3	13.63	5	17.86
	รวม	22	100.00	28	100.00

จากตาราง 16 พบว่าข้อบกพร่องในการใช้คำทั้งหมดของกลุ่มทดลอง 22 แห่งนั้น เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับคำกริยามากที่สุด คือร้อยละ 40.91 สำหรับข้อบกพร่องทั้งหมดของกลุ่มควบคุม 28 แห่งนั้น ปรากฏว่าเป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับคำกริยามากที่สุดเช่นกัน คือมี ร้อยละ 42.85

ตาราง 17 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของการเขียนเรียงความ บทที่ 4
(Narrative : Telling a Story) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้าง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำ	2	0.90	6	2.48
2	การใช้คำนำหน้าคำนาม	36	16.22	32	13.22
3	การใช้คำสรรพนาม	6	2.70	4	1.65
4	การใช้คำกริยา	47	21.17	59	24.38
5	การใช้กาล	11	4.95	15	6.20
6	การใช้วาจก	6	2.70	10	4.13
7	การใช้คำในประโยคให้สอดคล้องกัน	4	1.80	1	0.41
8	การใช้คำบุพบท	20	9.00	26	10.74
9	การใช้คำเชื่อม	20	9.00	17	7.02
10	การใช้ Infinitive	13	5.86	15	6.20
11	การใช้ Participial phrase	-	-	-	-
12	การใช้ Gerundive phrase	-	-	-	-
13	การเรียงลำดับคำในประโยค	2	0.90	4	1.65
14	การใช้คำหรือข้อความซ้ำ	4	1.80	3	1.24
15	การใช้คำหรือข้อความพุ่มเฟิย	13	5.86	5	2.07
16	การใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์	31	13.96	28	11.57
17	การใช้โครงสร้างคู่ขนาน	2	0.90	2	0.83
18	การใช้อนุประโยคโดยไม่มีประโยคหลัก	2	0.90	10	4.13
19	การใช้ประโยคซ้อน	3	1.35	5	2.07
	รวม	222	99.97	242	99.99

จากตาราง 17 พบว่าจำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างเองกลุ่มทดลองจำนวน 222 แห่งนั้น ปรากฏว่าข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้คำกริยามากเป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ 21.17 สำหรับกลุ่มควบคุม จำนวนข้อบกพร่องทั้งหมด 242 แห่ง ข้อบกพร่องที่พบบ่อยมากเป็นอันดับหนึ่งคือ การใช้คำกริยาเช่นกัน คือพบร้อยละ 24.38

ตาราง 18 ข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของการเขียนเรียงความ บทที่ 4

(Narrative : Telling a Story) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่อง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การเชื่อมประโยคในอนุเจตให้ต่อเนื่องด้วยคำต่าง ๆ	4	57.14	4	66.67
2	การเรียบเรียงประโยคในอนุเจตให้มีความคิดต่อเนื่องเป็นลำดับ	3	42.86	2	33.33
	รวม	7	100.00	6	100.00

จากตาราง 18 พบว่าในจำนวนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของกลุ่มทดลอง 7 แห่งนั้น เป็นข้อบกพร่องด้านการเชื่อมประโยคในอนุเจตร้อยละ 57.14 และการเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตร้อยละ 42.86 สำหรับกลุ่มควบคุม ข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องมีทั้งหมด 6 แห่ง เป็นข้อบกพร่องในการเชื่อมประโยคในอนุเจตร้อยละ 66.67 และการเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตร้อยละ 33.33

ตาราง 19 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมของการเขียนเรียงความ บทที่ 4
(Narrative : Telling a Story) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำที่อ้างถึงสิ่งอื่นหรือความหมายอื่น	7	28.00	12	28.57
2	การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์	12	48.00	19	45.24
3	การใช้คำหรือประโยคที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ	3	12.00	6	14.29
4	การใช้ประโยคที่มีโครงสร้างไม่เหมาะสมกับปริบท	3	12.00	5	11.90
	รวม	25	100.00	42	100.00

จากตาราง 19 แสดงว่าในจำนวนข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมของกลุ่มทดลอง 25 แห่งนั้น ปรากฏว่าข้อบกพร่องด้านการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์นั้นมีมากเป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ 48.00 และในจำนวนข้อบกพร่องของกลุ่มควบคุมทั้งหมด 42 แห่ง พบว่าข้อบกพร่องด้านการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์นั้นมีมากเป็นอันดับหนึ่งเช่นกัน คือร้อยละ 45.24

ตาราง 20 สรุปจำนวนข้อบกพร่องการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเรียนที่ 4

(Narrative : Telling a Story) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสม
ดังนี้

	ข้อบกพร่อง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำ	22	7.97	28	8.80
2	การใช้โครงสร้าง	222	80.43	242	76.10
3	การใช้ข้อความต่อเนื่อง	7	2.54	6	1.89
4	การใช้ภาษาที่เหมาะสม	25	9.06	42	13.21
	รวม	276	100.00	318	100.00

จากตาราง 20 ผลปรากฏว่าข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างมีมากเป็นอันดับหนึ่งทั้งสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลองพบร้อยละ 80.43 กลุ่มควบคุมพบร้อยละ 76.10 ส่วนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องพบมากเป็นอันดับสุดท้ายทั้งสองกลุ่มเช่นเดียวกัน คือกลุ่มทดลองพบร้อยละ 2.54 และกลุ่มควบคุมพบร้อยละ 1.89

ตาราง 21 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 5
(Writing a report) ของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้คำ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	คำนาม	5	12.20	10	19.23
2	คำกริยา	27	65.85	27	51.92
3	คำคุณศัพท์	8	19.51	13	25.00
4	คำกริยาวิเศษณ์	1	2.44	2	3.85
	รวม	41	100.00	52	100.00

จากตาราง 21 พบว่าข้อบกพร่องในการใช้คำทั้งหมดของกลุ่มทดลอง 41 แห่งนั้น เป็นข้อบกพร่องด้านการใช้คำกริยามากที่สุด คือร้อยละ 65.85 และการใช้คำกริยาวิเศษณ์ พบน้อยที่สุด คือร้อยละ 2.44 สำหรับข้อบกพร่องในการใช้คำทั้งหมดของกลุ่มควบคุมจำนวน 52 แห่ง พบข้อบกพร่องด้านการใช้คำกริยามากที่สุด คือร้อยละ 51.92 และพบข้อบกพร่องด้านการใช้คำกริยาวิเศษณ์น้อยที่สุด คือร้อยละ 3.85

ตาราง 22 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของการเขียนเรียงความ บทที่ 5 (Writing a Report) ของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้าง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำนาม	1	0.44	4	1.74
2	การใช้คำนำหน้าคำนาม	26	11.40	28	12.17
3	การใช้คำสรรพนาม	11	4.82	14	6.09
4	การใช้คำกริยา	22	9.65	27	11.74
5	การใช้กาล	19	8.33	16	6.95
6	การใช้วาจก	11	4.82	18	7.83
7	การใช้คำในประโยคให้สอดคล้อง	5	2.19	4	1.74
8	การใช้คำบุพบท	36	15.79	33	14.35
9	การใช้คำเชื่อม	20	8.77	14	6.09
10	การใช้ Infinitive	4	1.75	3	1.30
11	การใช้ Participial phrase	-	-	-	-
12	การใช้ Gerundive phrase	-	-	-	-
13	การเรียงลำดับคำในประโยค	6	2.63	10	4.35
14	การใช้คำหรือข้อความซ้ำ	3	1.31	2	0.87
15	การใช้คำหรือข้อความฟุ่มเฟือย	19	8.33	15	6.52
16	การใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์	25	10.96	31	13.48
17	การใช้โครงสร้างคู่ขนาน	1	0.44	2	0.87
18	การใช้อนุประโยคโดยไม่มีประโยคหลัก	10	4.39	5	2.17
19	การใช้ประโยคซ้อน	9	3.95	4	1.74
	รวม	228	99.97	230	100.00

จากตาราง 22 พบว่าข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของกลุ่มทดลองจำนวน 228 แห่งนั้น ข้อบกพร่องด้านการใช้คำบุพบทมีมากเป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ 15.79 สำหรับข้อบกพร่องทั้งหมดของกลุ่มควบคุมจำนวน 230 แห่ง พบว่าข้อบกพร่องด้านการใช้คำบุพบทมีมากเป็นอันดับหนึ่งเช่นกัน คือร้อยละ 14.35

ตาราง 23 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของการเขียนเรียงความ บทที่ 5 (Writing a Report) ของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่อง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การเชื่อมประโยคในอนุเจตให้ต่อเนื่องด้วยคำต่าง ๆ	2	66.67	3	37.50
2	การเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตให้มีความคิดต่อเนื่องเป็นลำดับ	1	33.33	5	62.50
	รวม	3	100.00	8	100.00

จากตาราง 23 พบว่าข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของกลุ่มทดลอง 3 แห่งนั้น ข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเชื่อมประโยคในอนุเจตให้ต่อเนื่องมีร้อยละ 66.67 และข้อบกพร่องในการเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตมีร้อยละ 33.33 สำหรับกลุ่มควบคุม ข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่อง 8 แห่งนั้น เป็นข้อบกพร่องในการเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตร้อยละ 62.50 และเป็นข้อบกพร่องการเชื่อมประโยคในอนุเจตให้ต่อเนื่องร้อยละ 37.50

ตาราง 24 จำนวนข้อบกพร่องในการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมของการเขียนเรียงความ
บทที่ 5 (Writing a Report) ของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำที่อ้างถึงสิ่งอื่นหรือความหมายอื่น	9	42.86	10	41.67
2	การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์	11	52.38	12	50.00
3	การใช้คำหรือประโยคที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ	-	-	-	-
4	การใช้ประโยคที่มีโครงสร้างไม่เหมาะสมกับบริบท	1	4.76	2	8.33
	รวม	21	100.00	24	100.00

จากตาราง 24 พบว่าข้อบกพร่องในการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมของกลุ่มทดลอง 21 แห่งนั้น ข้อบกพร่องด้านการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์มีมากเป็นอันดับหนึ่ง สำหรับกลุ่มควบคุมนั้น ข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาที่เหมาะสมจำนวน 24 แห่ง ปรากฏว่าข้อบกพร่องการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์มีมากเป็นอันดับหนึ่งเช่นกัน คือร้อยละ 50.00

ตาราง 25 สรุปจำนวนข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษหลังการสอนบทเรียนที่ 5 (Writing a Report) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการใช้คำการใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสม ดังนี้

ข้อบกพร่อง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 การใช้คำ	41	13.99	52	16.56
2 การใช้โครงสร้าง	228	77.82	230	73.25
3 การใช้ข้อความต่อเนื่อง	3	1.02	8	2.55
4 การใช้ภาษาที่เหมาะสม	21	7.17	24	7.64
รวม	293	100.00	314	100.00

จากตาราง 25 ผลปรากฏว่าข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างมีมากเป็นอันดับหนึ่งทั้งสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลองพบร้อยละ 77.82 กลุ่มควบคุมพบร้อยละ 73.25 ส่วนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องพบมากเป็นอันดับสุดท้ายของทั้งสองกลุ่มเช่นกัน คือกลุ่มทดลองมีร้อยละ 1.02 และกลุ่มควบคุมมีร้อยละ 2.55

ตาราง 26 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 6
(Note - taking and Summarising) ของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้คำ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	คำนาม	-	-	-	-
2	คำกริยา	4	40.00	5	33.33
3	คำคุณศัพท์	-	-	3	20.00
4	คำกริยาวิเศษณ์	6	60.00	7	46.67
	รวม	10	100.00	15	100.00

จากตาราง 26 พบว่าข้อบกพร่องในการใช้คำทั้งหมดของกลุ่มทดลองจำนวน 10 แห่งนั้น เป็นข้อบกพร่องด้านคำกริยาวิเศษณ์มากที่สุดคือ ร้อยละ 60.00 สำหรับข้อบกพร่องในการใช้คำของกลุ่มควบคุมทั้งหมด 15 แห่ง ข้อบกพร่องด้านคำกริยาวิเศษณ์มากที่สุดเช่นกัน คือร้อยละ 46.67

ตาราง 27 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของการเขียนเรียงความ บทที่ 6 (Note - taking and Summarising) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้าง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำนาม	1	0.93	2	1.59
2	การใช้คำนำนำนำนาม	6	5.61	3	2.38
3	การใช้คำสรรพนาม	9	8.41	4	3.17
4	การใช้กริยา	11	10.28	19	15.08
5	การใช้กาล	15	14.02	8	6.35
6	การใช้วาจก	3	2.80	6	4.76
7	การใช้คำในประโยคให้สอดคล้อง	9	8.41	15	11.90
8	การใช้คำบุพบท	9	8.41	11	8.73
9	การใช้คำเชื่อม	8	7.48	12	9.52
10	การใช้ Infinitive	5	4.67	1	0.79
11	การใช้ Participial phrase	-	-	-	-
12	การใช้ Gerundive phrase	-	-	-	-
13	การเรียงลำดับคำในประโยค	2	1.87	1	0.79
14	การใช้คำหรือข้อความซ้ำ	-	-	-	-
15	การใช้คำหรือข้อความพ้องเพี้ยน	4	3.74	12	9.52
16	การใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์	17	15.89	22	17.46
17	การใช้โครงสร้างคู่ขนาน	3	2.80	1	0.79
18	การใช้อนุประโยคโดยไม่มีประโยคหลัก	5	4.67	4	3.17
19	การใช้ประโยคซ้อน	-	-	5	3.97
	รวม	107	99.99	126	99.97

จากตาราง 27 พบว่าในจำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างทั้งหมดของกลุ่มทดลองจำนวน 107 แห่งนั้น เป็นข้อบกพร่องในการใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์มากที่สุด คือร้อยละ 15.89 สำหรับข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างทั้งหมดของกลุ่มควบคุมจำนวน 126 แห่งนั้น มีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์มากที่สุดเช่นเดียวกัน คือร้อยละ 17.46

ตาราง 28 ข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของการเขียนเรียงความ บทที่ 6

(Note - taking and Summarising) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่อง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การเชื่อมประโยคในอนุเจตให้ต่อเนื่องด้วยคำต่าง ๆ	4	100.00	2	100.00
2	การเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตให้มีความคิดต่อเนื่องเป็นลำดับ	-	-	-	-
	รวม	4	100.00	2	100.00

จากตาราง 28 พบว่าข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่ปรากฏข้อบกพร่องทางด้านการเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเขียนบันทึกและย่อความ (Note - taking and Summarising) นั้น นักศึกษาจะเรียบเรียงเนื้อหาตามบทเรียงความสำหรับให้นักศึกษานำไปบันทึกหรือย่อความ ฉะนั้น ข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องจึงปรากฏแต่ข้อบกพร่องด้านการเชื่อมประโยคในอนุเจตเท่านั้น

ตาราง 29 จำนวนข้อบกพร่องในการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมของการเขียนเรียงความ บทที่ 6
(Note - taking and Summarising) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำที่อ้างถึงสิ่งอื่นหรือความหมายอื่น	1	12.50	3	27.27
2	การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์	4	50.00	6	54.55
3	การใช้คำหรือประโยคที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ	-	-	-	-
4	การใช้ประโยคที่มีโครงสร้างไม่เหมาะสมกับบริบท	3	37.50	2	18.18
	รวม	8	100.00	11	100.00

จากตาราง 29 ข้อบกพร่องในการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมของกลุ่มทดลอง 8 แห่งนั้น ปรากฏว่าข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน แต่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ มีมากเป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ 50.00 สำหรับข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมของกลุ่มควบคุม 11 แห่งนั้น ปรากฏว่าข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ มีมากเป็นอันดับหนึ่งเช่นกัน คือร้อยละ 54.55

ตาราง 30 สรุปจำนวนข้อบกพร่องการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ บทที่ 6 (Note - taking and Summarising) ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสม ดังนี้

	ข้อบกพร่อง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำ	10	7.75	15	9.74
2	การใช้โครงสร้าง	107	82.95	126	81.82
3	การใช้ข้อความต่อเนื่อง	4	3.10	2	1.30
4	การใช้ภาษาที่เหมาะสม	8	6.20	11	7.14
	รวม	129	100.00	154	100.00

จากตาราง 30 ผลปรากฏว่าข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างมีมากเป็นอันดับหนึ่งทั้งสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลองพบร้อยละ 82.95 และกลุ่มควบคุมพบร้อยละ 81.82 ส่วนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องพบมากเป็นอันดับสุดท้ายของทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองพบร้อยละ 3.10 กลุ่มควบคุมพบร้อยละ 1.30

ตาราง 31 การเปรียบเทียบจำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำของการเขียนเรียงความหลังการ
ทดลองสอนแต่ละบท ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ข้อบกพร่องในการใช้คำ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 1	19	16.67	25	17.24
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 2	6	5.26	9	6.21
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 3	16	11.04	16	11.03
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 4	22	19.30	28	19.31
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 5	41	35.96	52	35.86
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 6	10	8.77	15	10.34
รวม	114	100.00	145	99.99

จากตาราง 31 พบว่าการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 5 เรื่องการเขียน
รายงาน (Writing a Report) นั้น นักศึกษามีข้อบกพร่องด้านการใช้คำมากที่สุดทั้ง
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม คือร้อยละ 35.96 และร้อยละ 35.86 ตามลำดับ และพบว่า
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 2 การเขียนจดหมายร้องเรียนด้านธุรกิจ (Letter
of Complaint) นั้น นักศึกษามีข้อบกพร่องในการใช้คำน้อยที่สุดทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุมเช่นกัน คือร้อยละ 5.26 กับร้อยละ 6.21 ตามลำดับ

ตาราง 32 การเปรียบเทียบจำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างของการเขียนเรียงความหลัง
การทดลองสอนแต่ละบท ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้าง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก	การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 1	136	14.12	124	12.29
	การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 2	86	8.93	89	8.82
	การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 3	184	19.11	198	19.62
	การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 4	222	23.05	242	23.98
	การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 5	228	23.68	230	22.79
	การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 6	107	11.11	126	12.49
	รวม	963	100.00	1,009	99.99

จากตาราง 32 พบว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองมีจำนวนข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างมากที่สุดในการเขียนเรียงความ บทที่ 5 การเขียนรายงาน (Writing a Report) คิดเป็นร้อยละ 23.68 และพบน้อยที่สุดในการเขียนเรียงความ บทที่ 2 การเขียนจดหมายร้องเรียนด้านธุรกิจ (Letter of Complaint) คิดเป็นร้อยละ 8.93 สำหรับนักศึกษาในกลุ่มควบคุมนั้น พบข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างมากที่สุดในการเขียนเรียงความ บทที่ 4 คือการเขียนบรรยายหรือเล่าเรื่อง (Narrative : Telling a Story) คิดเป็นร้อยละ 23.98 และพบน้อยที่สุดในการเขียนจดหมายร้องเรียนด้านธุรกิจเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง คือคิดเป็นร้อยละ 8.82

ตาราง 33 การเปรียบเทียบจำนวนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของการเขียนเรียงความ
ภาษาอังกฤษหลังการทดลองสอนแต่ละบท ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่อง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 1	3	12.50	5	16.13
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 2	4	16.67	5	16.13
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 3	3	12.50	5	16.13
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 4	7	29.16	6	19.35
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 5	3	12.50	8	25.81
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 6	4	16.67	2	6.45
รวม	24	100.00	31	100.00

จากตาราง 33 จำนวนข้อบกพร่องในการใช้ข้อความต่อเนื่องของกลุ่มทดลองพบมากที่สุดในการเขียนเรียงความ บทที่ 4 (Narrative : Telling a Story) ซึ่งพบร้อยละ 29.16 สำหรับกลุ่มควบคุม พบข้อบกพร่องมากที่สุดในการเขียนเรียงความ บทที่ 5 (Writing a Report) ซึ่งพบร้อยละ 25.81

ตาราง 34 การเปรียบเทียบจำนวนข้อบกพร่องในการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมในการเขียน
เรียงความภาษาอังกฤษหลังการทดลองสอนแต่ละบท ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 1	28	22.22	23	16.20
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 2	15	11.90	10	7.04
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 3	29	23.02	32	22.54
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 4	25	19.84	42	29.58
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 5	21	16.67	24	16.90
การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษบทที่ 6	8	6.35	11	7.74
รวม	126	100.00	142	100.00

จากตาราง 34 พบว่าข้อบกพร่องในการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมของกลุ่มทดลอง
มีมากที่สุดในการเขียนเรียงความ บทที่ 3 (Describing People) คือร้อยละ 23.02
และในบทที่ 1 (Written Greetings) คือร้อยละ 22.22 ซึ่งเกินความถี่ของข้อบกพร่อง
ที่ใกล้เคียงกันมาก ส่วนที่พบน้อยที่สุดคือใน บทที่ 6 (Note - taking and Summarising)
คือพบร้อยละ 6.35 สำหรับกลุ่มควบคุมข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมพบมากที่สุดใน
บทที่ 4 (Narrative : Telling a Story) คือร้อยละ 29.58 และที่พบน้อยที่สุด
คือบทที่ 2 การเขียนจดหมายร้องเรียนด้านธุรกิจ (Letter of Complaint) คือ
ร้อยละ 7.04 และ บทที่ 6 ร้อยละ 7.74

3. การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่อง

สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบสาเหตุในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ข้อบกพร่องที่เกิดจากการถ่ายโอนลักษณะทางไวยากรณ์และท่วงท่าของการเขียนจากภาษาแม่ไปสู่ภาษาที่สอง (Interference Error)

ลักษณะภาษาไทยกับภาษาอังกฤษแตกต่างกัน เช่น คำในภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นคำโดด ไม่มีการเติมวิเศษณ์บ้าง ข้างหลังคำนามเพื่อแสดงพจน์ หรือเพื่อแสดงกาล และมีการเปลี่ยนแปลงรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธานของประโยคอีกด้วย นักศึกษาจึงมักจะละเลยการใช้ภาษาตามกฎเกณฑ์ของภาษาที่สอง ดังตัวอย่างจากผลการวิจัยครั้งนี้ เช่น

3.1.1 การไม่เติมวิเศษณ์ เช่น

- บ้างยเพื่อแสดงพจน์ เช่น

I will stay there for two day

(I will stay there for two days.)

- บ้างยเพื่อแสดงกาล เช่น

The man knock him down.

(The man knocked him down.)

3.1.2 การไม่เปลี่ยนแปลงรูปคำให้สอดคล้องกัน เช่น

- การเปลี่ยนแปลงรูปคำกริยาให้สอดคล้องกับประธาน เช่น

Everybody have to fight his way to success.

(Everybody has to fight his way to success.)

- การเปลี่ยนรูปคำกริยาเพื่อแสดงกาล เช่น

He came downstairs and leave.

(He came downstairs and left.)

3.1.3 การนำโครงสร้างภาษาไทยมาใช้ในการเขียนประโยคภาษาอังกฤษ เช่น

- การเรียงลำดับคำในประโยค เช่น

I shall be sorry very much.

(I shall be very sorry.)

- การใช้คำศัพท์ในตำแหน่งของคำกริยา เช่น

He tall about 167 centimeters.

(He is about 167 centimeters tall.)

3.1.4 การใช้คำภาษาอังกฤษโอนแปลจากภาษาไทยคำต่อคำ เช่น

I try to study and read books very hard.

(I try to study very hard.)

When I do work with her,.....

(When I work with her,..... .)

3.1.5 ข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้คำนำหน้าคำนาม (Determiners)

เนื่องจากภาษาไทยไม่มีลักษณะการใช้คำนำหน้าคำนามแบบภาษาอังกฤษ ตัวอย่าง เช่น

- การเลือกใช้คำนามไม่ถูกต้อง เช่น

You would be the good nurse.

(You would be a good nurse.)

I found that one of these books was not of a kind that I ordered.

(I found that one of these books was not of the kind that I ordered.)

- การละคำนำหน้าคำนามในประโยค เช่น

She is very beautiful girl.

(She is a very beautiful girl.)

- การเพิ่มคำนำหน้าคำนามโดยไม่จำเป็น เช่น

My uncle has a black, short and curly hair.

(My uncle has black curly hair.)

3.2 ข้อบกพร่องที่เกิดจากที่รู้กฎเกณฑ์ของภาษาอังกฤษเอง เพราะลักษณะโครงสร้างและกฎเกณฑ์ต่างจากภาษาไทย ผู้เรียนไม่แม่นยำในกฎจึงเกิดข้อบกพร่องดังต่อไปนี้

3.2.1 การขยายกฎเกณฑ์ในภาษาอังกฤษ แล้วนำไปใช้กับส่วนที่ไม่ต้องใช้กฎข้อนั้น ๆ เช่น

- การใช้ "to" ระหว่างคำกริยาช่วยกับคำกริยาหลัก

I will to wait for you at Don Muang Airport.

(I will wait for you at Don Muang Airport.)

- การใช้ "to" หน้าคำกริยา - ing เช่น

I want to get some practice for the examination
which to getting very near.

(I want to get some practice for the examination
which is getting very near.)

- การใช้คำกริยาวิเศษณ์ไม่ถูกต้อง เช่นเติม - ly ให้แก่คำบางคำ

ดังนี้ เช่น

The thief ran fastly away.

(The thief ran away fast.)

3.2.2 การละเลยข้อจำกัดของกฎ (Ignorance of rule restriction)

การเติม "ed" เพื่อบอกอดีตกาลผิด เช่น

He standed in front of the counter.

(He stood in front of the counter.)

The man was catched by the policeman.

(The man was caught by the policeman.)

- การใช้กริยาที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก (Psychological Verb)

ผิด เช่น

I interested in your book.

(I am interested in your book.)

The man was exciting.

(The man was excited.)

- ความสับสนในการใช้คำกริยาบางตัวที่ไม่ต้องมี "to"

He saw the robber to come downstairs.

(He saw the robber come downstairs.)

3.2.3 การนำกฎไปใช้อย่างไม่สมบูรณ์ (Incomplete application of rule) ข้อบกพร่องชนิดนี้เกิดจากความซับซ้อนในโครงสร้างของประโยคภาษาอังกฤษ และความแตกต่างจากโครงสร้างของประโยคภาษาไทย เช่น

- รูปประโยคปัจจุบันกาลกำลังกระทำ ผู้เรียนจะมีแต่คำกริยาเติม - ing แต่ไม่มีคำกริยาช่วย "to be"

The man running out to the street.

(The man was running out to the street.)

- รูปประโยคกรรมวาจก ผู้เรียนจะไม่เติมคำกริยาช่วย "be" เช่น

TV use in schools for educational purpose.

(TV is used in schools for educational purpose.)

- การเรียงลำดับคำในประโยคคำถาม

How much does cost it ?

(How much does it cost ?)

The tape recorder how much ?

(How much was the tape recorder ?)

✓- การไม่เติมคำบุพบท

I fall in love her.

(I fall in love with her.)

✓ การใช้บุพบทตรงที่ที่ไม่จำเป็น

I will be delighted if you could join with us.

(I will be delighted if you could join us.)

✓ - การใช้บุพบทผิด

Please send a new book with me.

(Please send a new book to me.)

I walked at her.

(I walked to her.)

They The live on 52 Soi Chokchai.

The live at 52 Soi Chokchai.)

- การใช้สรรพนามไม่สอดคล้องกับคำนามหรือคำสรรพนามใน

ประโยค เช่น

We have not met you for a long time.

(We have not met each other for a long time.)

When the neighbour heard the fighting, they phoned the police.

(When the neighbour heard the fighting, he

Phoned the police.)

3.3 ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม หรือภาษาที่ไม่เป็นที่ยอมรับ
ของเจ้าของภาษา ทั้งนี้ก็เกิดขึ้นเนื่องจากผู้เรียนขาดความรู้ด้านวัฒนธรรมในการใช้ภาษาของ
เจ้าของภาษา เช่น จากบทเรียน "Letter of Complaint"

I want you to send me the book I ordered.

(I would like you to send me the book I ordered.)

You know, you make a mistake.

(I think you have made a mistake.)

3.4 ข้อบกพร่องในการใช้คำศัพท์ผิดความหมาย อันเนื่องมาจากการใช้พจนานุกรมไทยแปลเป็นภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจะเลือกแต่งประโยคเป็นภาษาไทยก่อน แล้วจึงหาศัพท์ภาษาไทยแปลเป็นภาษาอังกฤษ แต่ผู้เรียนขาดความรู้ในการเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน จึงทำให้เกิดข้อบกพร่องการใช้คำศัพท์ผิดความหมาย เช่น

I would like to persuade you to come with us.

(I would like to invite you to come with us.

I beg you pardon for returning the book.

(I am sorry for returning the book.)

The policeman touched him.

(The policeman arrested him.)

สรุปผลการค้นคว้า อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการ เขียนเรียงความ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับครุศาสตรบัณฑิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2526 วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ สาระสำคัญในการศึกษาค้นคว้าใน ครั้งนี้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษระดับครุศาสตรบัณฑิตปีที่ 3 ภายหลังการเรียนบทเรียน ซึ่งยึดแนวการสอน เพื่อสื่อความหมายและบทเรียนที่ยึดการเขียนเรียงความแบบเดิม โดยจำแนกข้อบกพร่อง ออกเป็น 4 ลักษณะคือ การใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และการใช้ ภาษาที่เหมาะสม
2. เพื่อเปรียบเทียบข้อบกพร่องแต่ละประเภทของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยคำนวณเป็นร้อยละ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษในด้าน การใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสมของ นักศึกษาเอกอังกฤษ ระดับครุศาสตรบัณฑิตภายหลังการเรียนบทเรียนซึ่งยึดแนวการสอน เพื่อสื่อความหมายและบทเรียนแบบเดิม
2. เป็นประโยชน์สำหรับผู้สอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษระดับครุศาสตร- บัณฑิตในการปรับปรุงแบบเรียนและวิธีสอนเขียนเรียงความภาษาอังกฤษต่อไป

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการโดยศึกษาหลักสูตรวิชาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ 331 ของกรมการฝึกหัดครู และคัดเลือกตำราการสอนเรียงความที่ใช้สำหรับสอนระดับครูศาสตรบัณฑิต ตำราที่เลือกมานี้เขียนขึ้นโดยใช้แนวการสอนเพื่อสื่อความหมาย (Communicative Approach) ด้วยความช่วยเหลือและแนะนำจากหน่วยศึกษานิเทศก์ของกรมการฝึกหัดครู ผู้วิจัยจึงได้เลือกหนังสือ "Writing Power" เขียนโดย ลอง และ เนชั่น (Long and Nation) ซึ่งเป็นบทเรียนซึ่งยึดหน้าที่ภาษา (Function) และกิจกรรมเพื่อสื่อความหมาย (Communicative Activity) จากบทเรียนทั้งหมด 20 บท ผู้วิจัยเลือกมาทดลองสอนเพียง 6 บท ซึ่งมีเป็นหัวเรื่องและเนื้อหาที่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร หลังจากนั้นได้ศึกษานแบบเรียนที่ใช้ในวิทยาลัยครูหลายแห่ง รวมทั้งการสอบถามถึงวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนการเขียนเหล่านั้น ซึ่งผลปรากฏว่า การสอนมักเป็นการสอนแบบเดิมคือ เน้นการบรรยาย อธิบายโครงสร้าง เมื่อผู้เรียนเข้าใจแล้วก็จะเริ่มลงมือเขียน... ผู้วิจัยได้อาจารย์มอบหมายให้ ผู้สอนจะนำมาตรวจแก้ภาษา... ผู้เขียนบทเรียนของกลุ่มควบคุม โดยรวบรวมจากบทเรียน... เลือกหัวเรื่องเดียวกันกับกลุ่มทดลอง แต่ใช้วิธีสอนและ... ทั้งสองกลุ่มนี้ได้นำไปให้อาจารย์ในภาควิชาภาษาอังกฤษที่... สอบความตรงตามเนื้อหาและนำเสนออาจารย์ประจำ... หนึ่ง แล้วจึงเริ่มลงมือทดลองทั้งสองกลุ่ม โดยผู้วิจัยเป็น... เสร็จภายใน 1 สัปดาห์ ๑ ละ 2 คาบ จากประมาณ... 4 ชั่วโมง ฉะนั้น การทดลองจะเสร็จสิ้นภายใน 6 สัปดาห์... กลุ่มควบคุมมีกลุ่มละ 20 คน เป็นนักศึกษาวิชาเอก... ของวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์

ในการแบ่งกลุ่มนักศึกษา ผู้วิจัยทำ... กลุ่มกลาง กลุ่มต่ำ โดยคิดจากคะแนนเฉลี่ย... ปีการศึกษา 2526 เป็นเกณฑ์ แล้วจึงแบ่ง... แบบง่าย

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยรวบรวมจากงานเขียนเรียงความของนักศึกษาที่ต้องส่งผู้วิชัยคนละ 1 ฉบับ หลังจากได้เรียนจบแต่ละบทแล้ว จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 40 คน และบทเรียนที่นักศึกษาต้องเรียนทั้งหมด 6 บท จึงรวมงานเขียนเรียงความที่ผู้วิจัยต้องนำมาวิเคราะห์ทั้งหมด 240 ฉบับ

ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยรวบรวมงานเขียนเรียงความทั้งหมดมาตรวจแก้ หลังจากนี้จึงบันทึกข้อบกพร่องแต่ละแห่งลงในบัตร พร้อมทั้งบันทึกประเภทของข้อบกพร่องนั้น ๆ กำกับไว้ด้วย แล้วจึงนำมาลงในตารางแจกแจง เพื่อแจกแจงและคำนวณหาค่าร้อยละต่อไป ขั้นต่อมาคือการวิเคราะห์เสนอในรูปของตาราง นอกจากนั้นยังวิเคราะห์ลักษณะข้อบกพร่องและสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องนั้น ๆ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์การเขียนเรียงความหลังการเรียนทั้ง 6 บทเรียนของนักศึกษา กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบข้อบกพร่อง 4 ลักษณะ คือ การใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสม โดยสรุปผลการวิเคราะห์ดังนี้

จากตาราง 35 - 36 พอสรุปได้ว่าข้อบกพร่องในการใช้คำของกลุ่มทดลองมีจำนวน 114 แห่ง น้อยกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งมีข้อบกพร่อง 145 แห่ง แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า การเรียงลำดับประเภทของข้อบกพร่องจามากไปน้อยเหมือนกัน ดังนี้

1. คำกริยา
2. คำคุณศัพท์
3. คำนาม
4. คำกริยาวิเศษณ์

ทั้งนี้การเขียนเรียงความของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มหลักเล็งการใช้คำกริยาวิเศษณ์ จึงทำให้การผิดพลาดด้านนี้มีน้อย ส่วนคำกริยานั้นจำเป็นต้องใช้เกือบจะทุกประโยค จึงทำให้ข้อบกพร่องด้านนี้มีมากกว่าด้านอื่น ๆ

จากตารางที่ 37 - 38 สรุปได้ว่าจำนวนข้อบกพร่องด้านโครงสร้างนั้น กลุ่มควบคุม มี 1009 แห่ง มีมากกว่ากลุ่มทดลองซึ่งมี 963 แห่ง การเรียงลำดับประเภทของข้อบกพร่อง จากมากไปน้อยใกล้เคียงกันมาก ดังนี้

<u>กลุ่มทดลอง</u>	<u>กลุ่มควบคุม</u>
1 การใช้คำกริยา	1 การใช้คำกริยา
2 การใช้คำนำหน้านาม	2 การใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์
3 การใช้คำบุพบท	3 การใช้คำนำหน้านาม
4 การใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์	4 การใช้คำบุพบท
5 การใช้กาล	5 การใช้กาล
6 การใช้คำหรือข้อความพุ่มเพื่อย	6 การใช้คำหรือข้อความพุ่มเพื่อย
7 การใช้คำเชื่อม	7 การใช้คำเชื่อม
8 การใช้ Infinitive	8 การเรียงลำดับคำในประโยค
9 การใช้คำสรรพนาม	9 การใช้วาทก
10 การเรียงลำดับคำในประโยค	10 การใช้คำในประโยคให้สอดคล้องกัน
11 การใช้วาทก	11 การใช้คำสรรพนาม
12 การใช้คำในประโยคสอดคล้องกัน	12 การใช้ Infinitive
13 การใช้อนุประโยคไม่มีประโยคหลัก	13 การใช้คำนาม
14 การใช้ประโยคซ้อน	14 การใช้อนุประโยคโดยไม่มีประโยคหลัก
15 การใช้โครงสร้างคู่ขนาน	15 การใช้ประโยคไอน
16 การใช้คำหรือข้อความซ้ำ	16 การใช้โครงสร้างคู่ขนาน
17 การใช้คำนาม	17 การใช้คำหรือข้อความซ้ำ

จากเรียงความทั้งหมดที่นักศึกษาเขียนนั้นปรากฏว่าไม่มีการใช้ participial phrase และ gerundive phrase จึงไม่สามารถศึกษาลักษณะของข้อบกพร่องในลักษณะดังกล่าวนี้ได้

ตาราง 42 สรุปจำนวนข้อบกพร่องในการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมในการเขียนเรียงความ
ภาษาอังกฤษทั้ง 6 บทเรียนของนักศึกษาในกลุ่มควบคุม

	ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสม	บทที่						จำนวน	ร้อยละ
		1	2	3	4	5	6		
1	การใช้คำที่อ้างถึงสิ่งอื่นหรือ ความหมายอื่น	8	2	3	12	10	3	38	26.76
2	การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน แต่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์	5	6	10	19	12	6	58	40.85
3	การใช้คำหรือประโยคที่ไม่เหมาะสม กับกาลเทศะ	4	2	3	6	-	-	15	10.56
4	การใช้ประโยคที่มีโครงสร้างไม่ เหมาะสมกับบริบท	6	-	16	5	2	2	31	21.83
รวม								142	100.00

จากตาราง 41 - 42 จะเห็นว่าข้อบกพร่องในการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมของกลุ่ม
ควบคุมจำนวน 142 แห่งนั้น มีมากกว่ากลุ่มทดลองซึ่งมี 126 แห่ง แต่การเรียงลำดับประเภท
ของข้อบกพร่องจากมากไปน้อยนั้นเหมือนกันทั้งสองกลุ่มดังนี้

1. การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงแต่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์
2. การใช้คำที่อ้างถึงสิ่งอื่นหรือความหมายอื่น
3. การใช้ประโยคที่มีโครงสร้างไม่เหมาะสมกับบริบท
4. การใช้คำหรือประโยคที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตาราง 43 สรุปจำนวนข้อบกพร่องทั้งหมดของกลุ่มทดลอง โดยจำแนกเป็นด้านการใช้คำ
การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสม

	ข้อบกพร่องทั้งหมดของกลุ่มทดลอง	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำ	114	9.29
2	การใช้โครงสร้าง	963	78.48
3	การใช้ข้อความต่อเนื่อง	24	1.96
4	การใช้ภาษาที่เหมาะสม	126	10.27
	รวม	1,227	100.00

ตาราง 44 สรุปจำนวนข้อบกพร่องทั้งหมดของกลุ่มควบคุม โดยจำแนกเป็นด้านการใช้คำ
การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสม

	ข้อบกพร่องทั้งหมดของกลุ่มควบคุม	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้คำ	145	10.92
2	การใช้โครงสร้าง	1,009	76.04
3	การใช้ข้อความต่อเนื่อง	31	2.34
4	การใช้ภาษาที่เหมาะสม	142	10.70
	รวม	1,327	100.00

จากตาราง 43 - 44 จะเห็นว่า นักศึกษากลุ่มทดลองมีจำนวนข้อบกพร่องทั้งหมด 1,227 แห่ง และมีน้อยกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งมีข้อบกพร่องทั้งหมด 1,327 แห่ง แต่ทั้งสองกลุ่มมีข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างมากที่สุด คือพบร้อยละ 78.48 ในกลุ่มทดลอง และพบร้อยละ 76.04 ในกลุ่มควบคุม สำหรับข้อบกพร่องที่ปรากฏน้อยที่สุดของทั้งสองกลุ่มคือ การใช้ข้อความต่อเนื่อง คือ พบร้อยละ 1.96 ในกลุ่มทดลอง และร้อยละ 2.34 ในกลุ่มควบคุม สำหรับการใช้อำและการใช้ภาษาที่เหมาะสมมีจำนวนใกล้เคียงกันมาก คือ กลุ่มทดลองพบร้อยละ 9.29 และร้อยละ 10.27 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มควบคุมพบร้อยละ 10.92 และร้อยละ 10.70 ตามลำดับ

ในการศึกษาสาเหตุของข้อบกพร่องที่ปรากฏในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมนั้น พบว่าส่วนใหญ่เกิดขึ้นเพราะนักศึกษาใช้วิธีแปลคำต่อคำดังตัวอย่างต่อไปนี้

The man opened the radio.

(The man turned on the radio.)

He observed that the light downstairs was on.

(He noticed that the light downstairs was on.)

The shopkeeper said, "What do you want?"

(The shopkeeper said, "What can I do for you?")

Television has important use in school.

(Television is very useful in school.)

อภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า

1. จำนวนข้อบกพร่อง

ในการวิเคราะห์ข้อบกพร่องของการเขียนเรียงความทั้ง 6 บท ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มควบคุมมีข้อบกพร่องมากกว่ากลุ่มทดลองทั้ง 4 ด้าน คือ การใช้คำ (145 แห่ง กับ 114 แห่ง) (ดูตาราง 35 - 36) การใช้โครงสร้าง (1,009 แห่ง กับ 963 แห่ง) (ดูตาราง 37 - 38) การใช้ข้อความต่อเนื่อง (31 แห่ง กับ 24 แห่ง) (ดูตาราง 39 - 40) และการใช้ภาษาที่เหมาะสม

(142 แห่ง กับ 126 แห่ง) (ดูตาราง 41 - 42) แต่ถ้าศึกษาจำนวนความถี่ของข้อบกพร่องของแต่ละบทเรียน จะพบว่าข้อบกพร่องในบทที่ 1 และ 2 นั้น กลุ่มทดลองมีข้อบกพร่องมากกว่ากลุ่มควบคุม จะเห็นได้จากจำนวนความถี่ข้อบกพร่องในตาราง 2 ซึ่งกลุ่มทดลองมีข้อบกพร่องมากกว่ากลุ่มควบคุมด้านการใช้โครงสร้าง (136 แห่ง กับ 124 แห่ง) ในตาราง 4 กลุ่มทดลองมีข้อบกพร่องมากกว่ากลุ่มควบคุม ด้านการใช้ภาษาที่เหมาะสม (28 แห่ง กับ 23 แห่ง) และในตาราง 9 กลุ่มทดลองมีข้อบกพร่องมากกว่ากลุ่มควบคุมด้านการใช้ภาษาที่เหมาะสม (15 แห่ง กับ 10 แห่ง) อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่บทเรียนที่ 3 เป็นต้นไป กลุ่มทดลองมีข้อบกพร่องปรากฏน้อยกว่ากลุ่มควบคุมในทุกด้าน

2. ข้อบกพร่องในการใช้คำและโครงสร้าง

เกี่ยวกับการใช้คำปรากฏว่านักศึกษามีข้อบกพร่องทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการใช้คำกริยามากเป็นอันดับสูงสุด อันดับรองลงมาเป็นข้อบกพร่องในการใช้คำคุณศัพท์ การใช้คำคุณศัพท์ในการเขียนเรียงความของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มยังไม่มากพอ การเขียนเรียงความที่ดีนั้นจำเป็นต้องมีการใช้คุณศัพท์ที่เหมาะสมเพื่อทำให้ความเรียงนั้น ๆ น่าอ่านยิ่งขึ้น ฉะนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษน่าจะได้ฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้คำกริยาให้ถูกต้องและสามารถใช้คำคุณศัพท์ในการเขียนเรียงความให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนข้อบกพร่องทางด้านการใช้โครงสร้างนั้น ข้อบกพร่องอันดับรอง ๆ ลงมาจากการใช้คำกริยา คือ การใช้คำนำหน้าคำนาม พบร้อยละ 12.30 ในกลุ่มทดลอง และร้อยละ 10.70 ในกลุ่มควบคุม ทั้งนี้เพราะภาษาไทยนั้นไม่มีการใช้คำนำหน้าคำนามแบบเดียวกับภาษาอังกฤษ ฉะนั้นการแก้ไขปัญหานี้จึงทำได้ค่อนข้างยาก นอกจากจะฝึกให้ผู้เรียนพูดและเขียนภาษาอังกฤษเป็นประจำจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วความเคยชินหรืออัตโนมัติข้อบกพร่องที่พบมากเป็นอันดับต่อมาได้แก่ การใช้คำบุพบท การใช้กาล การใช้คำพ้องเพื่อย การใช้คำเชื่อม การใช้ Infinitive การเรียงลำดับคำ การใช้สรรพนาม การใช้วาจก การใช้คำในประโยคให้สอดคล้องกัน การใช้อนุประโยคโดยไม่มีประโยคหลัก (Fragment) การใช้ประโยคคู่ขนาน (ดูตาราง 37 - 38) เป็นต้น

3. ข้อบกพร่องในการเลือกใช้ข้อความต่อเนื่อง

ข้อบกพร่องในการเลือกใช้ข้อความต่อเนื่องนั้น ผู้วิจัยพบไม่มากนักในทั้งสองกลุ่ม ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษามีได้เขียนเรียงความแบบอิสระทั้งหมด บทเรียนทั้งสองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะเริ่มต้นด้วยตัวอย่างการเขียนเรียงความที่เหมือนกัน แล้วจึงดำเนินการสอนด้วยวิธีสอนที่แตกต่างกัน นั่นคือกลุ่มทดลองจะมีกิจกรรมภาษาที่จะให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มย่อยช่วยกันทำ มีการใช้อุปกรณ์ เช่น รูปภาพที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละบทเรียน เพื่อฝึกภาษาก่อนที่จะเริ่มเขียน ส่วนกลุ่มควบคุมนั้น สอนด้วยวิธีสอนแบบเดิมคือ อธิบายรูปแบบการเขียนเรียงความ และอธิบายไวยากรณ์โครงสร้างภาษา และมีแบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะการเขียนให้นักศึกษาแต่ละคนทำเอง ขั้นตอนสุดท้ายของการเรียนทั้งสองกลุ่มนั้น จะเหมือนกันคือ ผู้สอนมอบหมายงานเขียนให้นักศึกษาทำเสร็จภายในชั้นเรียน ผลของการวิเคราะห์ปรากฏว่า จำนวนข้อบกพร่องของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันมากนัก ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม อาจจะเขียนเรียงความในขั้นตอนสุดท้ายโดยอาศัยตัวอย่างการเขียนเรียงความที่มีอยู่ในบทเรียนเป็นแบบอย่าง ฉะนั้นการเชื่อมความด้วยตัวเชื่อมต่าง ๆ (Cohesion) และการลำดับประโยคหรือความคิด เพื่อให้ข้อความต่อเนื่อง (Coherence) ของทั้ง 2 กลุ่มนั้นจึงไม่ผิดมาก ดังปรากฏในผลการวิเคราะห์

4. ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย

สาเหตุของข้อบกพร่องลักษณะนี้ ดังนี้

4.1 การแปลคำจากภาษาไทย

นักศึกษาเลือกคำที่มีคำแปลตรงกับคำในภาษาไทย เช่น ประโยคในภาษาไทยจะพูดว่า "เขาพักอยู่ที่บ้านเลขที่ 52 ซอยอโศก" นักศึกษาก็จะเขียนเป็นประโยคภาษาอังกฤษว่า "He rests at 52 Soi Asoke." ซึ่งคำว่า "rests" แปลว่า "พัก" แต่ความหมายในภาษาอังกฤษต้องใช้คำว่า "lives" ส่วนความหมายของคำว่า "rest" จะเป็นอีกความหมายหนึ่งคือ "พักผ่อน" ทั้งนี้ นักศึกษามักจะคิดประโยคเป็นภาษาไทยก่อน แล้วจึงแปลเป็นประโยคภาษาอังกฤษ

4.2 ความสับสนของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

นักศึกษาได้เรียนคำภาษาอังกฤษที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาก เช่น คำ "learn" กับ "study" คำ "say" กับ "speak" คำ "make" กับ "do" ซึ่งคำเหล่านี้มีความหมายเหมือนกันมากก็จริง แต่จะใช้ในสถานการณ์หรือบริบทที่ต่างกัน เช่น "I do my homework." แต่ "I make a mistake" ซึ่ง "do" กับ "make" แปลเป็นคำไทยคือ "ทำ" เหมือนกันทั้งสองคำ ฉะนั้นข้อบกพร่องในลักษณะนี้ที่ปรากฏในการทดลองมีจำนวนมากพอสมควร

4.3 ขาดความรู้เกี่ยวกับภาษาสุภาพ

การเรียนภาษานั้น จำเป็นต้องเรียนเกี่ยวกับภาษาสุภาพของภาษาที่เรียนนั้นด้วย เช่น คนขายของมักจะทักลูกค้าว่า "คุณต้องการอะไรคะ" นักศึกษาจึงมักเขียนประโยคภาษาอังกฤษว่า "What do you want?" ถึงแม้ผู้ขายจะพูดด้วยสำเนียงที่อ่อนหวานก็ตาม ก็ารู้สึกเป็นการถามลูกค้าที่ค่อนข้างไม่สุภาพ และผิดหลักการพูดเชิญชวนลูกค้า ประโยคที่ควรพูดคือ "What can I do for you?" หรือ "May I help you?" เป็นต้น

4.4 การขาดความรู้ในการใช้สำนวนภาษาให้สอดคล้องกับบริบท

นักศึกษาได้เรียนรู้การเขียนประโยคที่ต้องการตามหลักไวยากรณ์ บางครั้งประโยคที่มีโครงสร้างที่ถูกต้องเท่านั้นยังไม่เพียงพอ ต้องดูความเหมาะสมของโครงสร้างไวยากรณ์ว่ามีความหมายเหมาะสมกับบริบทหรือไม่ เช่น ประโยค "Thailand is interesting because there is good weather." เป็นประโยคที่ต้องการตามหลักไวยากรณ์ทุกอย่าง แต่ไม่เหมาะสมกับบริบท ควรเป็นประโยค "Thailand is interesting because the weather is good."

5. ความแตกต่างในลักษณะของข้อบกพร่อง

แม้ข้อบกพร่องของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะแตกต่างกัน แต่ต่างกันไม่มากนัก จึงไม่สามารถกล่าวว่า แนวการสอนภาษาแบบใดดีกว่ากันอย่างชัดเจน ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

5.1 ระยะเวลา

การทดลองเพื่อการวิจัยครั้งนี้มีระยะสั้นเกินไปจนนักศึกษาไม่อาจจะพัฒนาการเขียนให้ดีขึ้นอย่างเด่นชัด หากจะมีการวิจัยในเชิงทดลองเช่นนี้ต่อไป ก็ควรจะใช้เวลาในการทดลองมากกว่านี้

5.2 ลักษณะของบทเรียน

การศึกษาครั้งนี้ถูกจำกัดโดยหลักการวิจัยในทางทดลองว่าบทเรียนระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองควรจะเป็นบทเรียนที่มีเนื้อหาเหมือนกัน แตกต่างกันเพียงวิธีสอนเท่านั้น เพื่อกำจัดตัวแปรอื่น ๆ นอกจากวิธีสอน จึงจะสามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่า วิธีสอนใดใน 2 วิธีที่มีผลทำให้เกิดข้อบกพร่องในการเขียนมากกว่ากัน ผู้ใดความเป็นจริงนั้นแนวการสอนทั้ง 2 แบบจะมีเนื้อหา และการจัดเนื้อหาวิชาแตกต่างกันไป ฉะนั้นเราจะมีการวิจัยในลักษณะต่อไป ควรจะทดลองใช้เนื้อหาวิชาที่แตกต่างกันด้วย

5.3 เทคนิควิธีในการสอน

นักศึกษากลุ่มทดลองยังไม่เคยชินกับการทำกิจกรรมภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Communicative Activities) ซึ่งจำเป็นต้องมีการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร (Interaction) เพื่อทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม ฉะนั้นนักศึกษากลุ่มทดลองจึงจำเป็นต้องใช้เวลาระยะหนึ่งเพื่อให้เกิดความเคยชินกับแนวการสอนที่ต่างไปจากแบบเดิม ผู้วิจัยคิดว่า ข้อนี้ อาจจะเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้แนวการสอนทั้งสองแบบมีผลทำให้ข้อบกพร่องของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด

6. ข้อสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้

แม้ผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องของทั้งสองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันมาก แต่ผู้วิจัยพอสังเกตเห็นความแตกต่างในด้านอื่น เช่น

6.1 นักศึกษากลุ่มทดลองมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนมากกว่ากลุ่มควบคุม

6.2 นักศึกษากลุ่มทดลองมีความมั่นใจในการพูด และการเขียนมากหลังจากได้เรียนบทเรียนที่ 3 ไปแล้ว

6.3 นักศึกษากลุ่มทดลองมีความพร้อมและความกล้าในการแสดงออกมากกว่ากลุ่มควบคุม

6.4 นักศึกษากลุ่มทดลองจะเรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่มักจะทำแบบฝึกหัดพร้อมกันทั้งชั้น หรือต่างคนต่างทำ

6.5 นักศึกษากลุ่มทดลองจะฝึกการเรียนรู้จากประสบการณ์ภายในกลุ่ม นักศึกษาเรียนด้วยตนเองโดยผู้สอนเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ และคอยให้คำปรึกษาเมื่อนักศึกษาต้องการเท่านั้น ส่วนกลุ่มควบคุมค่อนข้างเป็นการเรียนแบบรับจากผู้สอนฝ่ายเดียว

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอน

จากการค้นพบข้อบกพร่องของนักศึกษาในการเขียนเรียงความครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการเขียนเรียงความนั้นผู้เขียนต้องนำความสามารถในการใช้ภาษาหลายด้านมารวมกัน จึงมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนเรียงความในระดับครุศาสตรบัณฑิตดังต่อไปนี้

1. ด้านการใช้คำ

การเขียนเรียงความที่ดีและถูกต้องนั้น นักศึกษาต้องมีพื้นฐานภาษาที่ดีมาก่อน แต่ส่วนใหญ่มีพื้นฐานไม่เพียงพอ เช่น ด้านการใช้คำ แม้ศึกษาระดับครุศาสตรบัณฑิตได้ผ่านการเรียนรู้คำศัพท์มากมาย และคำศัพท์เหล่านั้นมีมากพอที่จะนำมาใช้เขียนเรียงความเพื่อสื่อความคิดได้อย่างดี แต่ตามที่ปรากฏจริงนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่สามารถนำเอาคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เรียนมาใช้เขียนหรือพูดได้ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะขาดการฝึกฝนให้รู้จักการนำศัพท์ที่ตนเรียนมาใช้ในการสื่อความหมาย นอกจากนี้ผู้สอนควรจะสอนคำศัพท์ในลักษณะของบริบทมากกว่าการสอนคำศัพท์เป็นคำ ๆ เพราะบางครั้งในบริบทที่ต่างกันจะเลือกใช้คำศัพท์ที่ต่างกัน เช่นในการเขียนจดหมายธุรกิจ จะใช้คำศัพท์ "refer to" เช่น "[I refer to your document 40603." แทนที่จะเขียนว่า "Thank you for your letter." อย่างในจดหมายส่วนตัว เป็นต้น การสอนศัพท์ในลักษณะของสำนวนการใช้ก็เป็นสิ่งจำเป็น เช่น ในภาษาไทยจะใช้คำว่า "เขาอ้วนเหมือนหมู" คำว่า "หมู" ในที่นี้จะแสดงถึงความน่ารักน่าเอ็นดู แต่ในภาษาอังกฤษ ถ้าใช้สำนวนว่า "He is like a pig." คำว่า "pig"

ในภาษาอังกฤษหมายความว่า เขาเป็นคนสกปรก มุมมาม และตื้อรัน ฉะนั้นถ้านักศึกษาจะใช้สำนวนที่มีความหมายในทางที่ดีแล้ว ก็ต้องเลือกใช้ศัพท์สำนวนใหม่ ข้อบกพร่องในการใช้คำของนักศึกษาส่วนหนึ่งเกิดจากการใช้คำศัพท์ที่ค้นหาได้จากพจนานุกรมภาษาไทยแปลเป็นภาษาอังกฤษ โดยไม่มีประโยคตัวอย่างประกอบ ฉะนั้นวิธีแก้ปัญหานี้ ผู้สอนควรฝึกให้นักศึกษาใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษแปลเป็นภาษาอังกฤษ หรือพจนานุกรมคำเหมือน แต่ต้องเป็นฉบับที่มีตัวอย่างประโยคการใช้คำศัพท์นั้นประกอบด้วย นอกจากนั้นผู้เรียนสามารถฝึกฝนการใช้คำศัพท์ด้วยตนเองโดยการอ่านภาษาอังกฤษในแหล่งต่าง ๆ เป็นประจำ นวกเห็นจากตำราเรียน

2. ด้านการใช้โครงสร้าง

ผู้สอนควรศึกษาแนวการสอนใหม่ ๆ การอธิบายเพียงกฎเกณฑ์ต่าง ๆ แล้วตั้งความหวังไว้ว่าผู้เรียนจะสามารถพูดและเขียนประโยคได้ถูกต้องนั้นย่อมเป็นไปได้ยากถ้าขาดการฝึกฝนใช้โครงสร้างที่เรียนมาในสถานการณ์จริงหรือจำลองก็ตาม และการฝึกนั้นต้องเป็นการฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมาย ไม่ใช่การฝึกโครงสร้างโดยไม่สนใจความหมายของประโยคนั้น ๆ เลย อนึ่งการเรียนโครงสร้างไม่จำเป็นต้องเริ่มต้นจากโครงสร้างที่ง่ายก่อน แต่ควรคำนึงถึงโครงสร้างที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตจริง เช่น การอ่านฉลากยา การสนทนากับนักท่องเที่ยว ภาษาที่ใช้ในการซื้อขาย และที่ใช้การบรรยายลักษณะของบุคคลหรือสิ่งของต่าง ๆ ได้ เป็นต้น

3. ด้านการใช้ข้อความต่อเนื่อง

ปัญหาการเชื่อมความให้ต่อเนื่องนั้น ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า การฝึกเชื่อมประโยคในระดับผู้เริ่มเรียนนั้นมักจะเป็นคำ and, but และ because เป็นส่วนมาก แต่ผู้เรียนในระดับสูงขึ้นมาจนถึงระดับมัธยมปลายหรือระดับอุดมศึกษา ก็ไม่มีการพัฒนาการให้ใช้คำเชื่อมหลากหลายได้ ทั้งที่การเรียนการสอนเกี่ยวกับการเชื่อมประโยคในแบบต่าง ๆ นอกเหนือจากคำดังกล่าวจะมีในหลักสูตร แต่ผู้เรียนขาดการฝึก การใช้คำเชื่อมใหม่ ๆ อย่างจริงจัง นอกจากคำเชื่อมแล้ว การใช้คำนาม คำสรรพนามและคำอื่น ๆ ในข้อความต่อเนื่องหรืออนุเจตเดียวกัน เช่น เมื่อกล่าวถึง "Mary" ต่อมาใช้คำสรรพนามที่จะใช้แทนคือ "she" เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์กันในข้อความ หรือเมื่อเล่าเรื่องเกี่ยวกับ "cats, dogs, birds" ต่อมาควรใช้คำว่า "animals" เพื่อแทนสัตว์ทั้ง 3 ชนิดดังกล่าวมาแล้ว

หรือถ้ามีใครพูดว่า "Do you want to go?" ผู้ฟังจะตอบว่า "Yes, I do." คำว่า "do" ในที่นี้จะหมายความว่า "want to go" ฉะนั้นความสัมพันธ์ระหว่างคำต่าง ๆ ในประโยคจึงมีความสำคัญมากที่จะทำให้ข้อความต่อเนื่อง ความเรียงที่คืบคลานต้องมีการใช้คำต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันอย่างถูกต้องและกลมกลืน ฉะนั้นการสอนข้อความต่อเนื่องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนการสอนภาษา ทั้งยังจะช่วยในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อีกด้วย

การสอนให้ผู้เรียนเขียนข้อความหรืออนุเจตอย่างกลมกลืนและถูกต้องนั้น ผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ให้ผู้เรียนเล่าเรื่องจากภาพถ่าย ๆ ภาพที่ต่อเนื่องเป็นเรื่องราว เล่าเรื่องในภาพยนตร์ เล่าเหตุการณ์หรือข่าวสารปัจจุบัน กิจกรรมเหล่านี้จะช่วยในด้านของความคิดที่จะนำมาเขียนได้ไม่สับสน และช่วยให้ผู้เรียนรู้จักคิดในเรื่องที่จะเขียนอย่างต่อเนื่องกัน

นอกจากนั้น การหาตัวอย่างการเขียนเรียงความเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ เพราะในชีวิตจริงของผู้เรียนนั้น อาจจะไม่ได้สนใจที่จะหาตัวอย่างการเขียนโดยตรง นอกจากในตำราเรียน ฉะนั้นผู้สอนจึงควรที่จะเสาะแสวงหาและสะสมบทความ หรือข้อเขียนที่ดีไว้เป็นตัวอย่างในการเขียนด้วย

4. ด้านการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสม

เจ้าของภาษาเป็นผู้ที่เหมาะสมจะสอนให้ผู้เรียนรู้จักใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์เหมาะกับกาลเทศะ และเหมาะกับบริบทนั้น สำหรับผู้สอนที่คนไทยและไม่ค่อยรู้จักวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาดี ย่อมรู้สึกลำบากใจที่จะแนะนำการสนทนา ภาษาที่มีระดับที่แตกต่างกันไปตามสภาพของสังคมของผู้ใช้ ดังนั้นผู้ส่งสารและผู้รับสารที่มีสัมพันธภาพต่างกันย่อมมีใช้ภาษาที่ต่างกัน เช่น จดหมายที่เพื่อนเขียนถึงกัน และนักเรียนเขียนถึงอาจารย์ ในเนื้อความอย่างเดียวกันจะใช้ภาษาที่ต่างกัน ภาษาที่ใช้ในจดหมายส่วนตัวและจดหมายธุรกิจก็ต่างกัน ในปัจจุบัน หนังสือและตำราที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นทบทวนและคู่มือครูเพื่อการเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ดังกล่าวนี้มีขายอยู่เป็นจำนวนมาก ตามท้องตลาด ฉะนั้นครูต้องใช้เวลาพิจารณาเพื่อเลือกใช้เล่มที่จะให้ความรู้ในด้านนี้แก่ผู้เรียนของตนให้มากที่สุด ทั้งต้องเสาะแสวงหาเทคนิควิธีที่จะเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนฝึกฝนใช้ภาษาที่เหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ การเรียนการสอนนั้นจึงจะบรรลุเป้าหมาย

5. การตรวจแก้ตามจุดประสงค์ในการเขียนเรียงความ

การเขียนเรียงความแต่ละครั้งควรจะมีจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าต้องการจะให้ เกิดผลประการใดแก่ผู้เรียน เช่นในการเขียนบรรยายบุคคล จุดประสงค์คือ ผู้เรียนสามารถใช้คำคุณศัพท์เพื่อบรรยายรูปร่างและลักษณะนิสัย และสามารถใช้โครงสร้างที่ไปกับคำคุณศัพท์นั้น ๆ ได้ เมื่อตรวจแก้ ผู้สอนก็ควรจะพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องแต่เฉพาะในขั้นนั้น ๆ ทั้งนี้ มีการวิจัยของหลายท่านที่ผลการวิจัยปรากฏตรงกันว่า การแก้ไขข้อบกพร่องทุกจุดไม่ช่วยให้ ผู้เรียนเขียนเรียงความดีขึ้นแต่อย่างใด

6. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต้น ๆ ควรใช้บทเรียนที่เน้นการฝึก กิจกรรมภาษาเพื่อสื่อความหมาย เพื่อฝึกการใช้ภาษาในการโต้ตอบ การบอกความคิดเห็น การเสนอแนะ และอื่น ๆ ที่จำเป็นในการสื่อสารในชีวิตจริง หรือเพื่อการเรียนรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ต่อไปภายหน้า กิจกรรมภาษามีได้หลายรูปแบบ เช่น การสนทนา การแสดงบทบาทสมมติ การถามตอบ การหาข้อมูลเพิ่มเติม ตัวอย่างเช่น ครูจะให้นักเรียนออกใบความรู้ 4 - 5 คน และให้แต่ละกลุ่มศึกษาแผนผังที่ตั้งของสถานที่ต่าง ๆ ภายหลังจากการฝึกให้นักเรียนรู้จักวิธีอธิบายการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งแล้ว ครูให้แต่ละกลุ่มช่วยกันอธิบายการเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง เช่น สมมุติให้นักเรียนยืนอยู่ที่หน้า ที่ว่าการไปรษณีย์ นักเรียนจะเดินไปที่ธนาคารได้อย่างไร เมื่อได้รับมอบคำสั่งแล้ว นักเรียนในกลุ่มก็จะช่วยกันอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ จนกระทั่งนักเรียนในกลุ่มทุกคนจะตกลงกันได้ว่า จะอธิบายให้ครูหรือนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ฟังได้อย่างไรบ้าง การฝึกการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมภาษา เพื่อสื่อความหมายเช่นนี้ จะทำให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม และรู้จักใช้ภาษาที่ เรียนในการสื่อสารได้ ปัญหาที่นักเรียนไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษจะหมดไป นอกจากนี้นักเรียนสามารถฝึกการเขียนเรียงความได้อีก ภายหลังจากการทำกิจกรรมภาษาทุกครั้ง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรทำวิจัยการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่เหมาะสมในการเขียน เรียงความภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเขียนจดหมายถึงเพื่อน การเขียนจดหมายถึงครู และการเขียนจดหมายธุรกิจ เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษาภายหลังการสอนแบบมีกิจกรรมภาษาที่มีงานประกอบ (task – based activity)
3. ควรจะศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความที่มีลักษณะการแปลคำหรือโครงสร้างจากภาษาไทย
4. ควรจะศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ อันเนื่องมาจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กุสุมา มนะสุนทร ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 ใน
ระดับมหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 140 หน้า
อัครสำเนา
- เจดีย์วศรี จิรสิทธิ์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดจากบทเรียน
ซึ่งยึดหลักการจัดเนื้อหาวิชาตามแนว Functional Notional Based Syllabus
กับบทเรียนซึ่งยึดหลักการจัดเนื้อหาวิชาตามแนว Structural-Based Syllabus.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 88 หน้า
อัครสำเนา
- ถาวร สุธงกษ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครู
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ของวิทยาลัยครูสามแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 70 หน้า
อัครสำเนา
- นภาพร ทรัพย์ทวีผลบุญ การศึกษานักพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยใน
สถาบันฝึกหัดครู ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2520, 79 หน้า อัครสำเนา
- ผจงกาญจน์ ท้าวทอง องค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเร็วของ
นักศึกษาฝึกหัดครู ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 107 หน้า
อัครสำเนา
- แม่นี่มาศ ลีลสัตยกุล การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษแบบโครงสร้างกับ
แบบสถานการณ์ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ห้า ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 82 หน้า อัครสำเนา
- สามัญศึกษา, กรม หน่วยงานพิเศษ จุลสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษา อพศ.
2519, 35 หน้า

สุไร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน ประมวลศิลป์ 2525,
220 หน้า

สุไร แฉล้ม ความสามารถในการอ่านและเขียนของนิสิตและนักศึกษาครู วิชาเอกภาษา
อังกฤษในมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยครู ปริญญาพันธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ ประสานมิตร 2522, 40 หน้า อัดสำเนา

Alexander, L.G. "Materials design : Issues for the 1980's A European Point of View" in The Second Language Classroom : Direction for the 1980's. p. 247 - 265 London, Oxford University Press, 1981.

Allen, J.P.B., and H.G. Widdowson. "Teaching the Communicative Use of English" in The Communicative Approach to Language Teaching. p. 136 London, Morrison and Gibb, 1979.

Arapoff, Nancy. "Writing : A Thinking Process" in The Art of TESOL : Selected Article from the English Teaching Forum. Part Two. p. 233 - 237, Washington D.C., 1979

Biard, Ruth C. "A Survey of F" The Journal of Education 1963.

Boonthavi, Panee. An Error / University Students with Judge SEAMEQ Regional English Language C

Bright, J.A. Teaching of English as a Second Longman Group, 1970, 119.

Brown, Douglas. "Affective Factors in Second Language" in The Second Language Classroom : Direction for the p. 113 - 129, London, Oxford University Press, 1981.

Brudhiprabha, Prapart. Error Analysis : A Psycholinguistic of Thai English Composition. Master's Thesis McGill Uni' 1972. 76 p. Typed

Burt, Marina K., and Carol Kiparsky. The Gooficon : A r ir Manual for English. Rowley, Mass. Newberry House' ishers. 1972. 121 p.

Burt, Marina K. Error Analysis in the Adult EFL Classroom," TESOL Quarterly. 9 : 53 - 63 September, 1975.

- Charas, Ubol. An Error Analysis of English Composition of First Year Students at Prince of Songkhla University Thailand. SEAMEO Regional Language Center, Singapore, 1981. 126 p.
- Chomsky, Noam. Aspects of Theory of Syntax. Cambridge, M.I.T., 1965. 415 p.
- ✓Corder, Pit S. "The Significance of Learner's Errors," International Review of Applied Linguistics. 5 : 161 - 170, January, 1967.
- _____. Introducing Applied Linguistics. Harmondsworth, Penguin, 1973. 392 p.
- _____. "Error Analysis" in Techniques in Applied Linguistics. p. 122 - 154 London, Oxford University Press, 1974.
- Derrick, June. Teaching English to Immigrants. London, Longman, 1966, 235 p.
- Dobson, Julia. "The Notional Syllabus : Theory and Practice," English Teaching Forum. 17/2 : 5 - 6 April, 1979.
- Finocchiaro, Mary. "The Functional - Notional Syllabus," English Teaching Forum. 17/2 : 12 - 13 April, 1979.
- Fisher, John Charles. "The Application of Linguistic Description and Oral Pattern Practice in Remedial English Composition," Dissertation Abstracts. 23 : 3363, March, 1963.
- ✓George, H.V. Common Errors in Language Learning. Rowley, Mass. Newbury House, 1972. 341 p.
- Heaton, J.B. Writing English Language Tests. London, Longman, 1975, 236 p.
- ✓Hendrickson, James M. "Error Analysis and Selective Correction in the Adult ESL Classroom : An Experiment," in ERIC. p. 54-56 : Center for Applied Linguistics, Arlington, 1977.
- Hymes, Del. "Models of Interaction of Language and Social Life," in Directions in Sociolinguistics : The Ethnography of Communication. p. 101 - 102, New York : Holt, Rinehart and Winston, 1972.
- Hyndman, Roger. "Some Factor Related to the Writing Performance of the 10th Grade Students," Dissertation Abstracts. 30 : 1468 - A, October, 1969.
- Jenks, Frederick L. "Learners' Needs and the Selection of Compatible Materials," in The Second Language Classroom : Directions for the 1980's. p. 213 - 226, London, Oxford University Press, 1981.

- ✓ Krashen, Stephen D. Second Language Acquisition and Second Language Learning. Oxford, Pergamon Institute of English, 1981. 151 p.
- Loften, Grimmer Faye. "The Effect of and Experiment Program in Written Composition or the Writing of Second Grade Students," Dissertation Abstracts. 31 : 3666 - A, April, 1970.
- Long and Nation. Writing Power : An Advanced Functional Writing Course. Singapore, Longman, The Print House (Pte) Ltd., 1983. 91 p.
- Munby John. Communicative Syllabus Design : Principles and Problems. Singapore, SEAMEO Regional Language Centre, 1983. 38 p.
- O'Hare, Frank. "The Effect of Sentence Combing Practice not Dependent on the Formal Knowledge of a Grammar or the Writing of Seventh Grades," Dissertation Abstracts. 32 : 6387 - A, October, 1972.
- Osburn, Curtis Randall. "A Study of Selected Usage Errors in the Written Expression of Boys and Girls in Grade Three Through Six," Dissertation Abstracts. 27 : 1295 - A, November, 1966.
- Phinit - Aksorn, Vinit. Modern Language Testing : Testing English as Second Language. Thammasat University Press, 1976. 211 p.
- Pongsurapipat, Siriporn. Syllabus Design For CULI's English for Academic Purpose Programme. Singapore, SEAMEO Regional Language Centre, 1983. 25 p.
- Quirk, Randolph. "English Language and Structural Approach," in The Teaching of English. p. 6 - 10, Oxford University Press, 1959.
- Ramsey, Andrew Boggs. "The Relationship of Speech Training to Written English of Selected Sixth Grade Negro Students," Dissertation Abstracts. 31 : 3076 - A, December, 1970.
- Richards, Jack C. "Error Analysis and Second Language Strategies" in New Front In Second Language Learning. p. 32 - 51, Rowley, Mass., Newbury House Publishers, 1978.
- _____ "Communicativeneeds in Foreign Language Learning," ELT Journal. 37 : 111 - 119, April, 1983.
- Salimbene, Suzanne. "From Structurally Based to Functionally Based Approaches to Language Teaching," English Teaching Forum. Vol. 21 : 2 - 7, January, 1983.
- / Selinker, L. "Interlanguage" in Error Analysis. p. 35, Singapore. Singapore Offset Printing, 1977.

- Smithies, Michael and Susanne Holzknecht. "Errors in Papua New Guinea Written English at the Tertiary Level," RELC Journal, 12 : 24 - 29, December, 1981.
- Van Ek, J.A. The Threshold Level For Modern Language Learning In Schools. Strasbourg, Council of Europe, 1976. 165 p.
- /Walker, John L. "Opinions of University Students about Language Teaching," Foreign Language Annals. 7 : 102 - 105, 1973.
- Wardhaugh, Ronald. "Ability in Writing Composition and Transformational Grammar," The Journal of Educational Research. 12 : 72 - 80, January, 1967.
- /Westphal, Patricia B. "Communicative Competence Even for the Non-major," in Teaching for Communication in Foreign Language Classroom. p. 33 - 44. Skokie, Ill, National Textbook, 1976.
- Widdowson, H.G. Teaching English as Communication. London Oxford University Press, 1976, 168 p.
- Widdowson, H.G. and Christopher J. Brumfit. "Issues in Second Land Language Syllabus Design," in The Second Language Classroom : Direction for the 1980's. p. 199 - 209, London, Oxford University Press, 1981.
- Wilkins, D.A. "Grammatical, Situational and Notional Syllabuses," in The Communicative Approach to Language Teaching. p. 194 - 181, London, Oxford University Press, 1972.
- _____. Notional Syllabus. London, Oxford University Press, 1976. 92 p.
- Willcott, Paul Joseph. "An Analysis of the Written English as Native Speakers of Arabic as Found in American History Final Examinations Given at the University of Texas a Austin," Dissertation Abstracts. 34 : 755 - A, August, 1973.
- /Wingfield, R.J. "Five Ways of Dealing With Errors in Written Compositions," English Language Teaching Journal. 29 : 311-313, April, 1975.

การผนวก

ภาคผนวก ก
บทเรียนของกลุ่มทดลอง

บทเรียนของกลุ่มทดลอง

บทที่ 1   การเขียนจดหมายเพื่อแสดงการต้อนรับและเชื้อเชิญ   (Written Greetings)

จุดมุ่งหมาย   เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถเขียนจดหมายตามทฤษฏี แจกข่าวสารส่วนตัว และเชื้อเชิญ

- สื่อการสอน   1. ตัวอย่างจดหมายส่วนตัว
2. บัตรอวยพรในเทศกาลต่าง ๆ

วิธีสอนและกิจกรรม

1. นักศึกษา ศึกษาการเขียนในบัตรอวยพร ต่อไปนี้
- ตัวอย่าง 1

Hope all goes well with you. While England has its problems currently, I am on the whole enjoying life in the old country. Do get in touch if you have a chance when you are over here. Richard	CHRISTMAS GREETINGS and BEST WISHES for the NEW YEAR 140 London Road Holybourne Alton, Hants (tel: Alton 86-345)

ตัวอย่างที่ 2

" Hope you are well and surviving our economic depression.
I can only tell you that things are worse than you

must read about. Take your time before coming back!

We're well and hoping to reach 1982 without too much scars -

1981 is survival year. If you're over in U.K. next year

do give us a call,

ตัวอย่างที่ 3

Dear Michael,

Ellen visited Brian recently and stayed with us for one night on her return. She looks well. We are visiting New Zealand over Christmas. I am hoping to visit Indonesia and Malaysia without the family in January, and to visit Bangkok arriving Friday January 16 departing Sunday January 18. If convenient I would like to stay with you, but if not there is no problem of staying in a hotel. I will confirm dates and details nearer the time.

Love,

John

2. นักศึกษาสังเกตรูปแบบของการเขียนจดหมายส่วนตัวในตัวอย่าง ซึ่งเป็นจดหมายเขียนถึงเพื่อน
ที่รู้จักกันเคยกันอย่างดี แต่อาจเป็นจดหมายถึงเพื่อนที่ไม่สนิท หรือเขียนถึงผู้ใหญ่ การเขียนคำ
ขึ้นต้น (Greeting) และคำลงท้าย (Complementary Close) จะเขียนแตกต่างกันไป
นักศึกษาสมควรศึกษาหาว่าเป็นใคร ที่จะเขียนจดหมายถึงใคร ควรเขียนคำขึ้นต้นคำลงท้ายอย่าง
ไร จึงจะเหมาะสม ผู้สอนจะช่วยเขียนสิ่งที่นักศึกษาเสนอบนกระดานคำเพื่อให้นักศึกษาทุกคน
พิจารณาว่าถูกต้องหรือไม่ ผู้สอนจะสรุปเพื่อความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

3. โครงสร้าง

ประโยค 'if clause' จากตัวอย่างจดหมาย

- Do get in touch if you have a chance.
- If you're over in the U.K. next year, do give us a call.

นักศึกษาเติมประโยค 'if clause' ในประโยคต่อไปนี้

- 1) Write to us if .....
- 2) Send a copy of your latest book if .....
- 3) Give my love to John if .....
- 4) Tell Ellen to write to us if .....
- 5) Come and stay with us if .....

4. ก. แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่มสมมติเป็นบุคคลหนึ่งเขียนจดหมายถึงอีกบุคคลหนึ่งดังนี้

กลุ่มที่ 1	เพื่อนสนิทเขียนจดหมายถึงเพื่อนสนิท
กลุ่มที่ 2	ลูกศิษย์เขียนถึงอาจารย์
กลุ่มที่ 3	พ่อเขียนถึงลูก
กลุ่มที่ 4	เพื่อนที่เพิ่งจะรู้จักเขียนจดหมายถึงกัน

เมื่อแต่ละกลุ่มเขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ตัวแทนกลุ่มอ่านจดหมายของกลุ่มตนเอง สมาชิกของอีกกลุ่มหนึ่งฟัง กลุ่มที่ฟังแล้วจะต้องช่วยกันตอบจดหมายของกลุ่มที่อ่านจดหมายให้ฟัง เช่น กลุ่มที่ 2 สมมติตนเองเป็นลูกศิษย์ เขียนจดหมายถึงอาจารย์ เมื่อเขียนเสร็จแล้วตัวแทนกลุ่มจะอ่านจดหมายให้กลุ่มที่ 3 ฟัง กลุ่มที่ 3 เมื่อฟังแล้วจะเริ่มลงมือช่วยกันเขียนจดหมายตอบจดหมายของกลุ่มที่ 3 กลุ่มอื่นก็จะทำกิจกรรมในลักษณะนี้เช่นเดียวกัน

ข. แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 - 5 คน ช่วยกันทำบัตรอวยพรเนื่องในเทศกาลต่าง ๆ กลุ่มละ 1 แผ่น กลุ่มที่ 1 เขียนถึงเพื่อนสนิท กลุ่มที่ 2 เขียนถึงผู้ปกครอง กลุ่มที่ 3 เขียนถึงผู้บังคับบัญชา กลุ่มที่ 4 เขียนถึงเพื่อนที่เพิ่งรู้จักกัน กลุ่มที่ 5 เขียนถึงครู คำนึงถึงของบัตรอวยพรจะวางไว้ เพื่อเขียนข้อความหรือจดหมายสั้น ๆ เพื่อถามทุกข์สุข แจ่มขวางคราวของตนเองหรือของเพื่อน ๆ และเชิญให้ผู้รับบัตรอวยพรมาเยี่ยมตนตามโอกาสเมื่อทุกกลุ่มเขียนเสร็จแล้ว แลกกันอ่านและตรวจแก้

5. ให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนจดหมายถึงเพื่อนสนิทคนหนึ่ง มีเนื้อหาจดหมายดังนี้

- (1) ขาวคราวทั่วไป
- (2) เรื่องราวเกี่ยวกับผู้เขียนเอง
- (3) ถามถึงโอกาสที่จะพบกันอีก

บทที่ 2

การเขียนจดหมายร้องเรียน (Letter of Complaint)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักศึกษาสามารถเขียนจดหมายธุรกิจ แบบจดหมายร้องเรียน
สื่อการสอน ตัวอย่างจดหมายร้องเรียน

วิธีสอนและกิจกรรม

1. ให้นักศึกษาอ่านจดหมายและศึกษารูปแบบการเขียนจดหมายร้องเรียนต่อไปนี้

19 Soi Ruam Chit
Sukhumvit Road
November 25, 1983

The manager
Central Department Store
Silom Road
Bangkok

Dear Sir,

Under separate cover I am enclosing a pair of double sheets that I ordered at your store on Tuesday, March 3, 1983. When they were delivered to my house the next day, I discovered that one of them had a large tear in it.

As I am expecting some guests early next week and therefore need some new sheets urgently, I will be grateful if you will either replace these defective ones or else refund the full price that I paid for them. I enclose a copy of the receipt that I had with the sheets.

Incidentally, although I had ordered pink sheets, the ones you sent me were blue. Please, therefore make sure that the replacements I hope you will send me are pink.

Yours faithfully,
Anne Hart
(Mrs) Anne Hart

หลังจากนักศึกษาอ่านจบแล้ว ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

- 1) What does the first paragraph say?
- 2) What does the second paragraph say?
- 3) What does the third paragraph say?

จากคำตอบของนักศึกษา ผู้สอนให้นักศึกษาช่วยกันสรุปว่าการเขียนจดหมายแบบนี้จะต้องมีสาระสำคัญที่ต้องเขียนอะไรบ้าง นักศึกษาอาจสรุปได้ดังนี้

- (1) การเขียนเกี่ยวกับสภาพของที่เสียหายหรือผิดพลาด ที่ส่งมาจากบริษัท
- (2) ความเสียหายที่ผู้รับได้หรืออาจได้รับจากความผิดพลาดของบริษัท
- (3) การเรียกร้องให้เจ้าของบริษัทแก้ไขหรือชดเชยตามสมควร

2. เขียนจดหมายร้องเรียน เป็นจดหมายที่มีแบบแผน รูปแบบการเขียนแตกต่างจากการเขียนจดหมายส่วนตัวให้นักศึกษาอภิปรายถึงความแตกต่างของจดหมายในบทเรียนที่ 1 กับบทเรียนที่ 2 ภาษาที่ใช้ในจดหมายร้องเรียนควรจะแสดงความรู้สึก และภาษาแบบแผน (formal) ดังเช่นตัวอย่างประโยคในจดหมายร้องเรียนต่อไปนี้

→ When they were delivered to my house the next day, I discovered that one of the shirts had a large tear in it.

→ I will be grateful if you will replace these defective ones.

→ It is with great regret that we have to complain that the chairs you sent to me had different colour.

- We hope that you will take urgent action to remedy the situation.

ให้นักศึกษา สมมติว่า ชื่อของจากรานคาและชาร์ค ต้องเขียนจดหมายไป
ร้องเรียน เติมช่องว่างต่อไปนี้ โดยใช้ประโยคที่สุภาพของตน

- When ..... were delivered to my ..... house on ....., I discovered that .....

- It is with great regret that we have to complain about .....

- I will be grateful if you .....
.....

3. แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน สมาชิกในกลุ่มจะผลัดกันเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เคยไปโรงเรียนร้านค้า หรือห้างสรรพสินค้า เพราะสินค้าที่ซื้อไปชำรุด โดยมิใช่ความผิดของผู้ซื้อ จงเล่าเหตุที่เกิดขึ้นอย่างละเอียดเท่าที่จะสามารถทำให้ผู้ฟังเห็นคล้อยตามไปด้วย เมื่อผลัดกันเล่าเรียบร้อยแล้ว สมาชิกในกลุ่มตกลงกันว่า จะเอาเรื่องใดของสมาชิกในกลุ่มมาเขียนลงในกระดาษเพื่อให้สมาชิกที่เป็นตัวแทน ไปเล่าให้สมาชิกในกลุ่มหนึ่งฟัง

4. กลุ่มต่าง ๆ ในข้อ 3 จะรับบัตรคำสั่งจากผู้สอนกลุ่มละ 1 บัตร

บัตรคำสั่งที่ 1

"You bought a shirt (when; where; how much did you pay?)
There is a tear in it. You complain to the company/
store and say what you expect them to do."

บัตรคำสั่งที่ 2

"You ordered and paid for a chair (when; where; how
much did you pay?) You found out that one leg of the
chair is shorter than the others when it was delivered
to your house. You want the company to change a new
one."

บัตรคำสั่งที่ 3

"You have received a bill from the Electricity Authority
for 2,500 baht for two months. This figure is more
than twice as much as you usually pay for this period
of time. You are sure it is incorrect. You have read
the meter and know that you did not use so much electri-
city. You complain, and do not intend to pay the bill."

"You bought a 'National' brand electric coffee pot (when; where; how much; did you pay?) It is defective (what is the matter with it?) The shop where you bought it is in another province, and it is impossible for you to go there. You complain to the company or the department store and say what you expect them to do."

สมาชิกในแต่ละกลุ่มอ่านบัตรคำเสร็จแล้ว จะช่วยกันเขียนจดหมายร้องเรียน ตามบัตรคำสั่งของแต่ละบัตร

เมื่อกลุ่มใดเขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะส่งให้กลุ่มถัดไปอ่านและตรวจแก้ และสุดท้ายกลุ่มที่ตรวจแก้ จะส่งไปยังอาจารย์ เพื่อขอคำแนะนำต่อไป

5. กำหนดหัวข้อให้นักศึกษาทุกคนเขียนจดหมายร้องเรียนต่อร้านขายหนังสือ สมมติว่านักศึกษาได้สั่งซื้อหนังสือหอออกวางตลาดเล่มล่าสุดของ James Parry แต่ปรากฏว่าร้านขายหนังสือส่งหนังสือเล่มเก่าของ James Parry มาให้ ซึ่งนักศึกษามีหนังสือเล่มดังกล่าวแล้ว แต่อาจจะเป็นความผิดของนักศึกษาที่ไม่ได้แจ้งชื่อหนังสือไปด้วย ฉะนั้นนักศึกษาจึงเขียนจดหมายขอเปลี่ยนเป็นเล่มใหม่พร้อมกับแนบหนังสือเล่มเก่ากลับคืนไปด้วย

บทที่ 3 การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักศึกษาสามารถเขียนบรรยายบุคคลได้

- สื่อการสอน
1. ตัวอย่างการเขียนบรรยายลักษณะบุคคล
  2. รูปภาพ

วิธีสอนและกิจกรรม

1. ให้นักศึกษาฝึกกับบรรยายลักษณะของเพื่อนร่วมชั้น ด้วยประโยคง่าย ๆ เช่น

- Somchai is a serious man.
- Panit is a happy little man.
- When I am with Panit, she always makes me laugh.

2. การเขียนบรรยายลักษณะบุคคล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

" ..... He was a gay, jolly little man, who took nothing very solemnly, and he was constantly laughing. He made her laugh too. He found life an amusing rather than a serious business, and he had a charming smile. When she was with him, she felt happy and good tempered. And the deep affection which she saw in those merry, blue eyes of his touched her. It was very satisfactory to be loved like that. Once, sitting on his knees, during their honeymoon, she had taken his face in her hands and said to him: 'You're an ugly little fat man, Guy, but you've got charm. I can't help loving you.' "

จากตัวอย่าง 1 โพนิกศึกษาช่วยกันวิเคราะห์การบรรยายลักษณะของบุคคลว่า

มี 2 ลักษณะ คือ

1) Physical feature การบอกลักษณะรูปร่าง สัดส่วน และลักษณะอื่น ๆ ที่เห็นได้ จับต้องได้ เช่น little, small, fat, short เป็นต้น

2) Character feature การบอกลักษณะนิสัย อารมณ์ และลักษณะอื่นที่เป็นนามธรรม เช่น gay, jolly, serious, happy เป็นต้น

ตัวอย่าง 2

"He is one of the original seven British Airways Concorde pilots, and only the week before he has taken Mr

Callaghan to Washington to meet President Carter. He is Central Casting's senior airline captain, 47, grey, firm of jaw, calm of voice, with a lean athletic build. He earns more than £ 16,000 a year. He has four children, a pretty wife, a spacious house, and an 11-year-old Renault 16, which he now gets into to drive to Heathrow."

3. ให้นักศึกษาแต่งประโยคจากรูปต่าง ๆ ดังนี้

ภาพชุดที่ 1

- 1) (รูปคนกำลังยิ้มอย่างมีความสุข)
นักศึกษา : He was a happy man.
- 2) (รูปคนกำลังตั้งใจอ่านหนังสืออย่างจริงจัง)
- 3) (รูปคนเล่นกีฬา)
- 4) (รูป คนกำลังเดินร่าเริงอย่างสนุกสนาน)
- 5) (คนงานกำลังทำงานอย่างเอาเรื่องเอาจัง)

ภาพชุดที่ 2

- 1) (รูป 2 คนอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข)
นักศึกษา : When she was with him, she felt happy.
- 2) (รูป 2 คนกำลังทะเลาะกัน)
- 3) (รูป พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน กำลังต้อนรับผู้โดยสาร)
- 4) (รูปนักศึกษาพูดกับเพื่อนที่นั่งนอนโต๊ะ)
- 5) (ครูกำลังสอนขณะที่เด็กกำลังหลับอยู่ในชั้นเรียน)

ประโยคให้นักศึกษาแต่งจากรูปนั้น อาจจะมีคำแตกต่างกันไป แต่โครงสร้างประโยคต้องถูกต้อง เช่น แทนที่จะเป็น 'He was a happy man.' อาจจะเขียนว่า 'He was a pleasant man.' เป็นต้น

ผู้สอนให้นักศึกษาอ่านตัวอย่าง 1 และ 2 แล้วให้นักศึกษา ช่วยกันเติมคำบรรยาย
ลักษณะบุคคลจากเรื่องในตัวอย่าง ลงในตารางบนกระดานดำ ดังต่อไปนี้

Physical Feature	Character Feature
little	gay
blue-eyes	jolly
fat	solemnly
ugly	merry
etc.	happy
	always laughing
	etc.

ผู้สอนให้นักศึกษาฝึกแต่งประโยคจากคำบนกระดานด้วยปากเปล่า เมื่อฝึกพูด
จนคล่องดีแล้ว ผู้สอนจะให้นักศึกษา เขียนบรรยายลักษณะของบุคคลหนึ่ง โดยใช้คำบนกระดาน
และเพิ่มเติมคำอื่น ๆ บ้าง และใช้ประโยคที่ฝึกปากเปล่าแล้ว แต่ให้นักศึกษาเขียนเป็นความ
เรียงโดยมี คำเชื่อม ระหว่างประโยค

4. แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แต่ละกลุ่มจะเลือกบรรยายคนใดคนหนึ่งบนชั้นเรียน
โดยไม่ระบุชื่อของกันนั้น เมื่อสมาชิกในกลุ่มเขียนบรรยายเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตัวแทนกลุ่ม
จะออกไปอ่านการเขียนบรรยายของกลุ่มนั้น หน้าชั้น เพื่อให้อีกกลุ่มอื่น ๆ หายวาทนที่ชาวถึง
นั้นคือใคร

5. ให้นักศึกษาเลือกบรรยายบุคคลใดบุคคลหนึ่งในหัวข้อต่อไปนี้

- เพื่อนสนิทของนักศึกษา
- ขวาคคนใดคนหนึ่งนักศึกษาเคารพรัก
- บุคคลที่นักศึกษาชื่นชอบ
- บุคคลที่นักศึกษาไม่ชอบ

บทที่ 4 การเล่าเรื่อง (Narrative: Telling a Story)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักศึกษาสามารถเล่าเรื่องหรือเล่าเหตุการณ์ผ่านมาได้อย่างต่อเนื่อง และสามารถใช้ภาษาในการเล่าเรื่องได้อย่างเหมาะสม

- สื่อการสอน
1. ตัวอย่างการเขียนการเล่าเรื่อง
  2. รูปภาพ

วิธีสอนและกิจกรรม

1. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างการเขียนเล่าเรื่อง 3 แบบ ดังต่อไปนี้

แบบที่ 1 การเล่าเรื่องในหนังสือพิมพ์ (Newspaper)

"Three who lost the big city struggle"

One of the thousands of families who have fled their drought-stricken villages to seek work in Bangkok gave up the struggle yesterday. After two desperate days trying to scrape a living on the streets of the capital, they collapsed, starving, outside a major office building.

"We are not beggars, we want to work," said 45-year-old Surin Bunkit as a passing youth offered them 10 baht. But with an empty stomach, not a satang to his wife, and a fever-ridden daughter, he took the money.

A girl offered 20 baht and a Post reporter did likewise. Before using the money to buy train tickets home to his native village in Sena District, Ayutthaya, Surin told the story of how he gambled the family's last 100 baht on trying to make it in the big city, but found the odds against him too great.

Farmer Surin, his wife and small daughter fled the drought in their village and arrived, like so many others, at

Hua Lampong railway station.

Many of the new arrivals sit around the station area all day, hoping to be approached by prospective employers. But Surin had managed to make a little money selling balloons in Ayutthaya for years, and he immediately spent the 100 baht the family had brought on balloons. In rich Bangkok, surely he could expect to sell enough to keep the family fed?

For a whole day, in baking heat, Surin walked between Hua Lampong and Klong Toey, offering balloons to passers-by. He sold 10 baht worth.

He gave that to his wife to keep, but pangs of hunger overcame initial determination to save the money, and they bought some rice to eat before falling asleep, still hungry, on a pedestrian overpass Thursday night.

Yesterday morning they started the trek back from Klong Toey towards the station, still trying to sell the balloons. But heat and hunger overcame them and they collapsed in front of the U-Chuliang Building.

Gratefully accepting the money donated by passers-by, Surin announced that he and his family were giving up their attempt to make it in Bangkok.

"I've had enough; I'm going home. At least there we have relatives and neighbours. Here we have nobody," he said.

Slowly, his two bamboo baskets loaded with a few possessions balanced over his shoulder, Surin led his family towards the railway station and home.

ตอนที่ 2 การเล่าเรื่องที่ใช้แบบบรรยาย (Narrative)

"On a hot morning towards the end of May, Surin Bunkit, a poor family from the Sena District of Ayutthaya Province, closed the door of his hut for what he hoped was the last time, and began the long walk to the nearest railway station, a few kilometers distant. With him was his wife and small daughter who, though thin, without shoes, and with only the worn piece of material she was then wearing to cover her, was as yet unaware of the troubles which the family faced, and had still to face. For weeks and weeks they had been waiting, waiting for the rains which would enable them to plant the rice, to work and to earn. But the land had become dust and the rains did not come. The small reserves from last year's harvest had dwindled, and with months to go before there was a reasonable hope of earning more there was still no rain, and the hot wind blew the dust from the fields through the open windows of the house.

With just 100 baht left, Surin had decided the previous day that further waiting was useless. There was nothing to do but try to find work in the big city, over 100 kilometers away. He had never before been further than the provincial town, and had hoped that he may visit the city some day. But this was not an ordinary visit. This was a visit of necessity, to find work, to get food, simply to live. Surely a man who had worked hard all his life, from the time he could first walk or sit on a buffalo, had the right to enough rice and food to feed his wife and daughter? .....

แบบที่ 3 การเล่าเรื่องแบบมีทัศนภาพ

"I saw something this morning that makes me proud of ambitious youngsters. I was walking along the street when a young boy's shrill voice called, 'Ninety-seven--ninety-eight--ninety-nine--one hundred! Yes, mister, that's you. You get a free shoeshine!'"

"In another minute the boy was industriously polishing my shoes. What is this?" "I asked.

"Today's my birthday," the boy said, "and every hundredth person get a free shine."

"Naturally, I insisted on tipping him a quarter, walked on, and suddenly came face to face with a grinning policeman, 'Everyday is his birthday,' he explained. 'He does more business than all the other shoeshine boys put together.'"

"From a distance, I heard, 'Ninety-seven--ninety-eight...' "

ให้นักศึกษาเปรียบเทียบการเขียนเล่าเรื่องแบบที่ 1 (Newspaper) และแบบที่ 2 (Narrative) ว่า แตกต่างกันอย่างไร

- The newspaper account gives the man's age. Why?

The narrative does not.

- The newspaper account uses some direct speech. Who is the man talking to?

- The newspaper account uses the phrase 'Surin told the story ...' To whom did Surin tell the story?

- Which version gives more detail? Why?

- Which version is more emotional? For example,

compare 'drought-stricken villages' in the newspaper account with the corresponding words, which also describe drought, in the narrative. Are there any other words which have the same sort of effect as 'drought-stricken'?

- Can you suggest any other way in which the two accounts are different?

2. ไ้ให้นักศึกษาสังเกตการใช้กริยาในการเล่าเรื่อง มักจะเป็นกริยาอดีตกาล ดังตัวอย่าง

- They collapsed outside an office building.
- They arrived at Hua Lampong railway station.
- Yesterday morning they started walking back from Klong

Toey towards the station.

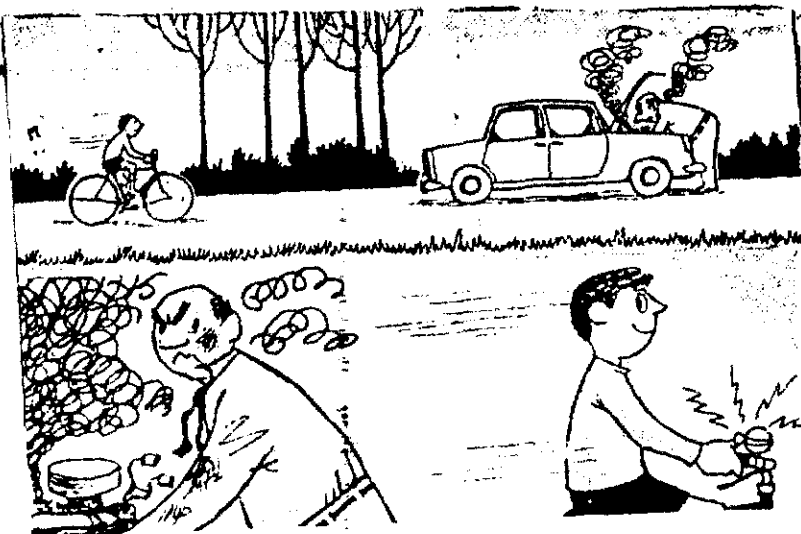
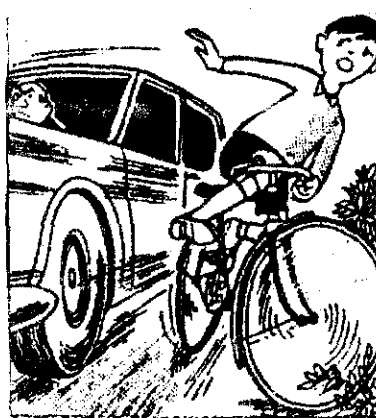
- Surin led his family towards the railway station and home.

ให้นักศึกษาแต่ละคน เล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวัน หรือในอดีต คนละ

3 - 4 ประโยค ตัวอย่างเช่น

นักศึกษา ก: I saw a car accident yesterday. The driver was killed instantly. His wife was seriously wounded. ....

3. เบบงนักศึกษาก่อเป็นกลุ่ม ๆ ละ 6 คน ผู้สอนแจกภาพเกสรมาชิกของแต่ละกลุ่มคนละ 1 ภาพ
ทั้งหมดมี 6 ภาพ ต่อไป

เมื่อสมาชิกได้แผนภาพแล้ว จะผลิตกันบรรยายภาพของตน เป็นภาษาอังกฤษ ให้เพื่อนในกลุ่มฟัง โดยที่เพื่อน ๆ จะไม่เห็นภาพนั้น เมื่อบรรยายจนครบทุกคนแล้ว สมาชิกจะตกลงกันว่าภาพของใครควรจะเป็นภาพที่ 1 หรือ 2 จนถึงภาพที่ 6 ต้องเรียงลำดับให้เห็นเรื่องราวต่อเนื่องอย่างมีเหตุผล เมื่อสมาชิกทุกคนตกลงกันได้แล้วจะให้ตัวแทนกลุ่มออกมาเล่าให้สมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ฟัง

"A boy is riding a bicycle. A (motor) car is running very fast behind him. .... "

4. โน้ตศึกษาทุกคนในชั้นเรียนช่วยกันเล่าเรื่องในภาพ โดยผู้สอนจะช่วยเขียนบนกระดานคำขึ้นต้นประโยคให้ดังนี้

"Last Sunday morning John rode his bicycle to visit his friend in the country. .... "

5. โน้ตศึกษาเขียนเรื่องจากภาพต่อไปนี้

บทที่ 5   การเขียนรายงาน (Writing a Report)

- จุดมุ่งหมาย   เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเขียนรายงานเหตุการณ์ที่ผ่านมาเพื่อเสนอข้อเท็จจริง
- สื่อการสอน   1. ตัวอย่างการเขียนรายงาน
2. รูปภาพ

วิธีสอนและกิจกรรม

1. นักศึกษาอ่านตัวอย่างการเขียนรายงานของนายตำรวจผู้หนึ่งดังนี้

July 3rd

Mr Vernon Randall, off 23 West Drive, Bewley, reported that his house was broken into on the night of 2nd-3rd July, and various items, listed beneath, were stolen.

Mr Randall recounts that he went to bed at about 10.30 p.m. on 2nd July, after checking that the house was properly closed. He discovered the theft when he came downstairs about 7 a.m. on the morning of 3rd July. The back door of the house was open, but it appears that the thieves had left that way with the stolen items, having entered the house by forcing a window in the kitchen. Neither Mr Randall nor his wife, who was also in the house, had heard anything during the night. Following is a list of goods which were missing:

	approximate value
1 television (National)	\$600
1 stereo record player with speakers (Sony)	\$475
2 antique Chinese porcelain vases	\$300
1 gold-plated cigarette lighter (table model)	\$ 65
approx. 12 long-play stereo records	\$ 50

There was evidence that the intruders had also been upstairs, where various drawers had been opened, although apparently nothing was stolen. The fact that the television and stereo speakers were both bulky and heavy suggests that more than one person was involved; also that a vehicle was

used for the get-away.

Mr Randall telephoned the police at 7.05 a.m. on 3rd July, and Inspector Cobb called at the house at 8 a.m. He confirmed that entry had been made through the kitchen window, and that the stolen items had been removed through the rear hedge, into Walpole Road. Mr Randall has read this report and accepts it as an authentic record of the incident. He further requests that the police investigate the matter.

เมื่อนักศึกษาอ่านเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ช่วยกันเขียนสรุปรายงานว่ามีลักษณะดังนี้

- 1) การใช้ภาษาเป็นแบบแผน (formal)
- 2) การเสนอข้อเท็จจริงนั้นต้องเสนอเป็นลำดับก่อนหลัง
- 3) ไม่มีความเห็นส่วนตัวในการเขียนรายงาน
- 4) การใช้ถ้อยคำรายงานนั้น จะไม่กล่าวถึงผู้รายงาน
- 5) ประโยคที่ใช้กันมากในการรายงาน คือ

- He reported that .....
- He recounts that .....
- There was evidence that .....
- The fact that .....
- He confirmed that .....

ทั้งนี้แต่ละประโยคก็เสนอข้อเท็จจริงเพียงหนึ่งข้อเท่านั้น และจะเป็นประโยคที่สมบูรณ์ ไม่เขียนประโยคแสดงอารมณ์ เช่นประโยคที่มีเครื่องหมายอัศเจรีย์ เป็นต้น

2. เล่าเหตุการณ์จากภาพถ่ายข้อ 2 แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน ผู้สอนแจกแผ่นภาพ แก่สมาชิกในกลุ่ม กลุ่มละ 2 ภาพ สมาชิกจะผลัดกันบรรยายภาพของตนเป็นภาษาอังกฤษจนครบทุกภาพ ทุกคนในกลุ่มต้องช่วยกันเรียงลำดับเรื่องให้ต่อเนื่องเป็นเรื่องราวเดียวกันอย่างมีเหตุผล เมื่อสมาชิกตกลงกันได้แล้ว จะเลือกผู้แทนกลุ่มออกมารายงานในกลุ่มอื่น ๆ หนึ่งจนครบทุกกลุ่ม

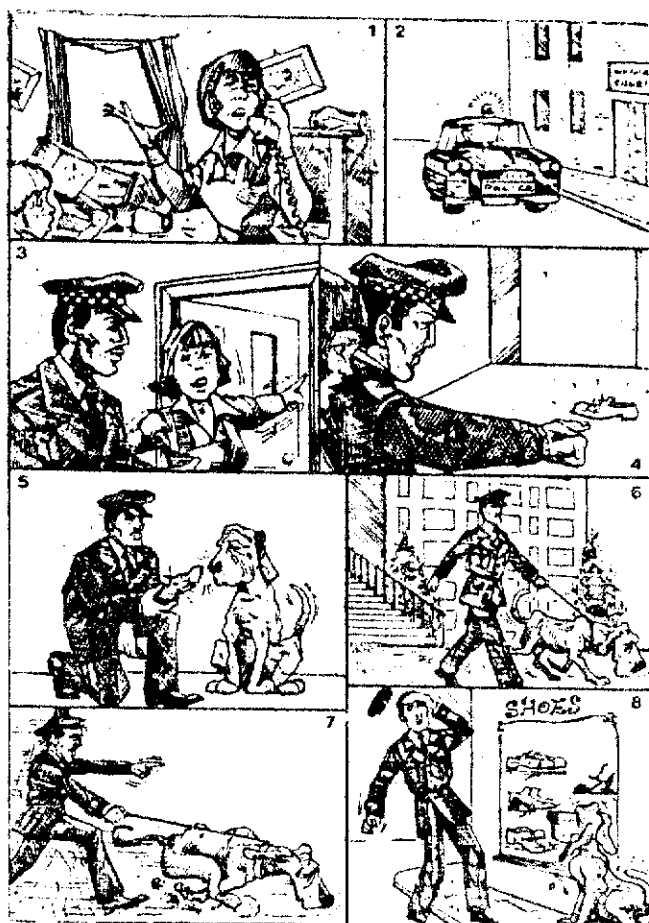
อนึ่งถ้าผู้สอนสังเกตเห็นว่านักศึกษายังไม่สามารถสนทนาหรือบรรยายภาพเป็นภาษาอังกฤษได้ ก็ควรให้ศัพท์และโครงสร้างประโยคที่จำเป็นดังต่อไปนี้

คำศัพท์ : Mrs Smith, apartment, break into, robber, robbery, damage, downstairs, upstairs, (un)lock, insist, investigate, follow a scent, telephone, video-tape recorder, stereo recorder player, diamond ring, confirm, catch, search, etc.

โครงสร้างประโยค :

Mrs Smith	reported	that her house was broken into.
The police	confirmed	that at least two robbers entered the house.
She	recounted	that she went to bed at about 10.30 p.m.

(ภาพสำหรับกิจกรรมในข้อ 2)

3. ให้นักศึกษาทุกคนสมมติว่าตนเองเป็นนายตำรวจที่อยู่ในเหตุการณ์ และต้องเขียนรายงานเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ไปสอบสวนนั้นส่ง ฉะนั้นนักศึกษาต้องสมมติชื่อเจ้าทุกข์ สถานที่ และสิ่งอื่น ๆ เทาที่จำเป็นในการเขียนรายงาน เช่น วิทยุ โทรศัพท์ หรือของมีค่าอื่น ๆ ที่ถูกขโมยไป เป็นต้น นักศึกษาสามารถศึกษาจากการเขียนรายงานในตัวอย่างข้างตนได้
4. กำหนดหัวข้อให้นักศึกษาทุกคนเขียน โดยสมมติว่านักศึกษาเป็นนายตำรวจ เขียนรายงานการปล้นบ้าน และโจรถูกจับได้ในที่สุด ให้นักศึกษาใช้บันทึกต่อไปนี้เป็นแนวในการเขียนรายงาน

"Mr Pricha Bunkirt, age 63, 52 Soi Asoke, Sukhumvit, Bangkok, 9.45 p.m. His nephew, Pracha, came home, turned on the light downstairs. Mr Pracha Bunkirt tied up to a chair, a piece of cloth pushed into his mouth, removed cloth/

Robber upstairs, coming down and leaving house, followed and jumped on man, fought with man, neighbour him down found various items in his pockets and bag ..... "

บทที่ 6 การจับบันทึกและการเขียนย่อความ (Note-taking and Summarising)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถจับบันทึกประเด็นที่สำคัญจากสิ่งที่ฟังหรืออ่าน

- สื่อการสอน
- 1) บทความที่คัดลอกจากแหล่งต่าง ๆ
  - 2) เทปบันทึกการสัมภาษณ์

วิธีสอนและกิจกรรม

1. ให้นักศึกษาอ่านบทความต่อไปนี้

"What would life be without newspapers? We would all be like people without eyes and ears. We can see newsstands in various cities in this parts of the world.

Whatever their appearance is, tidy made-shift, or picturesque, they all provide people with one basic need, the need to know coupled with the urge for amusement. This is just what newspapers have to offer. In our schools, newspaper is taught in the classroom. Teaching students how to read a newspaper is education for life time.

English textbooks are left behind when the students leave school, but newspapers will always be available. In using a newspaper in the classroom, the English teacher will not only help the students to acquire the ability to read and understand the newspaper, but he will also find that the newspaper itself is a vital tool for motivating the students to read further. Habitually, students do little or no reading except that which has been assigned by the teacher; but they can very well read the newspaper once they are familiar with its format and contents. Teachers who use the newspaper in the reading class discover a change in the students' attitude towards reading. Reading becomes a means to an end, rather than an end itself. News stories arouse the interest of students and this leads to magazines, encyclopedias, dictionaries, and finally even to textbooks as students are stimulated to find the background knowledge which they need and which is essential to any kind of learning.

Teachers who have used the newspaper in class report that students come to see the newspaper as a bridge that spans the chasm between the limited and somewhat unreal world of their "school English" and the "real world of English" of which they are part. It is the newspaper in the class that stimulates them in their studies. They develop a love for reading and the need to educate themselves further once, they have left school.

นักศึกษาอ่านบทความข้างบน และช่วยกันหาข้อความที่สำคัญ ๆ เพื่อจะนำมาเขียนใน
ย่อความใด โดยให้อ่านทีละย่อหน้า และสรุปไว้อย่างรวบรัด หลังจากนั้นให้นักศึกษาช่วยกัน
เขียนบทย่อความบนกระดานดำด้วยสำนวนและลีลาการเขียนของตนเอง

2. แบ่งกลุ่มนักศึกษาเป็นกลุ่มละ 2 คน อ่านบทความที่คัดลอกมาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น
วารสารเกี่ยวกับการศึกษา การเกษตร จิตวิทยา เป็นต้น ความยาวประมาณ 200 - 300
คำ แล้วให้แต่ละกลุ่มจับบันทึก และย่อความดังเช่นข้อ 1 เมื่อย่อเสร็จแล้ว ตัวแทนในกลุ่มจะ
ออกมาอ่านให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง เพื่อทดสอบความเข้าใจจะเข้าใจบทความมากน้อยเพียงใด

3. ให้นักศึกษาฟังเทปบันทึกการสัมภาษณ์ ความยาวประมาณ 1-2 นาที นักศึกษาจับบันทึก
แบบเขียนย่อความจากบันทึกของตนเอง ให้นักศึกษาฟังเทปครั้งแรกยังไม่สามารถจับใจความได้
ควรฟังใหม่อีกครั้ง หรือ สองครั้ง

4. ให้นักศึกษาอ่านบทความต่อไป เขียนบันทึกสาระที่สำคัญ ๆ และเขียนย่อความจากบันทึกของตนเอง

" In the past people were more ready to amuse themselves, to provide their own entertainment. Nowadays people expect to get their entertainment ready-made: from television, from the cinema and from the theatre.

Television is, without any doubt, the most common source of entertainment today, and began to replace sound radio and the cinema as the most popular form of entertainment during the fifties, and it is now so widespread that there are few homes that do not have a set.

It is easy to see why it is so popular. The TV set is not an expensive investment. TV programmes are broadcast about 10 hours a day in Thailand and throughout much of the day and evening in many other countries.

For most people television has other clear advantages. For one thing, like the radio, it offers entertainment at home-- in your own living-room. If you don't like one programme, you can turn to another, or switch off the set. You can watch not only films and variety shows, but outdoor events, such as football matches.

Television has affected national habits a great deal. Inside the home, especially in small houses, TV tends to be a distraction. It is **difficult**, for example, for children to concentrate on their homework while television is on. And once the television has been turned on, people find it difficult to turn it off! Consequently people prefer to watch bad or indifferent programmes all evening, or even advertisements rather than make the effort to read a book.

On the other hand, television has done a lot of good too. For example, it is widely used in schools, for educational purposes, and with a great deal of success. Nowadays people have a better understanding of what is going on in the world, and in many ways a better cultural background. Good drama is available on television. Moreover, going to the theatre needs a certain amount of preparation: you have to buy the tickets beforehand, and you have to arrive at a fixed time. Besides, it can be quite expensive.

It would be quite wrong, of course, to conclude that cultural standards have declined, just because of TV. After all, many people went to the cinema, and to the theatre too, as a form of escape. Nowadays they are able to do this at home. Perhaps people read less, but reading too can be another bad habit--another form of escape. What one regrets, perhaps, is that people make less effort to choose their own form of entertainment. They tend to accept what is offered to them, ready-made, and that is a dangerous tendency.

ภาคผนวก ข
บทเรียนของกลุ่มทาบคุม

บทเรียนของกลุ่มควบคุม

บทที่ 1 การเขียนจดหมายเพื่อแสดงการต้อนรับและเชื้อเชิญ (Written Greetings)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนจดหมายตามทฤษฎี แจกข่าวสารส่วนตัวและเชื้อเชิญ
สื่อการสอน ตัวอย่างจดหมายส่วนตัว

วิธีสอนและกิจกรรม

1. ผู้สอนอธิบายรูปแบบและประเภทของจดหมายส่วนตัว

Type of Letters

There are two major types of letters:

- 1) Personal or Social letters
- 2) Business letters

Each of these types is further divided into several categories, depending on the occasion and information we want to impart. Even though they are different in content, the forms are quite the same, especially in the respect of heading and the lay-out.

Form of Personal Letters

(1) Address

Two terms are to be discussed beforehand.

One is the heading, the other the inside address.

The heading is at the upper right-hand side.

It shows the writer's address and the date, each of which should be include in any social letters, even one to your class friend.

The inside address refers to the name and address of the person to whom you are writing. This practice is generally

observed . . when you are writing a formal letter, for example, a letter to a prominent person. In informal letters to your friends or relatives you may omit the inside address.

The address can be written in 4 forms.

a. Indented style, open punctuation.

Mr. John Blank
105 Fifth Avenue
New York, N.Y. 10003

b. Indented style, closed punctuation

Mr. John Blank,
105 Fifth Avenue,
New York, N.Y. 10003

c. Block style, open punctuation

Mr. John Blank
105 Fifth Avenue
New York, N.Y. 10003

d. Block style, closed punctuation

Mr. John Blank,
105 Fifth Avenue,
New York, N.Y. 10003

The Heading:

The heading includes your address and the date.

427 John Street
Belleville, N.Y.
March 4, 1978

The Inside Address:

The **inside** address is not necessary if you are writing a letter to your friend or relative. Only in a letter to someone of importance, you put the inside address at the left-hand corner, a little lower from the heading.

Mr. William W. Smith
Foreign Student Advisor
Ohio State University
Columbus, Ohio 43210

(2) Greeting or Salutation

As the term implies, this is your opening greeting to the person to whom you are writing. The degree of formality will differ according to how well you know the person. In a formal letter, use of these forms: My dear Mr. (Miss) _____, Dear Mr. _____,

In an informal letter, however, use this form:
Dear _____,

You should use the same name that you use in talking with the person.

Notice that a comma is placed at the end of the greeting or salutation.

(3) The Complementary close

This is simply a graceful way of putting an end to your letter, just like when you say goodbye to your friend before parting.

Very formal : Respectfully yours, Yours respectfully, Yours truly,

Less formal : Cordially (yours), Sincerely (yours), Yours sincerely, Always yours, Love, Yours.

(4) The Signature

The signature should always be handwritten and should be clearly written.

The following is a complete form of personal letter, starting from the heading to the signature:

2 Summit Terrace

Portland, Oregon 97208

May 5, 1976

J.M. Brown

4 James Avenue

Columbus, Ohio 43201

Dear Mr. Brown,

.....

.....

Respectfully yours,

Walter Craig

Types of Personal Letters

Personal letters are divided into several types, according to the occasions each type calls for: greetings, invitations, letters of acceptance, letters of regrets, and letters of **thanks**

In writing greetings, the greetings themselves are too short; therefore, information and invitation can be added, as shown in examples 1 to 4. Also notice the style of the letter. They are informal style because the writers are writing to their close friends or close relatives, and thus they use contracted forms and colloquialisms and omit parts of a sentence which are normally required to achieve grammatical correctness.

2. ให้นักเรียนอ่านตัวอย่างจดหมายส่วนตัวต่อไปนี้

Example 1

Hope all goes well with you. While England has its problems currently, am on the whole enjoying life in the old country. Do get in touch if you have a chance when you're over here.

Richard

Example 2

Hope you are well and surviving our economic depression. I can only tell you that things are worse than you must read about. Take your time before coming back! We're well and hoping to reach 1982 without too many scars - 1981 is survival year. If you're over in UK next year, do give us a call.

Example 3

Ellen visited Brian recently and stayed with us for one night on her return. She looks well. We are visiting New Zealand over Christmas. I am hoping to visit Indonesia and Malaysia without the family in January and to visit Bangkok. We are arriving on Friday January 16 and departing on Sunday January 18. If convenient I would like to stay with you, but if not there is no problem of staying in a hotel. I will confirm dates and details nearer the time.

3. การฝึกเขียนประโยค 'if clause' ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- Do get in touch if you have a chance.
- If you are over in U.K. next year, do give us a call.
- 1) Come and stay with us if ..... .
- 2) Do give us a call if ..... .
- 3) Give my love to John if ..... .
- 4) Write to us if ..... .
- 5) I will meet you at the station if ..... .

4. ให้นักศึกษาเติมช่องว่างในจดหมายต่อไปนี้

"I am _____ here, despite general economic _____ .
 I still have no _____ to _____ you in Chiang Mai in
 the _____ future. I have to _____ both ends _____ .
 If you have a chance, do _____ to _____ me. You can
 _____ with me and I will _____ you to _____ around
 Bangkok.

Love,

Praphai

5. ให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนจดหมายถึงเพื่อนสนิทคนหนึ่ง มีเนื้อหาจดหมายดังนี้

- (1) ขวาวราวทั่วไป
- (2) เรื่องราวเกี่ยวกับผู้เขียนเอง
- (3) ถามถึงโอกาสที่จะพบกันอีก

บทที่ 2 การเขียนจดหมายร้องเรียน (Letter of Complaint)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักศึกษาสามารถเขียนจดหมายธุรกิจ แบบจดหมายร้องเรียน
 สื่อการสอน ตัวอย่างจดหมายร้องเรียน
 วิธีสอนและกิจกรรม

1. ผู้สอนอธิบายรูปแบบการเขียนจดหมายธุรกิจดังต่อไปนี้

Business Letters

Letter of complaint is kind of business letters. In writing a business letter, a few points should be carefully observed.

(1) Accuracy. You should strive for accuracy not only in mechanical and technical details but especially in references and statements, dates, spelling, the use of language and punctuation, and agreements.

(2) Thoroughness. Be sure that you have covered all essential points.

(3) Conciseness. In a business letter, each sentence must be grammatically complete, and each paragraph must deal adequately with its main point. Omit wordiness, repetition, and

nonessential 'trimmings' in the form of a long-drawn-out beginning or ending.

(4) **Clarity.** Form a definite idea of what you mean to say first. Then use the right word to express it. To be clear does not necessarily mean the use of many words.

Form of Business Letters

The Heading :

The name of the firm or individual can be placed either at the top center or at the right of the page, with the address and the date. Observe the following example

Central Department Store

48 Silom Road

Bangkok, 10500

October 9, 1983

The Inside Address:

The inside address should include the title of the individual if he is an important officer of the organization. This title should immediately follow the name of the individual, provided that it is not so long that it would extend for across the page. Here is an example of the inside address :

Mr. Herbert L. Winthrop
Assistant Sales Manager
Acme Copper Works
309 Highland Avenue
Los Angeles, California 90058

The Salutation:

The salutation should begin exactly at the left margin, and a comma should follow it. The most common salutation for a business letter is

Dear Mr. ....,

The name that follow is the family name of the person.

The Body :

The body of business correspondence can be in two styles. One can be in a block arrangement which means each paragraph begins exactly at the left margin. In another style, the paragraphs are indented.

The Complementary Close :

The complementary close in business correspondence depends on how formal you want to make your letters. The following is a list of common complementary closes :

Yours sincerely,
Sincerely Yours,
Yours respectfully,
Yours faithfully,

The Signature :

Sign your name clearly, and also evenly. Then type your name under the signature.

The following is a complete letter of complaint :

19 Soi Ruam Chit

Sukhumvit Road

November 25, 1983

The Manager

Central Department Store

Silom Road

Bangkok

Dear Sir ,

Under separate cover I am enclosing a pair of double sheets that I ordered at your store on Tuesday, November 3, 1983. When they were delivered to my house the next day. I discovered that one of them had a large tear in it.

As I am expecting some guests early next week and therefore need some new sheets urgently, I will be grateful if you will either replace these defective ones or else refund the full price that I paid for them. I enclose a copy of the receipt that I had with sheets.

Incidentally, although I had ordered pink sheets, the ones you sent me were blue. Please, therefore, make sure that the replacements I hope you will send me are pink.

Yours faithfully,

Anne Hart

(Mrs) Anne Hart

2. ผู้สอนอธิบายวิธีเขียนเนื้อหาจดหมายร้องเรียน

How to Write a Letter of Complaint

The language one uses in a letter of complaint was restrained and factual throughout. There are certain principles of structure that we will consider here.

Paragraph 1: Introduction - say clearly what has happened and refer briefly to what you want to complain about.

Paragraph 2: Say in detail what your complaint are and always be entirely factual - never openly criticize the company you are writing to, for the very fact you have to complain at all is criticism enough.

Paragraph 3: Point out the inconvenience you have been put to over the matter you have had to complain about and ask the company what action they intend to take to remedy the situation. If a particular solution seems obvious to you, you may suggest it.

3. โครงสร้าง 'that-clause'

ตัวอย่าง : When they were delivered to my house the next day,

I discovered that one of the sheets had a large tear in it.

เทคนิคที่อ่านดังประโยค 'that-clause' จากข้อความต่อไปนี้

- one door of the cupboard cannot open
- a tear on a shirt
- you delivered a car with different color from

I had ordered

4. ให้นักศึกษาฝึกหัดประโยคในโครงสร้างต่อไปนี้

	you will replace the defective ones.
	you will refund the full price that I
I will be grateful if	paid for them.
	you would inform me that you have
	received this letter.

Although I had ordered pink sheets, the ones you sent me are blue.
 I ordered a red car, you sent me a blue one.
 I ordered and paid for a copy of James Parry's most recent book, you sent me his earlier one.

5. กำหนดหัวข้อให้นักศึกษาทุกคนเขียนจดหมายร้องเรียนถึงร้านขายหนังสือแห่งหนึ่ง สมมติว่า นักศึกษาได้สั่งซื้อหนังสือซึ่งแต่งโดย James Parry เล่มล่าสุด แต่ปรากฏว่าร้านขายหนังสือได้ส่งหนังสือเล่มเก่าของ James Parry มาให้ ซึ่งนักศึกษามีหนังสือฉบับนั้นแล้ว หนังสือจะเป็นความผิดของนักศึกษาหรือไม่โดยออกชื่อเรื่องหนังสือเล่มนั้นไป ฉะนั้นนักศึกษาจึงต้องเขียนจดหมายขอเปลี่ยนเป็นเล่มล่าสุด พร้อมกับแนบเล่มเก่าตนไปด้วย

บทที่ 3 การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนบรรยายลักษณะบุคคลได้

สื่อการสอน ตัวอย่างการเขียนบรรยายลักษณะบุคคล

วิธีสอนและกิจกรรม

1. ผู้สอนอธิบายลักษณะของการเขียนบรรยายต่อไปนี้

In descriptive compositions you are generally required to describe people, objects or scenes. Your description may take the form of a personal impression or may be purely imaginary.

Descriptive paragraphs are of two kinds - practical or factual description and artistic or imaginative description.

Practical description : There is no attempt to suggest any special attitude or feeling toward a subject. The writer may want merely to give the observable features of person - almost as if he were taking a photograph of it. Thus, accuracy, detail, and comprehensiveness are important.

In the following paragraph the writer describes Chris Morley, Concorde captain:

"He is one of the original seven British Airways Concorde pilots, and only the week before he has taken Mr. Callaghan to Washington to meet President Carter. He is Central Casting's senior airline captain, 47, grey, firm of jaws, calm of voice, with a lean athletic build. He earns more than £16,000 a year. He has four children, a pretty wife, a spacious house, and an 11-year-old Renault 16, which he now gets into to drive to Heathrow."

Imaginative Description : This kind of description, which rouses the imagination and emotions of its readers, always suggests more than it describes. It not only informs the reader, like facial description, but also transmits to him something of the enthusiasm, fear, or other feelings that writer has experienced.

Compare the following paragraph with the one given above:

" ..... He was a gay, jolly, little man, who took nothing very solemnly, and he was constantly laughing. He made her laugh too. He found life an amusing rather than a serious business, and he had a charming smile. When she was with him, she felt happy and good tempered. And the deep affection which she saw in those merry, blue eyes of his touched her. It was very satisfactory to be loved like that. Once, sitting on his knees, during their honeymoon, she had taken his face in her hands and said to him:

'You're an ugly, little fat man, Guy, but you've got charm. I can't help loving you.' "

2. ให้วิเคราะห์ประโยคประโยชน์โครงสร้างต่อไปนี้

1) He was a	happy	man.
	jolly	
	little	

2) When I was with her,	I felt happy.
	she made me laugh.
	she made me cheerful.

3) He is a senior airline captain, 47, with a | athletic
build.
strong
build.

4) He has | four children.
a pretty wife.
an 11-year-old renault 16.

5) His hair is | white.
dark brown.
grey.

6) She made me | cry | when I was with her.
laugh
study

7) He made me | happy | when I stayed with him.
cheerful
sad
gloomy
disappointed
amused

3. ไท่เก็กศึกษาฝึกเขียนประโยคที่ใช้ participial modifier ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1) He found life a/an | amusing | business.
boring
interesting
exciting
disappointing

2) He is	amused	with his work.
	interested	
	bored	
	excited	
	disappointed	

4. จงเปลี่ยนประโยคข้างล่างต่อไปนี้ ให้มีโครงสร้างแบบ ข้อ a, b, c และ d ดัง
ในตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

The dog frightened the boys.

- a. It was a very frightened dog.
- b. He was a frightened boy.
- c. The boy was frightened.
- d. The dog was frightening.

- 1) The girl entertained her friend.
- 2) The boy amused his sister.
- 3) The teacher interested the class.
- 4) The speech did not satisfy the crowd.
- 5) The speaker bored the listeners.

5. ให้นักศึกษาเลือกบรรยายบุคคลใดบุคคลหนึ่งในหัวข้อต่อไปนี้

- เพื่อนสนิทของนักศึกษา
- ครูที่สนใจคนหนึ่งนักศึกษาเคารพรัก
- บุคคลที่นักศึกษาชื่นชอบ
- บุคคลที่นักศึกษาไม่ชอบ

บทที่ 4   การเล่าเรื่อง   (Narrative: Telling a Story)

จุดมุ่งหมาย   เพื่อให้นักศึกษาสามารถเล่าเรื่องหรือเล่าเหตุการณ์ผ่านมาได้อย่าง
ต่อเนื่อง และสามารถใช้ภาษาในการเล่าเรื่องได้อย่างเหมาะสม
สื่อการสอน   ตัวอย่างการเขียนการเล่าเรื่อง

วิธีสอนและกิจกรรม

1. ผู้สอนอธิบายการเขียนการเล่าเรื่อง ดังนี้

Writing a narrative or story is always a popular choice of topic, but the unwary student can be led into difficulties. Because such a composition seems to plan itself, it is tempting to begin writing rapidly and to go on at length. You must resist this impulse. Narrative writing needs to have form and structure. A thousand words may make less impart, and have more errors, than five hundred. Bear in mind that you will need to have:

- A beginning which arouses interest in the reader.

Think carefully where you want to start. It may be better to begin dramatically, and then go back to what happened previously.

- A sequence of events. A story should provide a balance of action and description. Each stage should make the reader wonder what is going to happen next.

- A fitting climax. The narrative should be brought to a memorable end. Avoid the easy way out of having a character wake up from a dream. This is overused and rarely satisfactory.

The writing of narratives and stories can be difficult because the events are not normally direct from your own

experiences. Nevertheless, you must imagine what a situation must feel like, and you can draw on impressions gained from : seeing films and reading well-told stories as well as using your own feeling taken from incidents in your life. What makes you happy and how you feel when you are happy? Have you ever been frightened? Have you ever been involved in a chase or felt uneasy in strange surroundings? You may need to analyse how you felt.

Study the following narratives taken from different sources:

ข่าว 1 การดิ้นรนของผู้อพยพ (Newspaper)

"Three who lost the big city struggle"

One of the thousands of families who have fled their drought-stricken villages to seek work in Bangkok gave up the struggle yesterday. After two desperate days trying to scrape a living on the streets of the capital, they collapsed, starving, outside a major office building

"We are not beggars, we want to work," said 45-year-old Surin Bunkit as a passing youth offered them 10 baht. But with an empty stomach, not a satang to his name, and a fever-ridden daughter, he took the money.

A girl offered 20 baht and a Post reporter did likewise. Before using the money to buy train tickets home to his native village in Sena District, Ayuthaya, Surin told the story of how he gambled the family's last 100 baht on trying to make it in the big city, but found the odds against him too great.

Farmer Surin, his wife and small daughter fled the drought in their village and arrived, like so many others, at Hua Lampong railway station.

Many of the new arrivals sit around the station area all day, hoping to be approached by prospective employers. But Surin had managed to make a little money selling balloons in Ayutthaya for four years, and he immediately spent the 100 baht the family had brought on balloons. In rich Bangkok, surely he could expect to sell enough to keep the family fed?

For a whole day, in baking heat, Surin walked between Hua Lampong and Klong Toey, offering balloons to passersby. He sold 10 baht worth.

He gave that to his wife to keep, but pangs of hunger overcame initial determination to save the money, and they bought some rice to eat before falling asleep, still hungry, on a pedestrian overpass Thursday night.

Yesterday morning they started the trek back from Klong Toey towards the station, still trying to sell the balloons. But heat and hunger overcame them and they collapsed in front of the U-Chuliang Building.

Gratefully accepting the money donated by passers-by, Surin announced that he and his family were giving up their attempt to make it in Bangkok.

"I've had enough; I'm going home. At least there we have relatives and neighbours. Here we have nobody," he said.

Slowly, his two bamboo baskets loaded with a few possessions balanced over his shoulder, Surin led his family towards the railway station and home.

(From 'Three who lost the big city struggle' in Bangkok Post, 31 May, 1980, P.1)

แบบที่ 2 การเล่าเรื่องเขียนตามธรรมชาติ (Narrative)

"On a hot morning towards the end of May, Surin Bunkit, a poor farmer from the Sena District of Ayutthaya Province, closed the door of his hut for what he hoped was the last time, and began the long walk to the nearest railway station, a few kilometres distant. With him was his wife and small daughter who, though thin, without shoes, and with only the worn piece of material she was then wearing to cover her, was as yet unaware of the troubles which the family faced, and had still to face. For weeks and weeks they had been waiting, waiting for the rains which would enable them to plant the rice, to work and to earn. But the land had become dust and the rains did not come. The small reserves from last year's harvest had dwindled, and with months to go before there was a reasonable hope of earning more there was still no rain, and the hot wind blew the dust from the fields through the open windows of the house.

With just 100 baht left, Surin had decided the previous day that further waiting was useless. There was nothing to do but try to find work in the big city, over 100 kilometres away. He had never before been further than the provincial town, and had hoped that he may visit the city some day. But this was not

an ordinary visit. This was a visit of necessity, to find work, to get food, simply to live. Surely a man who had worked hard all his life, from the time he could first walk or sit on a buffalo, had the right to enough rice and food to feed his wife and daughter? ..... "

แบบที่ 3 การเล่าเรื่องแบบมีเหตุการณ์

Study the following example of narrative writing to see how the reader's attention is attracted and held.

"I saw something this morning that makes me proud of ambitious youngsters. I was walking along the street when a young boy's shrill voice called, 'Ninety-seven--ninety-eight--ninety-nine--one hundred! Yes, mister, that's you. You get a free shoeshine!'

"In another minute the boy was industriously polishing my shoes. What is this?" I asked.

"Today's my birthday," the boy said, 'and every hundredth person gets a free shine.'

"Naturally, I insisted on tipping him a quarter, walked on, and suddenly came face to face with a grinning policeman, 'Every day is his birthday,' he explained. 'He does more business than all the other shoeshine boys put together.'

"From a distance, I heard, 'Ninety-seven--ninety-eight ..... '"

2. โครงสร้างประโยค

2.1 รูปประโยค 'Subj + Ved'

- They collapsed outside an office building.
- They arrived at Hua Lampong railway station.
- Yesterday morning they started walking back from Klong Toey towards the station.
- Surin led his family towards the railway station and home.

การเล่าเรื่องหรือเล่าเหตุการณ์ผ่านมานั้น เวลาที่ใช้ในประโยค มักเป็น
อดีตกาล (past simple tense) ดังประโยคตัวอย่างที่ได้คัดมาจากตัวอย่างที่ 1
ให้นักศึกษาเขียนประโยคที่เป็นอดีตกาล 5 ประโยค ตัวอย่างเช่น

- Last year I went to Phuket. ....

2.2 รูปประโยค 'had + Ved'

- He immediately spent the 100 baht the family had brought on balloons.
- He had hoped that he might visit the city some day.

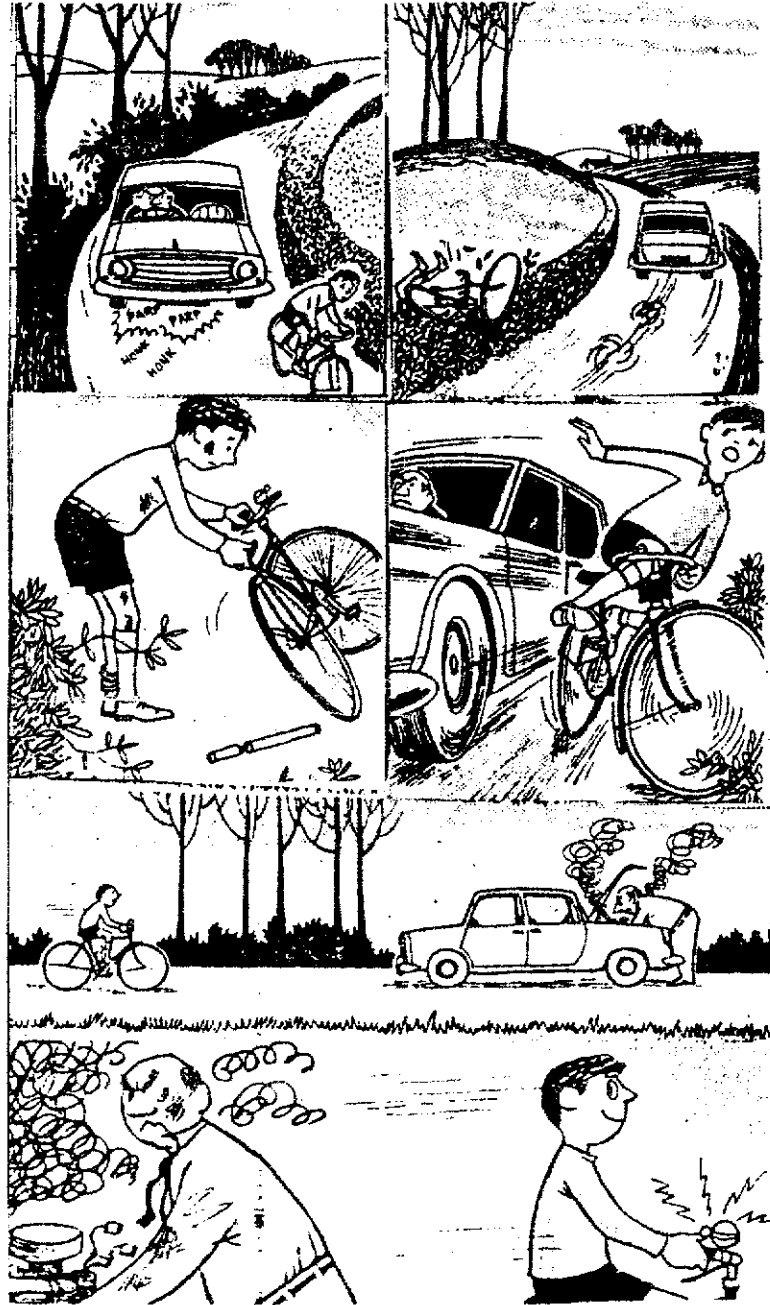
รูปประโยค 'had + been + Ving'

- For weeks and weeks they had been waiting for the rain which would enable them to plant.

รูปประโยค 'had + Ved' และ 'had + been + Ving' จะใช้ในประโยค
ที่มีสองเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นในอดีต แต่เหตุการณ์หนึ่งจะเกิดก่อนเหตุการณ์ที่สอง เหตุการณ์เกิด
หลัง จะเป็นอดีตกาล (past tense) เหตุการณ์ที่เกิดก่อนจะเป็นประโยค 'had + Ved'
หรือ 'had + been + Ving' ให้นักศึกษาเติมข้อความในประโยคที่ยังไม่สมบูรณ์

- 1) When Linda got on the bus, she couldn't find her money ....
- 2) I suddenly remembered who she was. We had .....
- 3) When Lina got on the bus she couldn't find her money ....
- 4) The president fell .....

3. ให้นักศึกษารูปภาพและตอบคำถาม

- 1) What is the boy doing?
(The boy is riding a bicycle.)
- 2) What is the driver of the car doing?
(The driver of the car is blowing his horn.)
- 3) Why cannot the motorist pass the boy?
(The road is too narrow for his car to pass the boy.)
- 4) What is he doing in picture 2 ?
(He is falling off his bicycle.)
- 5) What has happened to the boy in picture 3 ?
(He has been knocked off the road and has fallen into the hedge.)
- 6) What is the boy doing in picture 4 ?
(The boy is lifting up his bicycle and setting off on his riding.)
- 7) What does the boy see in front of him in picture 5 ?
(He sees the motorist and his car.)
- 8) What is the man doing in this picture?
(He is fixing his car.)
- 9) What had happened to the engine.
(The engine is broken down.)
10. What is the boy doing in picture 6 ?
(The boy is ringing his bell while he is passing the motorist.)

4. จงเติมคำลงในช่องว่าง

Last Sunday morning John _____ his bicycle
 _____ his friend in the country. While he _____
 _____ joyfully along a road, he suddenly _____ a
 car's honking behind him. The car _____ very fast
 and trying _____ John. But the road _____
 too narrow for the car _____, so he _____ the
 road and _____ into the hedge. Fortunately, he _____
 unhurt and his bicycle _____ still in good condition.
 He _____ and _____ on his journey. For a few minutes
 John _____ the car with its bonnet lifted up, and the
 motorist _____ the engine. John _____ his bell
 while _____ the car. The man _____ angrily at him.
 But John _____ already _____ him.

5. ให้นักศึกษาเขียนเรียงความจากภาพต่อไปนี้

บทที่ 5   การเขียนรายงาน   (Writing a Report)

จุดมุ่งหมาย   เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเขียนรายงานเหตุการณ์ตามมาเพื่อเสนอข้อเท็จจริง
 สื่อการสอน   1. ตัวอย่างการเขียนรายงาน
                                          2. รูปภาพ

วิธีสอนและกิจกรรม

1. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างการเขียนรายงานของนายตำรวจผู้หนึ่ง ดังนี้

POLICE REPORT

July 3rd

Mr Vernon Randall, of 23 West Drive, Bewley, reported that his house was broken into on the night of 2nd-3rd July, and various items, listed beneath, were stolen.

Mr Randall recounts that he went to bed at about 10.30 p.m. on 2nd July, after checking that the house was properly closed. He discovered the theft when he came downstairs about 7 a.m. on the morning of 3rd July. The back door of the house was open, but it appears that the thieves had left that way with the stolen items, having entered the house by forcing a window in the kitchen. Neither Mr Randall nor his wife, who was also in the house, had heard anything during the night. Following is a list of goods which were missing:

	approximate value
1 television (National)	\$600
1 stereo record player with speakers (Sony)	\$475
2 antique Chinese porcelain vases	\$300
1 gold-plated cigarette lighter (table model)	\$ 65
approx. 12 long-play stereo records	\$ 50

There was evidence that the intruders had also been upstairs, where various drawers had been opened, although apparently nothing was stolen. The fact that the television and stereo speakers were both bulky and heavy suggests that more than one person was involved; also that a vehicle was used for the get-away.

Mr Randall telephoned the police at 7.05 a.m. on 3rd July, and Inspector Cobb called at the house at 8 a.m. He confirmed that entry had been made through the kitchen window, and that the stolen items had been removed through the rear hedge, into Walpole Road. Mr Randall has read this report and accepts it as an authentic record of the incident. He further requests that the police investigate the matter.

เมื่อนักศึกษาอ่านตัวอย่างรายงานจบแล้ว ตอบคำถามดังต่อไปนี้

- 1) What did Mr Randall report?
- 2) What did he say stolen from the house?
- 3) Why did the police think that more than one person came into the house?
- 4) How certain is Mr Randall that the thieves left through the back door of the house?

ให้นักศึกษารูปภาพข้างล่างนี้

คำศัพท์ : Mrs Smith, apartment, break into, robber, robbery, damage, downstairs, upstairs, (un)lock, insist, investigate, follow a scent, telephone, video-tape recorder, stereo recorder player, diamond ring, confirm, catch, search, etc.

โครงสร้างประโยค

Mrs Smith	reported	that her house was broken into.
The police	confirmed	that at least two robbers entered the house.
She	recounted	that she went to bed at about 10.30 p.m.

ผู้สอนเล่าเรื่องจากภาพให้นักศึกษาฟัง ดังต่อไปนี้

"Mrs Smith is living in an apartment with her six-year-old son, but her husband was not in on Saturday night. She came out of her bedroom at 7.00 a.m. and saw things in her sitting room fallen over and turned upside down. She immediately telephoned the police. The police car arrived in 5 minutes. A policeman and his dog were led into the house to investigate the robbery. He saw a shoe near the back door, and let his dog smell the shoe. Then, it followed up the scent and ran quickly out of the apartment. Suddenly the dog stopped in front of a shoe shop, but the robbers were not there.

3. แบบฝึกหัด

1) ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

- (1) What is Mrs Smith doing in picture 1 ?
- (2) What has happened to the house?
- (3) Who is she living with in the apartment that night?
- (4) Did the police come?
- (5) Where did the policeman investigate the robbery?
- (6) What did he find?
- (7) What did the dog do when it smelled the shoe?
- (8) Where did it stop?
- (9) Did the police find the robbers?

2) ให้นักศึกษาเติมคำในช่องว่างต่อไปนี้

"Mrs Smith, living in Sawatdee Court, Soi Sawatdee, Sukhumvit, _____ the police at about 7.10 a.m. on February 22. She _____ that her room _____ into on the night of February 21 or the early morning of February 22. She and her six-year-old son _____ in her apartment but her husband _____ in that night. She _____ that several things _____ and many others _____ .

A policeman _____ to the scene immediately. He and his police dog _____ into the apartment room. He _____ the robbery things left messy or _____ upside-down. The back door _____ when Mrs Smith reached it even she _____ that she _____ it before going to bed. The policeman _____ a shoe near the back door. He _____ the dog _____ the shoe. It _____ quickly to _____ up the scent. Suddenly the dog _____ in front of a shoe shop. But the robber _____ not there.

4. กำหนดหัวข้อให้นักศึกษาทุกคนเขียน โดยสมมติว่านักศึกษาเป็นนายตำรวจ เขียนรายงานการปล้นบ้าน และโจรถูกจับได้ในที่สุด ให้นักศึกษาใช้ภาษาบันทึกต่อไปนี้เป็นแนวในการเขียนรายงาน

"Mr Pricha Bunkirt, aged 63, 52 Soi Asoke, Sukhumvit, Bangkok, 9.45 p.m. His nephew, Pracha, came home, turned on the light downstairs, Mr Pracha Bunkirt tied up to a chair, a piece of cloth pushed into his mouth, removed cloth/ Robber upstairs, coming down and leaving house, followed and jumped on

man/ Fought with man, neighbour heard, phone police/ Nephew knocked him down, found various items in his pockets and bag .....

บทที่ 6 การจดบันทึกและการเขียนย่อความ (Note-taking and Summarising)

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักศึกษาสามารถจดบันทึกประเด็นที่สำคัญ ๆ จากสิ่งที่ฟังหรืออ่าน และเขียนเป็นลักษณะย่อความ

สื่อการสอน ตัวอย่างการจดบันทึกและการย่อความ

วิธีสอนและกิจกรรม

1. ผู้สอนอธิบายความสำคัญและวิธีการจดบันทึกและการย่อความ

Note-taking and summarising

The relevance of the skills of note-taking and summarising to writing tasks at this level should now be apparent: they are a common feature of many writing activities which relate in some way to what we have read or heard, since we often make a note of certain idea and then represent them in some other form.

Note-taking : The initial phase of note-taking should consist mainly of showing the learners what notes look like and of demonstrating that, although there are no magic formulas, since note-taking is to some extent a personal activity, there are a number of ways of reducing a text to notes so that the fundamental ideas in it are not lost. We should start, therefore, by showing how notes relate to a text. For example, we can present both a text and a set of notes and examine how the writer arrives at his notes.

Text:

John Smith, who was born on December 6, 1941, is a secondary school teacher. His wife's name is Joyce. They have three children: one son and two daughters.

Note:

(1) J Smith Born 1941

teacher

married

three children

(2) J. Smith Born 1941

Secondary sch. teacher

wife - Joyce

1 son 2 daughters

By comparing two possible sets of notes we can ask the students to identify what information has been preserved in both and what other information each writer has included or omitted. We can also examine some of the devices which have been used. For example, the examination of even short sets of notes like these reveals that we can omit pronouns, auxiliary verbs, articles and connectives, and that we can also use numerals and symbols. We can also begin to look at the question of abbreviations, of which there is only one example in the notes (sec. for secondary) and discuss how this was made (i.e. in this case by taking the first syllable of the word) and whether other ones are possible (for example, sch. for school)

Summarising:

A good summary is one which is an accurate account of the original text, which contains only significant and relevant points and which is written with conciseness and clarity.

Significance:

One of the main purposes of writing a summary is to draw attention to the major points of the original text. It is therefore essential that only the important points from the original text are included in your summary. When you read the passage to be summarised ask yourself, 'What are the main points?'

Relevance:

Very often a summary question asks you to summarise particular points from the passage. When you do a question of the type, read the passage and after each sentence ask yourself, 'Does this sentence include any points which are relevant to the question?'

Accuracy:

It is very important that a summary should be an accurate account of the original passage.

Conciseness:

One of the main aims of a summary is to reduce the amount of the original so that the same main points can be read more quickly. In order to write such a summary it is important to write concisely (i.e. to express the maximum of meaning in the minimum of words). Such expression involves omitting all redundant words.

Clarity:

One of the main purposes of writing a summary is to make sure that the reader(s) will have no difficulty at all in noticing and understanding the main points of the original text. In order to achieve this the summary has to have clarity.

ในหนังสือหาอ่านบทความต่อไปนี้ และตอบคำถามต่อไปนี้

"What would life be without newspapers? We would all be like people without eyes and ears. We can see newstands in various cities in this part of the world.

Whatever their appearance is, tidy make-shift, or picturesque, they all provide people with one basic need, the need to know coupled with the urge for amusement. This is just what newspapers have to offer. In our schools, newspaper is taught in the classroom. Teaching students how to read a newspaper is education for life time.

English textbooks are left behind when the students leave school, but newspapers will always be available. In using a newspaper in the classroom, the English teacher will not only help the students to acquire the ability to read and understand the newspaper, but he will also find that the newspaper itself is a vital tool for motivating the students to read further. Habitually, students do little or no reading except that which has been assigned by the teacher; but they can very well read the newspaper once they are familiar with its format and contents.

Teachers who use the newspaper in the reading class discover a change in the students' attitude towards reading. Reading becomes a means to an end, rather than an end itself. News stories arouse the interest of students and this leads to magazines, encyclopedias, dictionaries, and finally even to textbooks as students are stimulated to find the back ground knowledge which they need and which is essential to any kind of learning.

Teachers who have used the newspaper in class report that students come to see the newspaper as a bridge that spans the chasm between the limited and somewhat unreal world of their "school English" and the "real world of English" of which they are part. It is the newspaper in the class that stimulates them in their studies. They develop a love for reading and the need to educate themselves further once they have left school.

- 1) What do newspapers provide the readers?
- 2) Why do the teachers have to teach how to read a newspaper in class? (Find several reasons given in the article.)
- 3) How do you call the education after the students leave school?

เมื่อนักศึกษาตอบคำถามแล้วให้เขียนย่อความสั้น ๆ จากคำถามที่นักศึกษาได้ตอบแล้วข้างบน และเรียบเรียงให้เป็นบทความย่อความที่เป็นภาษาเขียนของนักศึกษาเอง

3. ให้นักศึกษาฟังเทปบันทึกการสัมภาษณ์ ความยาวประมาณ 1 - 2 นาที ผู้สอนจะถามคำถามต่อไปนี้

- 1) Where did Henry Wall grow up?

Henry Wall grew up in a small town in the state of New York.

He was born in 1911 and died in 1981.

What was his occupation? He was a teacher.

- 2) When did he leave school? What did he do then?
- 3) What did he do when he was sixteen?
- 4) What kind of jobs did he do in London? And how much did he earn?
- 5) Why could he read a lot of books later?
- 6) What job made him successful?
- 7) How many bookshops did he own and what else did he own later?

เมื่อตอบคำถามแล้วให้นักศึกษาเขียนข้อความ ประมาณ 65 คำ

4. ให้นักศึกษาอ่านบทความต่อไปนี้ เขียนบันทึกสาระที่สำคัญ ๆ และเขียนข้อความจากบันทึกของตนเอง

"In the past people were more ready to amuse themselves, to provide their own entertainment. Nowadays people expect to get their entertainment ready-made: from television, from the cinema, and from the theatre.

Television is, without any doubt, the most common source of entertainment today, and began to replace sound radio and the cinema as the most popular form of entertainment during the fifties, and it is now so widespread that there are few homes that do not have a set.

It is easy to see why it is so popular. The TV set is not an expensive investment. TV programmes are broadcast about 10 hours a day in Thailand and throughout much of the day and evening in many other countries.

For most people television has other clear advantages.

For one thing, like the radio, it offers entertainment at home-- in your own living-room! If you don't like one programme, you can turn to another, or switch off the set. You can watch not only films and variety shows, but outdoor events, such as football matches.

Television has affected national habits a great deal. Inside the home, especially in small houses, TV tends to be a distraction. It is difficult, for example, for children to concentrate on their homework while television is on. And once the television has been turned on, people find it difficult to turn it off! Consequently people prefer to watch bad or indifferent programmes all evening, or even advertisements, rather than make the effort to read a book.

On the other hand, television has done a lot of good too. For example, it is widely used in schools, for educational purposes, and with a great deal of success. Nowadays people have a better understanding of what is going on in the world, and in many ways a better cultural background. Good drama is available on television. Moreover, going to the theatre needs a certain amount of preparation: you have to buy the tickets before-hand, and you have to arrive at a fixed time. Besides, it can be quite expensive.

It would be quite wrong, of course, to conclude that cultural standards have declined, just because of TV. After all, many people went to the cinema, and to the theatre too, as a form of escape. Nowadays they are able to do this at home. Perhaps

people read less, but reading too can be another bad habit--another form of escape. What one regrets, perhaps, is that people make less effort to choose their own form of entertainment. they tend to accept what is offered to them, ready-made, and that is a dangerous tendency.

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างขอบทรวงของการเขียนเรียงความ
ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ขออนุทพรองในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาทุกกลุ่มทตลอดมาจนถึงการทดสอบ
 วิทยะบทเรียนเพื่อสอบความหมาย และนักศึกษาทุกกลุ่มควบคุมภายหลังจากการสอนวิทยะบทเรียนแบบเดิม

1. ขอบกพรองในการใช้คำ

1.1 คำนาม

- 1) She has black hairs.
 (She has black hair.)
- 2) He is one of my classroom.
 (He is one of my classmates.)
- 3) She is doing us a fever.
 (She is doing us a favor.)
- 4) He was a business in Krung Siam.
 (He was a businessman in Krung Siam.)
- 5) He told the policeman that the man was a steal.
 (He told the policeman that the man was a thief.)
- 6) He heard a rang at the door.
 (He heard a ring at the door.)
- 7) If I have a change, I will visit Chiang Mai.
 (If I have a chance, I will visit Chiang Mai.)
- 8) He has black brow-eyes.
 (He has black eye-brows.)
- 9) A police was passing by.
 (A policeman was passing by.)
- 10) My home will have a party.
 (My family will have a party.)

1.2 คำกริยา

- 1) You are learning hard.
(You are studying hard.)
- 2) My sister will marry on Monday.
(My sister ~~will~~ be married on Monday.)
- 3) You must go to see me in Bangkok.
(You must come to see me in Bangkok.)
- 4) I am awaiting your book.
(I am waiting for your book.)
- 5) A policeman past by.
(A policeman passed by.)
- 6) He leaved at 52 Soi Asoke.
(He lived at 52 Soi Asoke.)
- 7) T.V. has affected habits.
(T.V. has effected habits.)
- 8) People except their entertainment ready-made.
(People accept their entertainment ready-made.)
- 9) The childfen can not make their homework while television is on.
(The children can not do their homework while television is on.)
- 10) I hope you will get me a copy of James Parry's latest book.
(I hope you will send me a copy of James Parry's latest book.)

1.3 คำคุณศัพท์

- 1) I hope you will send me Parry's later book.
(I hope you will send me Parry's latest book.)
- 2) When you have received my letter, please send me your earlier book.
(When you have received my letter, please send me your recent book.)
- 3) Her hair is black and roll.
(Her hair is black and curly.)
- 4) His nose is plain.
(His nose is flat.)
- 5) A well dress man entered the shop.
(A well dressed man entered the shop.)
- 6) The frighten ghief ran quickly out of the shop.
(The frightened thief ran quickly out of the shop.)
- 7) The shopkeeper heard the loudly noise.
(The shopkeeper heard the loud noise.)
- 8) He was not danger.
(He was not dangerous.)
- 9) Some value things were missing.
(Some valuable things were missing.)
- 10) Is it well to study there?
(Is it good to study there?)

1.4 คำกริยาวิเศษณ์

- 1) We are very far.
(We are very far away.)
- 2) I will go to see you recently.
(I will go to see you soon.)
- 3) Sometimes it may have been partly my fault.
(Perhaps it may have been partly my fault.)
- 4) Some time she is clumsy.
(Sometimes she is clumsy.)
- 5) He looked round.
(He looked around.)
- 6) He knew Mr Bunkert better.
(He knew Mr Bunkert well.)
- 7) The thief ran fastly away.
(The thief ran very fast away.)
- 8) Beside, TV offers entertainment at home.
(Besides, TV offers entertainment at home.)
- 9) Everybody knows it very good.
(Everybody knows it very well.)
- 10) Children hard to concentrate on their homework while TV is on.
(Children hardly concentrate on their homework while TV is on.)

2. ขอบกรอบในการใช้โครงสร้าง

2.1 การใช้คำนาม เช่น

-การใช้คุณศัพท์แทนคำนาม

- 1) I need some new of James Parry's most recent books.
(I need some new copies of James Parry's most recent books.)
- 2) He has a good tempered.
(He has a good temper.)
- 3) In hurried, he switched on the radio.
(In a hurry, he switched on the radio.)

-การใช้คำกริยาแทนคำนาม

- 4) She used to attend a beauty compete.
(She used to attend a beauty competition.)
- 5) He thought life is adventuring.
(He thought life is an adventure.)

- 6) He forgot his identify note at home.
(He forgot his identification card at home.)

-การใช้สรรพนามแทนคำนาม

- 7) It make less effort to choose entertainment.
(People make less effort to choose entertainment.)

- คำนามที่แสดงลักษณะของเอกพจน์หรือพหูพจน์ผิด หรือไม่แสดงลักษณะของพจน์เลย

- 8) He likes to teach childs.
(He likes to teach children.)
- 9) He loves cat and dog.
(He loves cats and dogs.)

- 10) She is not like other girl.
(She is not like other girls.)
- 11) If you have free times, come to visit us.
(If you have free time, come to visit us.)

2.2 การใส่คำนำหน้าคำนาม

-การละคำนำหน้าคำนามในประโยค

- 1) I am studying in ___ teacher college.
(I am studying in a teacher college.)
- 2) I work in ___ company.
(I work in a company.)
- 3) I sent ___ receipt that I had with ___ book.
(I sent the receipt that I had with the book.)
- 4) I have forgotten to tell you at first that I want ___
latest book.
(I have forgotten to tell you at first that I want his
latest book.)
- 5) He is ___ best friend of mine.
(He is the best friend of mine.)
- 6) She is ___ very beautiful girl.
(She is a very beautiful girl.)
- 7) The neighbour telephoned ___ police.
(The neighbour telephoned the police.)
- 8) Pracha jumped on ___ man.
(Prcha jumped on the man.)

-การใช้คำนำหน้าคำนามในที่ที่ไม่จำเป็นในประโยค เช่น

- 9) If you have a free time, write me a letter.
(If you have free time, write me a letter.)
  - 10) We are both on holiday the next week.
(We are both on holiday next week.)
  - 11) He has the black complexion.
(He has black complexion.)
  - 12) She likes the music.
(She likes music.)
  - 13) He wore the black glasses.
(He wore black glasses.)
  - 14) TV offers the entertainment about 10 hours a day.
(TV offers entertainment about 10 hours a day.)
- การใช้คำนำหน้าคำนามผิด
- 15) You would be the good nurse.
(You would be a good nurse.)
  - 16) Do come here after you have received a letter.
(Do come here after you have received my letter.)
  - 17) I found that one of these books was not a kind that I ordered.
(I found that one of these books was not the kind that I ordered.)
  - 18) The forehead is wide.
(His forehead is wide.)

- 19) Pracha saw a men in a living-room.
(Pracha saw a man in the living-room.)
- 20) When you do not like any program, you can turn it to another.
(When you do not like one program, you can turn it to another.)

2.3 การใช้คำสรรพนาม

-การใช้คำสรรพนามผิด

- 1) We have not met you for a long time.
(We have not met each other for a long time.)
- 2) I sometimes have problems, but not much.
(I sometimes have problems, but not many.)
- 3) I received a book of you last week.
(I received a book of yours last week.)
- 4) I do not like he smoked.
(I do not like him to smoke.)
- 5) The man told him that I needed the tape-recorder on the shelf.
(The man told him that he needed the tape recorder on the shelf.)
- 6) When the neighbour heard the fighting, they phoned the police.
(When the neighbour heard the fighting, he phoned the police.)
- 7) A TV set is not expensive so most people can buy it.
(A TV set is not expensive so most people can buy one.)

1

-การใช้คำสรรพนามในที่ที่ไม่จำเป็น

- 8) He caught him the customer finally.
(He caught the customer finally.)
- 9) They thanked you Mr Pracha.
(They thanked Mr Pracha.)
- 10) He turned to get the tape-recorder which the man wanted it.
(He turned to get the tape-recorder which the man wanted.)

2.4 การใช้คำกริยา

-การใช้กริยา 'to be' แทนคำกริยา

- 1) I hope that you are understand.
(I hope that you understand.)
- 2) Where will you be visit?
(Where will you visit?)
- 3) I hope you will send me is a new book.
(I hope you will send me a new book.)
- 4) It may be have been partly my fault.
(It may have been partly my fault.)
- 5) I would be die if I do not see her again.
(I would die if I do not see her again.)
- 6) Suddenly, I saw the robber was coming downstairs.
(Suddenly, I saw the robber coming downstairs.)
- 7) Pracha's neighbour was heard a loud noise.
(Pracha's neighbour heard a loud noise.)

-การละกริยาช่วยในประโยค

- 8) The robber   coming downstairs and leaving the house.
(The robber was coming downstairs and leaving the house.)

- 9) How much   this tape-recorder cost?
(How much does this tape-recorder cost?)

-การใช้คำคุณศัพท์แทนคำกริยาในประโยค

- 10) While I am studying hard, I often sick.
(While I am studying hard, I often get sick.)
- 11) He tall about 167 centimeter.
(He is about 167 centimeters tall.)

-การใช้กริยา 'there is/are' กับ 'have' สับสน

- 12) It has not problems.
(There are no problems.)
- 13) In my garden had oranges and bananas too.
(In my garden there are oranges and bananas.)

-การใช้กริยาแสดงความรู้สึก (Psychological Verbs) ผิด

- 14) I interested in your book.
(I am interested in your book.)
- 15) I delight with her success.
(I am delighted with her success.)
- 16) She bored the traffic .m.
(She is bored with the traffic jam.)
- 17) She is very worry.
(She is very worried.)

- 18) People were amuse themselves.
(People amused themselves)
- 19) We will not tired of going out to get a ticket.
(We will not be tired of going out to get a ticket.)
- 20) He really surprised with some noise.
(He was really surprised with some noise.)

2.5 การใช้กาล

-การใช้กริยาที่ในแสดงกาล (base form)

- 1) You and I never see each other since we finished M.S. 5.
(You and I have never seen each other since we finished M.S. 5.)

- 2) The man attack him from behind.
(The man attacked him from behind.)

-การใช้กริยาอดีตกาลแทนปัจจุบันกาล

- 3) Nowadays, most entertainment was ready-made.
(Nowadays, most entertainment is ready made.)
- 4) I often had new dresses.
(I often have new dresses.)
- 5) The shopkeeper said, "That man was the thief."
(The shopkeeper said, "That man is the thief.")

-การใช้กริยาปัจจุบันกาลแทนอดีตกาล

- 6) That moment I never think of loving him.
(That moment I never thought of loving him.)
- 7) The robber is coming downstairs.
(The robber was coming downstairs.)

- 8) The shopkeeper answered that it is one thousand baht.
(The shopkeeper answered that it was one thousand baht.)

-การใช้กริยาอดีตกาลหรือปัจจุบันกาลแทนกาลอื่น ๆ

- 9) While the man walked out of the shop, the police came.
(While the man was walking out of the shop, the police came.)

- 10) That night there is a party and dinner.
(That night there will be a dinner party.)

2.6 การใช้วาจก

-การใช้ Passive Voice ในประโยค Active Voice

- 1) I hope that everyone is dressed beautifully.
(I hope that everyone dresses beautifully.)
- 2) I discovered that you were sent one of his earlier books.
(I discovered that you sent one of his earlier books.)
- 3) We can be turned to a new programme.
(We can turn to a new programme.)
- 4) He was a person who was impressed me greatly.
(He was a person who impressed me greatly.)
- 5) The nephew was knocked him down.
(The nephew knocked him down.)

-การใช้ Active Voice ในประโยค Passive Voice

- 6) The party will have on March 15.
(The party will be given on March 15.)

- 7) TV use in school for educational purpose.
(TV is used in school for educational purpose.)
- 8) TV programmes have broadcast about 10 hours a day.
(TV programmes are broadcast about 10 hours a day.)
- 9) He tied up to a chair.
(He was tied up to a chair.)
- 10) Finally, the man caught the policeman.
(Finally, the man was caught by the policeman.)

2.7 ความสอดคล้องระหว่างคำในประโยค
-ความสอดคล้องระหว่างประธานกับคำกริยา

- 1) There are few home that have not a TV set.
(There are few homes that have not a TV set.)
- 2) Nearly every house have a TV set.
(Nearly every house has a TV set.)
- 3) People is very kind.
(People are very kind.)
- 4) Everyone have to fight his way to success.
(Everyone has to fight his way to success.)
- 5) Her cheeks and lips was red.
(Her cheeks and lips were red.)

-ความสอดคล้องระหว่างคำนำหน้าคำนามกับคำนาม

- 6) He is one of my new friend.
(He is one of my new friends.)
- 7) Every houses have a TV set.
(Every house has a TV set.)

- 8) Mr Pricha is 23 year old.
(Mr Pricha is 23 years old.)
- 9) There were many thing in the house.
(There were many things in the house.)

2.8 การใช้อำพวน

-การละคำพวนในประโยค

- 1) I will wait ___ you.
(I will wait for you.)
- 2) Please stay with me at my house ___ two days.
(Please stay with me at my house for two days.)
- 3) I am looking forward ___ hearing from you soon.
(I am looking forward to hearing from you soon.)
- 4) You can understand what is going on ___ the world.
(You can understand what is going on in the world.)
- 5) I fall in love ___ her.
(I fall in love with her.)
- 6) She is ___ a good temper.
(She is in a good temper.)
- 7) The police arrived ___ about 10.00 p.m.
(The police arrived at about 10.00 p.m.)
- 8) He wanted to look ___ it.
(He wanted to look at it.)

-การใช้อำพวนในบทไม่ว่าเป็น

- 9) I should be delighted if you could join with us.
(I should be delighted if you could join us.)

10) He married with my grandmother thirty years ago.
(He married my grandmother thirty years ago.)

11) He saw a man running on upstairs.
(He saw a man running upstairs.)

12) The robber was leaving from the house.
(The robber was leaving the house.)

13) They phoned to the police.
(They phoned the police.)

14) A man entered into a radio shop.
(A man entered a radio shop.)

15) He looked around to the counter.
(He looked around the counter.)

-การใช้คำพ้องพจน์

16) Good luck for you.
(Good luck to you.)

17) Please check his recent books to me.
(Please check his recent books for me.)

18) TV is useful in school by educational purposes.
(TV is useful in school for educational purposes.)

19) They live on 52 Soi Chokchai.
(They live at 52 Soi Chokchai.)

20) He ran outside from the shop.
(He ran out of the shop.)

2.9 การใส่คำเชื่อม
-การละคำเชื่อม

1) The robber was frightened ___ coming downstairs.
(The robber was frightened while coming downstairs.)

2) He met Mr Pricha ___ was tied up to a chair.
(He met Mr Pricha who was tied up to a chair.)

3) He pointed to the tape-recorder ___ was on the top shelf.
(He pointed to the tape-recorder which was on the top shelf.)

-การใส่คำเชื่อมในพจนานุกรม

4) I hope you will send me the book I ordered and as soon as possible.
(I hope you will send me the book I ordered as soon as possible.)

5) While he was looking around, and he put a small transistor radio into his bag.
(While he was looking around, he put a small transistor-radio into his bag.)

6. As I am expecting some guests next week, and therefore I need .....
(As I am expecting some guests next week, I need .... .)

7) Although she is beautiful, but she is naughty.
(Although she is beautiful, she is naughty.)

8) It offers entertainment at home so like the radio.
(It offers entertainment at home like the radio.)

-การใส่คำเชื่อมผิด

9) You can see not only films and many other shows.
(You can see not only films but many other shows.)

- 10) I like a singer that her name is Sansanee Narkphong.
(I like a singer whose name is Sansanee Narkphong.)
- 11) She was talkative and everyone liked her.
(She was talkative but everyone liked her.)
- 12) Everyone knew that he was the robber, then he was arrested.
(Everyone knew that he was the robber, so he was arrested.)
- 13) He asked the shopkeeper that did you have a transistor-radio.
(He asked the shopkeeper whether he had a transistor-radio.)
- 14) The neighbour came to help Pracha while he had knocked the man down.
(The neighbour came to help Pracha after he had knocked the man down.)
- 15) TV began to replace radio and a TV set is not expensive.
(TV began to replace radio because a TV is not expensive.)

2.10 การใช้ Infinitive

-การใช้กริยาสองตัวเรียงกันโดยไม่ทำให้กริยาคำหลังเป็น infinitive ที่มี 'to'

- 1) I want you stay with me.
(I want you to stay with me.)
- 2) I request you delivery the book I ordered.
(I request you to deliver the book I ordered.)

- 3) He likes smile.
(He likes to smile.)
- 4) Everyone must have a friend help him when he is in trouble.
(Everyone must have a friend to help him when he is in trouble.)
- 5) He likes eat it very much.
(He likes to eat it very much.)

- การใช้ 'to' หน้าคำกริยาที่มีคำกริยาช่วย และหลังคำกริยาที่ไม่ต้อง
มี 'to' เมื่อมีคำกริยาอีกตัวหนึ่ง

- 6) I will wait for you at Don Muang Airport.
(I will wait for you at Don Muang Airport.)
- 7) Her smile makes me to dream all night.
(Her smile makes me dream all night.)
- การใช้รูปคำกริยาหลัง 'to' ผิด
- 8) The shopkeeper had to climbing up a ladder.
(The shopkeeper had to climb up a ladder.)
- 9) The man tried to ran away.
(The man tried to run away.)
- 10) They go to the theatre because they want to escaped.
(They go to the theatre because they want to escape.)

2.11 การเรียงลำดับคำในประโยค

- 1) It is good a chance.
(It is a good chance.)

- 2) If you do not like the programme, you can switch off it.
(If you do not like the programme, you can switch it off.)
- 3) She was a gay woman and happy.
(She was happy and gay.)
- 4) She hates dishonest persons and selfish.
(She hates dishonest and selfish persons.)
- 5) From evidence the intruder came into the house only one.
(From evidence only one intruder came into the house.)
- 6) How much does cost it?
(How much does it cost?)
- 7) The man bad ran out to the road.
(The bad man ran out to the road.)
- 8) I paid for the book about 150 baht.
(I paid about 150 baht for the book.)
- 9) So I would like you to send me the book right.
(So I would like you to send me the right book.)
- 10) I shall be sorry very much.
(I shall be very sorry.)

2.12 การใช้คำหรือข้อความซ้ำ

- 1) He went to the shopkeeper and asked the shopkeeper how much the radio cost.
(He went to the shopkeeper and asked him how much the radio cost.)

- 2) Her family is acquainted with my family.
(Her family is acquainted with mine.)
- 3) I always like to watch TV and I like the programmes
which are not serious programmes.
(I always like to watch TV and I like the programmes
which are not serious ones.)
- 4) The robber stole many things from the house and
various items listed beneath were stolen.
(Various items in the house were robbed and listed
below.)
- 5) It was one of his earlier book which I have already
had this book.
(It was one of his earlier book which I have already
had.)

2.13 การใช้คำหรือข้อความเพื่อ

- 1) The robber went upstairs to rob things.
(The robber went upstairs.)
- 2) He had money about 5000 baht.
(He had about 5000 baht.)
- 3) I try to study and read books very hard.
(I try to study and read very hard.)
- 4) People can turn on or switch off the TV set by themselves.
(People can turn on or switch off the TV set
as they like.)

- 5) I have received the copy of James Parry's book
when it was delivered to my house.
 (I have received the copy of James Parry's book.)

2.14 การใช้ประโยคที่ไมสมบูรณ์
 -การละประธาน

- 1) I will be your guide, and ___ stay with me.
 (I will be your guide, and you can stay with me.)
- 2) I have to use this book at school, therefore ___
 need it urgently.
 (I have to use this book at school, therefore I
 need it urgently.)
- 3) Moreover, if ___ do not like one programme, ___ can
 turn to another.
 (Moreover, if we do not like one programme, we can
 turn to another.)
- 4) The most popular and widespread ___ is television.
 (The most popular and widespread entertainment is
 television.)
- 5) Then ___ ask the price of a tape-recorder on the top
 shelf.
 (Then he ask the price of a tape-recorder on the
 top shelf.)

-การละกรรม

- 6) We have never seen each other since we finished
 secondary _____.
 (We have never seen each other since we finished
 secondary school.)

7. 7) I did not tell ___ the title of the recent book.
(I did not tell you the title of the recent book.)
- 8) I found out that the book was not ___ I want.
(I found that the book was not the one I want.)
- 9) I ordered ___ at your store.
(I ordered it at your store.)
- 10) Then I walked after her and asked ___ many questions.
(Then I walked after her and asked her many questions.)
- 11) When the neighbour heard ___, he called the police.
(When the neighbour heard the noise he called the police.)
- 12) TV is a cheap investment and you can watch ___ all day.
(TV is a cheap investment and you can watch the programmes all day.)
- 13) It is widely used in school for educational.
(It is widely used in school for educational purposes.)

-การละคำกริยา

- 14) I don't know what your position _____.
(I don't know what your position is.)
- 15) My holiday ___ in April.
(My holiday is in April.)
- 16) She used to ___ beauty contest.
(She used to attend a beauty contest.)

- 17) During holiday her family will ___ trip.
(During holiday her family will take a trip.)

- 18) They were very happy when she ___ with them.
(They were very happy when she was with them.)

-การละประธานและคำกริยา

- 19) The shopkeeper told him that ___ about 4000 baht.
(The shopkeeper told him that it was 4000 baht.)
20. I discovered that ___ one of his earlier books.
(I discovered that it was one of his earlier books.)

2.15 การใช้ประโยคคุณาน

- 1) She hates corruption and selfish.
(She hates corruption and selfishness.)
- 2) Then I walked after her and ask her many questions.
(Then I walked after her and asked her many questions.)
- 3) Foreigners visit there and took photographs.)
(Foreigners visit there and take photographs.)
- 4) I wish you happiness and have good luck.
(I wish you happiness and good luck.)
- 5) We do not have to prepare many things, such as buying tickets and arriving at a fixed time.
(We do not have to prepare many things, such as to buy tickets and to arrive at a fixed time.)
- 6) He tied him up to a chair and a piece of cloth :
pushed into his mouth.
(He tied him up to a chair and pushed a piece of cloth into his mouth.)

- 7) She was smart and always smile.
(She was smart and always smiling.)
- 8) The man picked up a radio and putting it in his bag.
(The man picked up a radio and put it in his bag.)
- 9) He climbed down the ladder and run after the thief.
(He climbed down the ladder and ran after the thief.)
- 10) I planned to go there last year but I am very busy then.
(I planned to go there last year but I was very busy then.)

2.16 การใช้ประโยคเงื่อนไข

- 1) If you have any problems.
(If you have any problems, ...)
- 2) When it was delivered to my house the next day.
(When it was delivered to my house the next day, ...)
- 3) After I met you last week.
(After I met you last week, ...)
- 4) Because I have not much time.
(..... because I have not much time.)
- 5) When his nephew, Pracha, came home.
(When his nephew, pracha, came home, ...)
- 6) While Mr Bunkert was reading a newspaper on a chair near the window.
(While Mr Bunkert was reading a newspaper on a chair near the window, ...)

7) Although she has gone from this world.

(Although she has gone from this world, ...)

2.17 การเปรียบเทียบ

1) We have our New Year it is called Songkran's day.

(We have our New year. It is called Songkran's day.)

2) I would like you to visit me on March 3 it is my birthday.

(I would like you to visit me on March 3 which is my birthday.)

3) We stay at home we can watch films.

(We stay at home and watch films.)

4) TV is useful like the radio it offers entertainment at home.

(TV is useful like the radio. It offers entertainment at home.)

5) The shopkeeper heard the music he jumped down the ladder.

(The shopkeeper heard the music, so he jumped down the ladder.)

6) She was a beautiful woman she was bright.

(She was a beautiful woman and she was bright.)

7) TV is advantageous it has something like the radio we can watch the programmes at home.

(TV is advantageous like the radio. We can watch the programmes at home.)

3. ลักษณะการใช้ข้อความต่อเนื่อง

3.1 การเชื่อมประโยคในอนุเจตนาต่อเนื่องด้วยคำต่าง ๆ

- 1) When Mr Pricha was untied and he phoned the police.
After that the policeman arrived but his nephew had
knocked the thief down.

(Mr Pricha was untied and he phoned the police.
When a policeman arrived, his nephew had already
knocked the thief down.)

- 2) Soon the customer wanted to have a look at a tape
recorder on the top shelf. When the shopkeeper
turned to get it for him. Soon the customer took
a small radio and put it in his bag.

(The customer wanted to have a look at a
recorder on the top shelf. While the shopkeeper
turned to get it for him, the customer took a small
radio and put it in his bag.)

- 3) When Mr Pricha was untied and he phoned the police.
After that the policemen arrived but his nephew
had knocked the thief down.

(After Mr Pricha was untied, he phoned the police.
When the policemen arrived, his nephew had knocked
the thief down.)

- 4) A neighbour telephoned a policeman. He came and
found that the nephew had knocked him down.
(A neighbour telephoned a policeman. He came and
found that the nephew had knocked the thief down.)

- 5) But the most common source of entertainment like
the television. And it is now so widespread.
Because the television set is not an expensive
investment.

(The most common source of entertainment like television is now so widespread because it is not an expensive investment.)

3.2 การเรียบเรียงประโยคภายในอนุเจตใหม่เพื่อความต่อเนื่องเป็นลำดับ

- 1) So he jumped down the ladder. Suddenly the shopkeeper heard the music from his bag.

(Suddenly the shopkeeper heard the music from the man's bag. So he jumped down the ladder.)

- 2) I would like to see you. If you come here, you will meet me and my new friends. How are you?

I am happy.

(How are you? I miss you very much. If you come to my party, you will meet my new friend.)

- 3) I am enclosing Parry's earlier book that I ordered and already paid. Instead you sent me one of his earlier book.

(I have already ordered and paid for Parry's latest book, but you sent me one of his earlier book.)

4. การใช้ภาษาที่เหมาะสม

4.1 การใช้ข้อความที่อ้างถึงสิ่งอื่น หรือความหมายอื่น

- 1) He rests at 52 Soi Asoke.

(He lives at 52 Soi Asoke.)

- 2) I hope you agree with me.

(I hope you accept my invitation.)

- 3) I would like to persuade you to come with us.

(I would like to invite you to come with us.)

- 4) As I am expecting some reports to send my teacher next week, I need the book urgently.
(As I am writing some reports to send my teacher next week, I need the book urgently.)
- 5) He had spectacles.
(He wore spectacles.)
- 6) He is an unusual man.
(He is an outstanding man.)
- 7) The man opened the radio.
(The man turned on the radio.)
- 8) The police touched him.
(The police caught him.)
- 9) He asked the shopkeeper that he wanted a tape-recorder.
(He said to the shopkeeper that he wanted a tape recorder.)
- 10) He searched various items in his pockets.
(He found various items in his pockets.)
- 11) TV has entertainment at home.
(TV offers entertainment at home.)
- 12) TV broadcast about 10 hours a day.)
(TV station broadcast about 10 hours a day.)

4.2 การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันอย่างไม่เหมาะสมกับสถานการณ์

- 1) If you come back to Thailand truely, ...
(If you really come back to Thailand,..... .)

- 2) I beg you pardon for returning the book.
(I am sorry for returning the book.)
- 3) I ordered a pair of James Parry's most recent books.
(I ordered two copies of James Parry's most recent books.)
- 4) I hope you will change James Parry's earlier book.
(I hope you will replace James Parry's earlier book.)
- 5) She has a sweet sound.
(She has a sweet voice.)
- 6) She is kind and soft.
(She is kind and tender.)
- 7) He knew that his radio was robbed.
(He knew that his radio was stolen.)
- 8) The shopkeeper talked, "..... ."
(The shopkeeper said, "..... .")
- 9) He saw around in the shop.
(He looked around in the shop.)
- 10) The policeman came and he met that .....
(The policeman came and he found that .....)
- 11) Children cannot make their homework while the TV is on.
(Children cannot do their homework while the TV is on.)

- 12) Most people like to see TV.
(Most people like to watch TV.)

4.3 การใช้คำหรือประโยคที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ

- 1) I want you to visit Bangkok.
(I would like you to visit Bangkok.)
- 2) How do you do?
(How are you?)
- 3) I and my friend went to Bangsaen.
(My friend and I went to Bangsaen.)
- 4) You know, you have made a mistake.
(I think you have made a mistake.)
- 5) Excuse me. I have to return Parry's book.
(I am sorry. I have to return Parry's book.)
- 6) The shopkeeper said, "What do you want?"
(The shopkeeper said, "What can I do for you?")

4.4 การใช้คำหรือประโยคที่โครงสร้างไม่เหมาะสมกับบริบท

- 1) Her body is slender.
(She is a girl of slender build.)
- 2) If you do not have any plans for Valentine's Day,
you would like to come and stay with us.
(If you do not have any plans for Valentine's Day,
please come and stay with us.)
- 3) I must test everyday this month.
(I must have a test everyday this month.)

- 4) You give me a call if you change your mind.
us.
(Give me a call if you change your mind.)
- 5) Thailand is interesting because there is good weather.
(Thailand is interesting because the weather is good.)
- 6) A black man entered the radio shop.
(A man in black entered the radio shop.)

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาครุศาสตร์บัณฑิตภายหลังบทเรียน
การเขียนเพื่อสื่อความหมายและการเขียนเรียงความแบบเดิม

บทคัดย่อ
ของ
สมบูรณ์ วิภาวีบุญกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2528

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่ใช้แนวการสอนต่างกันคือ กลุ่มทดลองใช้แนวการสอนเขียนเพื่อสื่อความหมาย และกลุ่มควบคุมใช้แนวการสอนเขียนเรียงความแบบเดิม

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัยเอกภาษาอังกฤษ ปีที่ 3 วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มละ 20 คน โดยวิธีแบ่งเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน แต่ละกลุ่มแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย ผู้วิจัยทำการทดลองสอนนักศึกษาทั้งสองกลุ่มด้วยตนเอง นักศึกษากลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยแนวการสอนเขียนเพื่อสื่อความหมาย เน้นการฝึกภาษาโดยใช้กิจกรรมเพื่อสื่อความหมาย ซึ่งมีการประสมประสานของทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยแนวการสอนเขียนแบบเดิม คือ เน้นการฝึกใช้โครงสร้าง หรือ กระบวนประโยคต่าง ๆ การตอบคำถาม และการอธิบายรูปแบบการเขียนและไวยากรณ์ การทดลองสอนของแต่ละกลุ่ม ใช้เวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ชั่วโมง งานเขียนเรียงความของทั้งสองกลุ่มที่ได้นำมาวิเคราะห์ทั้งหมด 240 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องของการเขียนเรียงความ ผู้วิจัยได้จำแนกข้อบกพร่องออกเป็น 4 ลักษณะใหญ่ ๆ ดังนี้ คือ ลักษณะการใช้คำ การใช้โครงสร้าง การใช้ข้อความต่อเนื่อง และการใช้ภาษาที่เหมาะสม

ผลการวิจัยปรากฏว่า ข้อบกพร่องของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ กลุ่มทดลองพบข้อบกพร่อง 1,227 แห่ง และกลุ่มทดลองพบ 1,327 แห่ง และทั้งสองกลุ่มมีข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างมากที่สุด คือพบร้อยละ 73.48 ในกลุ่มทดลอง และร้อยละ 76.04 ในกลุ่มควบคุม สำหรับข้อบกพร่องที่ปรากฏน้อยที่สุดของทั้งสองกลุ่ม คือ การใช้ข้อความต่อเนื่อง คือพบร้อยละ 1.96 ในกลุ่มทดลอง และร้อยละ 2.34 ในกลุ่มควบคุม สำหรับการใช้คำและการใช้ภาษาที่เหมาะสม มีจำนวนใกล้เคียงกันมาก คือ กลุ่มทดลองพบร้อยละ 9.29 และ 10.27 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มควบคุมพบร้อยละ 10.92 และ 10.70 ตามลำดับ

แม้การศึกษาค้นคว้า พบว่าทั้งสองกลุ่มมีข้อบกพร่องใกล้เคียงกันจนไม่สามารถสรุป
ได้ว่า แนวการสอนใดจะมีผลทำให้นักศึกษาเขียนเรียงความให้มีข้อบกพร่องทั้ง 4 ลักษณะ
น้อยกว่ากัน แต่จากการสังเกต พบว่านักศึกษากลุ่มทดลองมีความกระตือรือร้นในการเรียน
มากกว่ากลุ่มควบคุม

ERROR ANALYSIS IN WRITING ENGLISH
BY B.ED. STUDENTS AFTER LESSONS IN
COMMUNICATIVE AND CONVENTIONAL WRITING

AN ABSTRACT

BY

SOMBOON VIPAVEENUKUN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1985

The purpose of this study was to analyse the errors in English composition written by an experimental group and a controlled group. The former group was instructed in lessons with communicative activities while the latter was taught in the conventional techniques.

The subjects were forty English-major third year B.Ed. students of Phetchburi Witthayalongkorn Teacher College. They were divided into three ability groups: high, middle and low; then each was randomly split into two groups of the same numbers to be treated as the experimental and the controlled groups. Both groups were taught four hours a week for six weeks by the researcher herself. At the end of the treatments, two hundred and forty compositions were collected and studied in four areas:- lexis, syntax, discourse and appropriateness.

The findings show that the number and patterns of errors made by both groups were very close in number (1227 errors by the experimental group and 1327 errors by the controlled group) and the distribution of the patterns of errors is almost in the same way.

The highest percentage of errors made by the students in both groups were in the area of syntax (78.48% by the experimental group and 76.04% by the controlled group), and the lowest percentage of errors were discourse (1.96% by the experimental group and 2.34% by the controlled group). Other areas were

lexical errors (9.29% by the experimental group and 10.92% by the .
controlled group) and errors in appropriateness (10.27% by the
experimental group and 10.70% by the controlled group).